Festa Major

Sant Hilari Sacalm

25, 26, 27 i 28 d'agost de 2016

Font Vella
El Agua de tu Vida

AGUA MINERAL NATURAL • EAU MINÉRALE NATURELLE • NATURAL MINERAL WATER
FONT D'OR
Sant Hilari Sacalm (Girona)
AIGUA MINERAL NATURAL

Ricard Moragas i Fills, S.A.

MASÓ
PASTISSER

bp
Estació Servei Sant Hilari
ultimate
Ps Font del Cirerer, 43
Tel.: 972 872 030 - Fax: 972 868 168
17403 Sant Hilari Sacalm (Girona)

Diputació de Girona

Font Vella
Hotel Balneari
Sant Hilari Sacalm - Girona
★★★★

SERVEI 24 HORES
93 883 36 44
OFICINA D'ENGINYERIA I LEGALITZACIONS
GRITECSA
INSTAL·LACIONS I MANTENIMENTS:
INDUSTRIALS
MANTENIMENT INDUSTRIAL 24h.
ESTACIONS DE REGULACIÓ I MESURA (E. R. M.)
INSTAL·LACIONS (L. M. N.TA PRESSIÓ)
CREMADORS I CALDERES DE VAPOR
SOCARRAMADORS DE PORES
RECUPERADORS DE CALOR
AIRE COMPRIMIT
DOMÈSTICS
GAS NATURAL I DEPÒSITS DE GAS PROPÀ
CALEFACCIONS I CALDERES DE CONDENSACIÓ
AIRE CONDICIONAT
MANTENIMENTS 24 h.
REVISIONS OFICIALS DE GAS (OBLIGATÒRIA)
C/CAMÍ DE LA TEGOSA, 13 - POL. IND. SOT DELS PRADALS
08500 VIC - Tel. 93 883 36 44 - Fax 93 885 04 47
gritecsa@gritecsa.com - www.gritecsa.com

RECUMAS
RECUPERACIONS MASNOU, SL
Polígon Ind. Molí de les Planes
C/ Rec del Molí, 3-5 / 08470 Sant Celoni (Barcelona)
Tel. 93 867 07 95 / Fax.93 867 52 60

Programa de la Festa Major de Sant Hilari Sacalm 2016
Editat per les Àrees de Cultura i Festes de l'Ajuntament de Sant Hilari.

La portada és de l'**Albert Bonvehí Mas**

De les fotografies antigues, se n'indica la procedència

L'Ajuntament ha convidat a participar totes les diferents entitats del poble i s'han publicat tots els escrits que han arribat

L'Ajuntament no comparteix, necessàriament, l'opinió dels autors

No és permesa la reproducció total o parcial dels escrits i de les fotografies sense el permís dels autors

Coordinació:
Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm
Disseny gràfic i maquetació: Digràfit Disseny i Comuncicació.
Impressió: Gràfiques Montseny

D.L: GI-1061-2011 / ISBN 978-84-608-7662-5

Salutació de L'ALCALDE

Joan Ramon Veciana Martínez

Alcalde de Sant Hilari Sacalm

Benvolguts hilariencs i hilarienques,

Arribem un any més a les dates de Festa Major, probablement les més esperades per la majoria de nosaltres al llarg de l'any. Amb la Festa Major arriba el moment de deixar de banda les preocupacions del dia a dia i gaudir de totes les activitats programades. També pot ser el moment de reforçar el sentiment de poble que ens ha d'unir i no separar.

Les festes majors a Catalunya són una tradició molt arrelada i antiga. Es té constància que es fan festes majors al nostre país des del segle XIII, el que vol dir que portem més de 600 anys celebrant Festes com aquesta i, amb el temps, s'han convertit en el que són ara, una expressió de celebració popular, de poble, per trobar-nos tots i gaudir de totes les activitats que s'organitzen per aquestes dates.

A Sant Hilari, com no podia ser d'altra manera, aquests dies són un conjunt de moments festius amb un valor incalculable tant històric com cultural, dies que vénen de molt enllà i que mantenen l'esperit del poble i la màgia d'aquesta celebració any rere any. Aquesta Festa Major és un dels millors aparadors que tenim com a poble, és una oportunitat de mostrar com som, tant a nosaltres mateixos com a tothom que pugui visitar-nos. Demostrar, per exemple, que sabem divertir-nos i fer gresca, però també respectar el dret que tothom tenim a disfrutar de la festa a la nostra manera. I que durant aquests dies no deixem de ser solidaris i generosos. Hem de fer tot el possible perquè tots ens sentim bé, hem de cuidar de la nostra gent, com s'ha de fer sempre, però amb més èmfasi en aquestes dates, intentar que ningú no se senti sol i que la Festa Major sigui de veritat la Festa de tothom, amb majúscules!

Tenim ben arrelada aquesta tradició de celebrar tots plegats la Festa gran del municipi. És una festa que coincideix amb el final del mes d'agost i, per extensió, amb el final de l'estiu. Així es va decidir ja fa molts anys amb la voluntat d'allargar la temporada d'estiueig. Antigament la Festa Major del poble es celebrava per Sant Joan. Però el gran nombre de visitants que venien a Sant Hilari a principis del segle XX va fer canviar la Festa Major i passar-la a finals d'agost. D'aquesta manera es podia allargar la temporada d'estiueig i millorar també l'economia local, perquè amb el canvi de dates s'aconseguia que els estiuejants s'estiguessin més dies al poble.

Per últim, vull fer un reconeixement a tothom que treballa tant en l'organització com en la preparació de tots els actes i activitats per fer possible la nostra Festa Major.

Per una banda, les regidores de Festes són les que fan la programació, i demanen opinió i consell a molta gent del poble perquè les activitats es facin a gust de la gent de Sant Hilari, ja que són ells els que n'han de gaudir. Per altra banda, tota la gent que col·labora en la preparació de les activitats. Aquí hi ha la gent de la Brigada. Que treballen de valent en preparar-ho tot en els dies previs i al llarg dels quatre dies de festa. També el personal de les diferents regidories de l'ajuntament, que ajuden a tenir ben preparats tots els detalls de cadascun dels actes. Per últim també un bon grup de voluntaris que fan que tot sigui més fàcil i que sense ells, seria molt difícil poder fer una bona Festa Major.

A tots aquests treballadors i treballadores i voluntaris i voluntàries els vull agrair de manera molt especial la seva dedicació en benefici de tota la gent de Sant Hilari. També dels que vénen d'altres llocs a gaudir d'aquests dies de gresca, de xerinola, d'àpats familiars, d'activitats emblemàtiques com la baixada de carretons o la gimcana marrana. Us desitjo que gaudiu com heu fet sempre i que aquests dies ens serveixin també per conèixer-nos i entendre'ns més els uns als altres.

Que passem una molt bona Festa Major!

PREGÓ DE

FESTA MAJOR 2015

Hola, bona tarda, som el cor Lutiana, i ens fa molta il·lusió ser avui davant de tots vosaltres per ser les pregoneres de la Festa Major d'enguany. Sens dubte, és un honor poder obrir els actes d'aquesta festa que tots els hilariencs sentim tan nostra i estem molt contentes que l'ajuntament hagi pensat en nosaltres.

Ens agradaria podervos explicar una història; una història que ens va passar just fa un any i que mai haguéssim pensat que ens podria passar a nosaltres. I és que a vegades succeeixen coses. Coses que no t'imaginaves mai que passessin, que pensaves que eren inabastables. Però no, no ho són. I ho acabes fent, i et superes, fas el que sigui per aconseguir-ho. I ho consegueixes.
Això és el que ens ha passat a un grup de vint-i-una noies i un noi. Una barreja de persones de diferents edats, gustos, hobbies, caràcters, però amb una afició i passió comuna: el cant coral. Ens encanta la música i transmetre el que sentim amb ella a la resta de la gent. Portem molts anys cantant juntes, algunes des de l'inici i altres que s'han anat incorporant en aquest llarg viatge que ja fa 19 anys que dura, i que esperem que es prolongui infinitament!

Com dèiem, ja fa 19 anys que cantem, i durant tot aquest temps hem viscut moltes aventures juntes.
Com va ser que forméssim una coral de noies d'Arbúcies i de Sant Hilari? us preguntareu. Doncs bé, perquè érem un grup de noies, tant de Sant Hilari com d'Arbúcies, que ens vam fer grans i ja no podíem cantar als nostres cors infantils que tots coneixeu (els Petits Cantaires de Sant Hilari i la Clau de Sol d'Arbúcies). A partir d'aquest fet, va sorgir la possibilitat de formar un nou Cor, on poguéssim seguir cantant com ens agradava. L'Eva Codinach, de Sant Hilari, i la Cristina Zamorano, d'Arbúcies, ho van fer possible, i va ser quan vam néixer el Cor de Veus Blanques Lutiana. (Lutiana, eeeeeh! No Lituània ni Luciana ni altres coses per l'estil...).
Al cap d'uns anys, tal com passa a la joventut, hi va haver gent que va plegar, gent nova que va començar... i durant uns anys, el Cor va passar a integrar-se únicament per noies d'Arbúcies. Les maternitats i situacions personals, van fer que agafessin el relleu els directors que tenim actualment: en Quim Riumalló, d'Arbúcies, i la Sílvia Brugués, de Sant Hilari. Però com que ens agrada barrejar-nos, ja podeu veure que l'alineació actual del nostre cor està formada per gent dels dos pobles.

Després de repassar-vos breument la nostra biografia, us explicarem una mica, el que tots ja heu anat veient aquest últim any: el que ha fet que els que encara no ens coneixíeu, ara ja sapigueu qui som: el nostre pas per la tele!!! Moltes de nosaltres seguíem l'any passat un programa televisiu que es va estrenar a TV3, anomenat Oh happy day! Per fi el cant coral tenia un espai en una televisió pública, i que seria la manera que arribés a una gran quantitat de gent que potser fins aquell moment no coneixia el que podien arribar a fer un grapat de veus juntes, o bé que no havia tingut la possibilitat d'arribar a gaudir-ne, pels motius que fossin. Ens el miràvem il·lusionades i contentes de pensar que això també ens aniria bé per a què la gent descobrís el món coral i, de manera indirecta, s'acostessin més a nosaltres, ja fos en els concerts que realitzem al llarg de l'any, o bé apuntant-se a cantar amb nosaltres.
I va passar! Quin goig fèiem als últims concerts tantes noies juntes, i veient al públic tant content i entregat.

Però hi havia una cosa que no entrava en els nostres plans: que això que mostràvem al nostre públic més proper, ho poguéssim mostrar també davant de tot Catalunya!

Moltes vegades comentàvem com havíem vist el programa, què ens agradava més, per a quins cors teníem debilitat, etc. Però no ens vèiem de cap de les maneres formant-ne part.

Potser el fet que sempre haguéssim cantat amb una partitura a davant, de forma estàtica, i amb un estil tirant a clàssic, feia que el que vèiem a la televisió ens quedés lluny. Però tot va canviar el dia que vam rebre una trucada. La productora que realitza el programa Oh happy day! estava preparant la segona edició per a aquella tardor i anaven trucant a les corals de Catalunya per a informar que durant els mesos de juny i juliol es durien a terme els càstings per a escollir les nou corals que hi participarien. El primer comentari que va sortir de la majoria de nosaltres va ser: -NOOOOO!

Nosaltres no ens hi vèiem allà!!! Què hi faríem a la tele si no sabem ballar…? Si ens agafessin segur que seria impossible compaginar les nostres feines i famílies amb els assajos i gravacions…
Vaja, un infinit de "No"… fins que algú va dir: -I per què no? Per què no ho provem? És un càsting i serà una experiència més que podrem afegir a la nostra maleta de vivències!

Tal dit, tal fet; ens hi vam apuntar. La tarda del dia 4 de juliol de 2014 vam anar al Poble Espanyol de Barcelona a demostrar davant d'un "petit jurat", format per membres del programa, la manera com cantàvem i

COR LUTIANA

com "bonament" ens movíem. Aquest va ser el primer pas de superació. Va ser una gran experiència, ja que ens van fer un petit reportatge sobre la nostra coral, entrevistes, ens van gravar durant la representació… Vam sortir molt contentes de la nostra actuació, i amb opinions diferents sobre quin seria el veredicte. Algunes veien molt clar que no ens agafarien. Altres tenien molta fe i esperança i ho veien possible.

Fos el que fos, ens ho havíem passat genial, tant preparant-ho com actuant, així que ja teníem una experiència més per explicar al cap d'uns anys.

La vertadera sorpresa va arribar el dia que ens van dir que havíem estat seleccionades per participar!!! Va ser un moment molt bonic! Estàvem assajant pels concerts de final de curs que fèiem el primer cap de setmana d'agost. De sobte, els nostres directors ens van passar la partitura de Oh happy day , i ens van dir que la faríem de bis, ja que tothom sabia que havíem participat al càsting. Quan vam començar a cantar, ens vam adonar que la lletra de la cançó estava modificada, i que realment estàvem cantant que ens havien triat!!!

En aquell moment l'alegria es va desbordar; no ens ho podíem creure!!! Qui ens havia de dir a nosaltres que sortiríem a la tele!!! El més dur, però, va ser haver de guardar el secret durant pràcticament dos mesos, ja que ningú podia saber quins eren els cors que finalment participarien al programa. Així és que us demanem perdó si en algun moment us vam haver de dir alguna "mentideta"; penseu que va ser a fi de bé!

Així doncs, vam entrar en l'engranatge del programa i, sense saber-ho, tot el poble de Sant Hilari també s'hi va veure involucrat; i, si no, espereu que us ho expliquem. Aviat ens van venir a veure els directors musicals, el guionista i, evidement, l'equip de vestuari. Ens havien dit que ens posarien un look que ens rejoveniria... Per tant, totes estàvem expectants per veure quina seria la nostra imatge televisiva. I…tatxan!!! Se'ns van presentar amb aquelles magnífiques faldilles roses que són l'enveja de totes les noies de Catalunya!

D'entrada, no és que ens entusiasmés gaire, però amb la il·lusió i l'energia que portàvem vam pensar que amb faldilles o sense, ho tiraríem endavant!

Recordeu la gran campanya que vam fer per promocionarles? Enfaldilla't per la Lutiana!!! Va ser tot un èxit. Aquí a Sant Hilari es va enfaldillar per nosaltres moltíssima gent: els del Club Tennis, els del Via Crucis, les Petrintxes, la Coral Veus Alegres, la gent de la biblioteca, de la casa de cultura, ... Un dels enfaldilla'ts que ens va fer més il·lusió, va ser el dels 3 alcaldes: el d'Arbúcies, el de Joanet i el de Sant Hilari. Ara ens agradaría que en Mananu no es quedés sense aquest honor i que no sigui dit que tots els alcaldes de Sant Hilari no s'han enfaldillat per la Lutiana! Alcalde, aquí tens la faldilla!

A mitjans de setembre vam posar el nostre primer peu als estudis de TV3. La nostra cara de felicitat es veia reflexada en aquell somriure que dúiem totes; tot era nou, tot era màgic… De seguida vam conèixer els altres cors participants i us podem assegurar que després del programa hem establert forts vincles amb molts d'ells.
I van començar les gravacions. A partir d'aquí, va començar el no parar. El ritme solia ser el següent:

Dissabte: El programa ens anunciava quina era la cançó que havíem de preparar.
Diumenge: ASSAIG!!! Era el primer contacte amb la cançó.
Dilluns: ASSAIG!!! Començàvem a aprendre'ns-la de memòria.
Dimarts: ASSAIG!!!, però amb la direcció musical del programa.
Dimecres: ASSAIG!!! De coreografia; venia una coreògrafa del programa i ens deia com havíem de ballar.
Dijous: en principi descansàvem, però a partir de la segona setmana ja vam veure ens quedàvem curtes. Així que el dijous: ASSAIG!!!
I divendres hi havia la gravació del programa fins a altes hores de la matinada.

I, per si no n'hi havia prou, encara havíem de buscar temps per les gravacions dels vídeos de presentació. Aquí va començar la separació temporal de les parelles i famílies. Sort en tenien que ens veien per la tele!
Aprofitant que parlem de les famílies, ens agradaria que el poble de Sant Hilari fes un gran aplaudiment per la coral alternativa que han format els nostres homes: els lutianus. Ells no canten, però si no els haguéssim tingut a darrera ajudant-nos amb els nens, les feines de la casa i el suport moral, ara mateix no seríem aquí! Ni sense ells ni sense el recolzament de les nostres famílies.

Voleu saber com era un dia de gravació (perquè el programa era gravat, eh! suposo que a aquestes alçades ja ho sabeu, oi?).
Doncs bé, els divendres, entre les dues i les tres del migdia, ja hi havia un autocar de la Hispano, conduït per en Rafa o per en Blanco, que ens esperava a la

parada del Bus darrera l'Ajuntament. Ja es posaven les mans al cap quan ens veien, perquè amb els nervis que portàvem a sobre tots els divendres, tenien un viatge ben entretingut i sense aire condicionat!, no fos cas que ens quedéssim afòniques (i no us imagineu com suaven, els pobres… A més, sabíem l'hora que marxàvem, però mai la que tornaríem a casa... Penseu que molts dies arribàvem a Sant Hilari a les 5 del matí. Quan sortíem de TV3 i pujàvem a l'autocar, la primera pregunta que ens feien era: - Què la setmana que ve? otra vé ?? Encara no hem esbrinat si ens ho deien perquè els feia il·lusió que anéssim avançant programes, o bé els entrava mal de cap només de pensar que havien de baixar un altre dia amb nosaltres....

Quan arribàvem a TV3, començava la rutina de cada divendres: proves de so a l'escenari, proves de vestuari (o més ben dit, de faldilles) al camerino, però sobretot el que més ens agradava: poder compartir les vivències que havíem viscut entre setmana amb els companys de les altres corals. Hi havia una tradició molt maca que vam començar la Lutiana: portàvem un petit detallet per les corals que aquella setmana estaven nominades.

Els portàvem Jaumets i Aromes de Sant Hilari i heu de saber que es van fer famosos per tots els passadissos de Sant Joan Despí. L'últim dia també en vam repartir per la gent de vestuari, de so, de producció, de la neteja... Per sort, d'aigua Font Vella no ens en va faltar. A cada racó de TV3 n'hi havia un parell de caixes! Així que de set, no en vam pas passar!

Després de totes les proves, començava la gravació del programa. El que vosaltres vèieu des de casa que durava una hora i mitja, allà tardàvem unes 6 hores a gravar-ho tot (i això els dies que anàvem ràpid). La veritat és que ens ho passàvem molt bé, però acabàvem rebentades, sobretot de peus. Heu de saber que vam voltar amb sabatilles per tot TV3 perquè amb les sabatetes de taló que havíem de portar per cantar era impossible aguantar gaire estona... Heu de tenir en compte que pràcticament totes ens havíem llevat a les 7 del matí perquè treballàvem abans d'anar al plató! I n'hi havia que s'havien de llevar a les 6 del matí del dissabte per anar a treballar.
I així van anar passant les setmanes, tot s'ha de dir, moltes més de les que ens ensàvem...

El jurat de tant en tant ens criticava: que si les faldilles, que si no ens movíem, que si fèiem veu angulada, que si l'anglès d'Arbúcies…

Al principi ens ho agafàvem malament, però de mica en mica vam veure que el més important era que nosaltres estiguéssim contentes amb la nostra actuació. El que ens diguessin depenia de moltes coses, algunes no tenien res a veure amb si ho fèiem bé o no.

Com que amb el tema de l'anglès ja ho devien donar per perdut, ens van fer cantar una cançó que tenia fragments amb llenguatge èlfic; sabeu aquell que parlaven a la pel·lícula del senyor dels anells…? I com que aquests de la tele, més que idees televisives, les tenen de bomber, van dir que per sentir-nos èlfiques ens enviaven al mig dels boscos de les Guilleries, a tirar-nos amb tirolines. Ens ho van anunciar al mig del poble, amb un patim, patam, patum que va sentir tot Catalunya una setmana més tard per la tele, i l'Anna Agulló fent de pregonera!

Una de les coses que més il·lusió ens feia, era sortir el diumenge al matí al mercat, i que tothom ens parés per comentar com ens havien vist al programa el dia anterior, matisant que els havia agradat molt! Els ànims de la gent del poble, la gent propera a nosaltres, són els que més t'animen i et reconforten! Tots vosaltres us vàreu pujar al tren de les lutis fent-nos arribar missatges per whatsapp, facebook, twitter, instagram... Tothom volia saber com ens anava, si ens ho passàvem bé, si tot el que veien a la tele era veritat... Bé, amb això últim millor que no hi entrem...

S'ha de dir que els dissabtes al vespre tothom estava pendent de la tele, tant la gent que estava a casa asseguda al sofà com els que sortien a sopar a fora.

Molta gent ens comentava que als bars i restaurants de Sant Hilari, al moment que sortíem les Lutis a cantar, es feia un silenci sepulcral, seguit d'aplaudiments i crits d'ànims! Mare meva, teníem tot el poble revolucionat!!! I quan diem que havíem revolucionat el poble, no ho diem només per la gent que ens veia a la televisió, sinó que també podem dir que vam acabar fent anar "de bòlit" a la meitat de comerciants! Si no, pregunteu-li a la Montse com s'ho va fer per poder aconseguir tantes mitges del mateix color! I sostens! I faixes! Perquè encara que estiguem totes com un figurín les noies de vestuari ens van fer descobrir que ens estilitzava moltíssim! encara que no ens deixessin respirar!

Per altra banda, encara tenim en pobre Domingo Vidanes, martiritzat arreglant-nos les sabates i posant-hi tapetes! A més, sempre ho portàvem el dia abans de necessitar-ho. Devia tenir ganes d'escanyar-nos!
La gent de la farmàcia, quan veien que entrava una de nosaltres, ja es posaven les mans al cap: -Au! Una altra que vol pastilles per l'afonia!.
El súmmum va ser el dia que ens vam trobar tres de nosaltres fent cua amb en Joan Practicant, perquè teníem mal de coll, constipats, cansament... Això de la tele no va pas bé!!!

En fi, del resultat de tota aquesta època, tot i que anàvem molt saturades, cansades, i estressades, és un record maquíssim, i que ens ha fet evolucionar en moltes coses que fins ara, tal com hem dit al principi, pensàvem que eren inabastables. El nostre ritme d'aprenentatge ha augmentat en rapidesa, hem après a ballar mentre cantem, i ens ha permès poder fer un espectacle amb cara i ulls, al que anomenem Lutis pels Amics, el qual fa un any no ens haguéssim pogut arribar imaginar.

A més d'això, ens hem proposat nous reptes que abans no ens havíem plantejat mai, ja que crèiem que no en seríem capaces. El més recent i que més il·lusió ens fa, és el 3r premi que vam obtenir al Festival Internacional de Música de Cantonigròs, en la modalitat de cors femenins. Allà sí que vam pujar al podi!!! Vam competir amb grups de tot el món, i d'una qualitat impressionant. Per tant, no podem estar més contentes pel repte aconseguit. Això fa que ja n'estiguem buscant de nous, i amb ganes que ens seguiu i recolzeu com heu fet fins ara!

Ja per acabar, no podem fer més que agrair al poble de Sant Hilari que ens hagi cedit aquest honor de poder ser les pregoneres. Estem encantades de poder cantar i actuar a casa, i com ja sabeu, intentem sempre ser-hi!

Aquesta temporada vam col·laborar amb l'acte que va fer Càrites a la tardor, on vam fer una cosa que no podíem fer: cantar una cançó abans que sortís emesa per televisió!!! Però és que clar, la Cristina Ruiz havia d'estrenar el seu solo a Sant Hilari abans de fer-ho davant de tot Catalunya! També vam poder acompanyar al Club Tennis Sant Hilari en el seu acte a favor de la construcció de la 4a pista de pàdel. I ara, ja estem frisoses per poder fer per primera vegada el "Lutis pels Amics" davant de tots vosaltres el proper diumenge a les 10 del vespre a la Plaça Moragues.

Intentem agrair sempre a les persones que han posat el seu granet de sorra a la nostra trajectòria, ja que sense ells no hagués estat possible. Aquesta vegada, per no fer-ho tan llarg, ens agradaria poder donar les gràcies a alguns hilariencs que han col·laborat amb moltíssima il·lusió amb nosaltres, i a qui volem fer una menció especial: en Manel Clemente i l'Anna Villacrosa amb la pàgina web; la Bea Ortiz amb les coreos; l'Esteve Vilarasa amb les bases musicals i a tots els que d'alguna manera o altra ens heu estat ajudant i animant.

I ara sí que ja acabem, i no ho podem fer d'una altra manera que cantant!! Iniciem la festa major, i aquesta vegada farem una versió particular del tema més popular en un dia com aquest!

BONA FESTA MAJOR, I VISCA SANT HILARI!!

Alegria, que és Festa Major
Alegria, les Lutiana enguany fem el pregó
Alegria, que és Festa Major
ja hem vist la mostra de dansa
I ara anirem a escoltar els tambors
El futbol, el correbars
I per arrodonir-ho
tot el correfoc.
Tirolilolirolí,
tiroliroliroló
Cercaviles als matins
Tirolilolirolí,
tiroliroliroló
I espectacles infantils
Al gran ball ben mudats
O a les barraques abrigats.
Alegria, que és Festa Major
Alegria, les Lutiana enguany fem el pregó
Alegria, que és Festa Major
Com cada any estarem molt pendents
de veure com baixen els carretons
Després la festa d'escuma, les sardanes
I a la nit al pavelló
Tirolilolirolí,
tiroliroliroló
Les puntaires i el trenet
Tirolilolirolí,
tiroliroliroló
El teatre i el concert
Alegria, que és Festa Major
Alegria, les Lutiana enguany fem el pregó
Alegria, que és Festa Major
Per acomiadar la festa
us esperarem diumenge a la nit
Per ballar-vos
i cantar-vos
Les cançons de lutis
Que som les lutis, que som les lutis,
Per als amics...

ASPECTES DE LA festa major 2015

Cercavila

Entrega de premis

Mostra de dansa

Correfoc

Carro del mam

Gimcana marrana

Exhibició d'arts marcials

Cercavila

Espectacle infantil

Exhibició puntaires

Ball de l'escuma

Teatre

Els Bastoners

Concert Cor Lutiana

Baixada de carretons

XXXIXè Concurs Literari de Narració Curta

ACTA de la reunió dels membres del jurat del **XXXIXè Concurs Literari de Narració Curta**, organitzat per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm, celebrada el divendres 13 de maig de 2016 a les 7 de la tarda a la sala Noble.

Les categories i el nombre de participants han estat els següents:

Categoria Infantil		18 participants
Categoria A		23 participants
Categoria B		37 participants
Categoria C		2 participants
Categoria D		39 participants
TOTAL	**Obres presentades**	**119 participants**

Formen el Jurat: **Imanol Moron • Lurdes Berbois • Dídac Rovira**

Un cop valorades les obres presentades i tenint en compte les bases del concurs, els membres del jurat han decidit el següent:

Categoria Infantil :	Obra: El planeta dolcet	Autora: Jana Pla Bonvehi
Categoria A :	Obra: Però què ha passat?	Autora : Clara de Ribot Abril
Categoria B:	Obra: El somriure del metro	Autora: Clàudia Fogueras Figueras
Accèssit:	Obra: Una cirera	Autora: Laia Casas Borràs
Categoria C:	Premi desert	
Categoria D:	Obra: Ja és de dia ?	Autor José Manuel Fuentes

I perquè així consti, els membres del jurat i la regidora de Cultura de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm, que actua com a secretaria, signen aquesta acta.
Imanol Moron • Lurdes Berbois • Dídac RoviraCristina • Tejedor (Secretària)

categoria
INFANTIL

EL PLANETA DOLCET

Jana Pla Bonvehi

L'any 2050 dos joves astronautas van anar al planeta Dolcet, el planeta més gran del Sistema Ensucrat.

A la Terra els havien avisat que alguna cosa passava al planeta Dolcet. Aquest planeta era blanc i molt brillant i desprenia una olor tan bona que se sentía des del planeta Piruleta.

En arribar, els austronautes van veure que les cases estaven fetes de sucre i s'estaven desfent. De sobre, els va aparèixer un ésser estrany, semblava un caramel amb potes.

Molt trist, es va preguntar:

–Què feu aquí?
–Hola! Jo sóc en Carles i ell és en Jordi. Hem vingut a ajudar-vos –van dir els astronautes.
–Jo sóc en Blanquet –va respondre l'ésser estrany. Aquí estem molt preocupats perquè les nostres cases s'estan desfent i ja no tenim més sucre.
–No patiu. Nosaltres ho solucionarem.

Anirem al planeta Terra a buscar el millor sucre de tot l'univers –van respondre els dos astronautes.

I així va ser, els dos humans van tornar a la Terra a buscar quilos de sucre i els van portar al planeta Dolcet.

Quan van tornar, van veure tot el món de llaminadures que els estaven esperant. Els van organitzar una festa en senyal d'agraïment.

Caramels, confits i pegadolces van ballar sense parar. S'ho van pasar d'allò més bé!

Va arribar l'hora de marxar. Els astronautes van tornar a la Terra feliços d'haver ajudat els habitants del planeta Dolcet! Quina bona olor!

categoria
A

PERÒ QUÈ HA PASSAT?

Clara de Ribot Abril

Per què jo? Què he fet perquè em tracti així i em menyspreï. Sóc idèntica a ella, l'únic que ens diferencia és el nostre caràcter, la nostra manera de pensar i de visualitzar el món.

M'agradaria que algun dia es posés a la meva pell. Així s'adonaria que el que fa no està bé, no em tornaria a utilitzar i em valoraria més.

Aquests són els pensaments que tenia la Charlotte cada dia. Ella era una nena de catorze anys, que tenia una germana bessona. Totes dues eren idèntiques físicament, però el caràcter és el que les diferenciava totalment. La seva bessona es deia Annie. Eren com qualsevol nena de catorze anys; altes, amb ulls bonics i blaus, i els cabells rossos com l'or i rinxolats, el seu somriure característic...però la Charlotte era diferent a la seva germana perquè era molt estudiosa, molt tancada, és a dir, no era gaire sociable. A l'escola ningú la volia i li van posar el motiu de "friky".

En canvi l'Annie era l'altra cara de la moneda, completament diferent a la seva germana; era molt sociable, tothom anava al seu darrere i a l'escola era una de les més populars.

No s'interessava pels estudis, i sempre s'aprofitava de la Charlotte en aquest aspecte. Li donava els seus deures perquè els fes la seva germana, i en els exàmens li copiava tots els exercicis que podia. Per aquest motiu, la Charlotte estava cansada d'ella.

Una nit de febrer, quan la Charlotte estava mirant per la finestra, de sobte va veure passar una estrella fugaç. Va pensar en el que sempre diu la gent: si mai veus una estrella fugaç, has de demanar un desig perquè es farà realitat. I així ho va fer. Va desitjar que la seva germana Annie es posés a la seva pell i així entendria com se sentia d'una vegada per totes. Com que ja era tard, va decidir anar a dormir.

L'endemà, totes dues es van llevar; primer van anar al lavabo, com feien cada dia. De cop i volta, totes dues bessones van fer un crit que es va sentir des de l'altra punta de la ciutat. Es van adonar de la cosa més estranya que es podien haver imaginat mai. S'havien canviat de cos! És a dir que l'Annie estava al cos de la Charlotte i viceversa. La Charlotte va pensar en el desig de la nit passada. No s'hauria imaginat mai que es complís tant a peu de lletra. Estava molt contenta perquè així la seva germana podria saber tot el que sentia, i mai més ben dit, es posaria a la seva pell. Totes dues van anar a la seva habitació i l'Annie va preguntar:

–Però què ha passat?

La seva bessona no es podia aguantar el riure i li va respondre:

-Noia, que no ho veus, ens hem canviat de cos!

L "Annie estava molt enfadada amb la seva germana perquè es pensava que es prenia tot això de broma i alhora estava confosa per tot el que estava passant.

Van decidir no dir res a ningú, encara que la Charlotte, que era una mica espavilada per deduir aquestes coses, ja sabia que la gent s'adonaria que passava alguna cosa estranya.

A l'escola, tothom les mirava. A la Charlotte li agradava això de no ser la "friky" de l'escola, però a l'Annie no li feia gens de gràcia que tots els seus amics la deixessin de banda, és a dir, no li agradava que li fessin tot el que ella feia a la seva germana. Va anar passant un dia rere l'altre, i les coses continuaven igual; les dues bessones estaven canviades de cos. Fins que un dia, l'Annie va decidir anar amb la seva germana i li va dir:

-Charlotte, he de parlar amb tu. Durant aquests dies he pogut comprovar tot el que havies d'aguantar abans que ens canviéssim de cos. Ho sento molt germaneta. Et prometo que mai més et menystindré i mai més et direm "friki", ni t'hi tractarem. Perdona'm si us plau.

La Charlotte es va quedar ben impressionada amb el "discurs" de la seva germana i li va respondre:
–No et preocupis, Annie, ja et perdono. El que volia és que t'adonessis del que havia d'aguantar cada dia, però no només te n'has adonat, sinó que ho has pogut viure.
I totes dues es van fer una abraçada.

L'endemà, quan es van despertar, van veure que tot tornava a ser normal, tal i com havia de ser, però a partir d'aquell dia, a la Charlotte la tractaven com tots els altres i ja no era la "friky". Tot havia tornat a la normalitat.

categoria B

EL SOMRIURE DEL METRO

Clàudia Fogueras Figueras

De sobte un acord de guitarra em va fer despertar del meu embadaliment. Vaig aixecar la mirada mentre continuava caminant sota la pluja d'aquell gris i trist dilluns. Perseguia aquell so, aquella melodia amb els ulls i em van conduir just davant de la boca del metro.

Un home tocava la guitarra amb una gran somriure generós d'orella a orella. Vestia una jaqueta gastada, portava un barret de llana blau que el protegia del fred i restava dret sobre una catifa que semblava treta d'una petita botiga d'encants que hi havia sota casa quan jo era petita. En les lletres de les cançons semblava que parlés de totes les històries viscudes durant la seva vida i alhora intentava donar un toc màgic al món que, sense cap dubte, em va sorprendre.

Durant moltes setmanes, mentre em disposava a agafar el metro per anar a treballar, ell em saludava sense deixar de tocar la guitarra vella que posava banda sonora als meus matins atrafegats, era tot un privilegi poder caminar i escoltar aquelles cançons que arribaven fins a l'ànima de tots aquells que passaven per davant del noi.

De mica en mica es va tornar en quelcom imprescindible, necessitava veure'l cada dia.
Llavors, i encara no recordo com, ja no ens saludàvem simplement, sinó que parlàvem, sobre el temps i de l'alegria que ens imperava que per fi arribés la primavera, sobre política i, tot i que a mi no m'interessés, sobre esports...Al cap d'uns mesos, es convertiren en converses més llargues i ens atrevíem a parlar de la nostra vida privada i del que sentíem interiorment.

La meva vida, sense que jo en fos totalment conscient, va passar a girar al voltant d'aquells trenta minuts aproximadament que parlava amb ell abans de pujar al tren que em portava a les oficines centrals del banc, on treballava des de feia uns anys. Entrava a les vuit del matí i fins les tres del migdia em veia submergida entre papers i informes que eren més simpàtics que els companys, les cares sempre llargues i tristes regnaven cada dia sense descans entre aquelles parets.

Mentrestant els meus pensaments volaven cap a la boca del metro recordant el seu somriure i la melodia de la seva guitarra i les paraules de llibertat que m'entendrien i em feien somiar. Volia volar com ell ho feia amb les cançons i veure la vida amb els mateixos ulls que ho feia ell.

Un dia, que el sol passava tímid entre els núvols densos que cobrien el cel, parlava amb en Dakari (aquest era el seu nom, que un temps més tard vaig saber que volia dir felicitat, en la seva llengua materna), sobre el que la feina significava en la meva vida. Jo esperava que em donés la seva opinió, tal i com havia fet durant els últims mesos.

–Doncs si no t'agrada la feina, deixa-la. És increïble com la gent deixa que la seva professió els lligui, que la seva vida depengui només d'això. Hi ha moltes altres coses, i més importants– Aquesta va ser la seva resposta.

–Però necessito treballar, de què viuré si no?

–Has de fer el que et faci feliç i el que t'ompli per dins, no les butxaques. Au va...no et considerava una persona gasiva... El més important en aquesta vida és ser feliç. Has de tenir prou gana per voler menjar-te el món de la manera que tu ho vols fer, no la que ens imposen. Mira, t'explicaré una cosa: Ja fa quatre o cinc anys que toco la guitarra, em moc d'aquí cap allà, sense rumb fix, però tot i així sóc feliç. Però no ho he fet tota la vida.

–Què feies abans?

–vaig preguntar intrigada
–Et sorprendrà! –em va dir rient– Treballava en un bufet d'advocats, però no m'hi sentia bé, no em sentia realitzat. Així que vaig obrir els ulls, i ho vaig deixar. Aquell mateix dia vaig trobar la guitarra que m'havia acompanyat durant els primers anys de la meva joventut. Vaig sortir al carrer i vaig començar a cantar, i fins avui.

Aquelles paraules sinceres i plenes de vitalitat em van donar força per decidir que jo també volia ser feliç, m'ho mereixia, i no m'importava la manera d'aconseguir-ho. Algunes setmanes més tard vaig deixar la feina, estava plena de ganes de viure.

El matí següent, tot i que no havia d'anar a treballar, vaig caminar relaxadament fins la boca del metro per explicar-li a en Dakari i així aprofitar i parlar amb ell tantes hores com volgués. Quan vaig tombar la cantonada el meu cor es va aturar, no hi era.

Al costat del cartell del metro on des de ja feia un any sempre s'hi dibuixava el seu somriure, no hi havia ningú.
El vaig esperar durant setmanes, amb l'esperança que algun dia el trobaria allà, com sempre. I que les nostres mirades es tornarien a creuar un cop més.

Els mesos van anar passant i amb ells els anys. Jo vaig construir la meva vida, il·lusionada i despreocupada, com ell m'havia ensenyat, però el meu cor seguia partit. Per això cada matí tornava al metro a esperar-lo.

En Dakari em va revolucionar la vida, me'n va explicar el sentit, però mai no en va voler formar part.
–I per això somrius cada cop que agafem el metro, àvia?

Les seves paraules em fan baixar dels núvols, de la mateixa manera que ho va fer la melodia d'aquella guitarra un dia fred i trist d'hivern.

-Sí, és per això fill meu. I ara, a dormir. Bona nit.

categoria ACCÈSIT

UNA CIRERA

Laia Casas Borràs

Voleu fer el favor d'arreglar-vos! La vostra àvia i jo fa quasi una hora que us estem esperant!

La veu de l'Alícia, sempre plena d'energia, espavilava els seus fills per baixar a la platja quan abans millor. Tot i que segurament els seus crits arribaven a l'altre punta de l'edifici i els veïns ja li estaven maleint els ossos, jo sentia les seves queixes lluny, com si estigués dos pisos més amunt. Estava entretinguda observant amb atenció la immensitat del mar i les seves onades, que anaven i tornaven a la platja plenes d'escuma brillant. El sol brillava tot majestuós en el blau cel i es filtrava entre les aigües cristal·lines del magnífic Mar Mediterrani. Els seus raigs també arribaven al bol ovalat de fusta i il·luminaven les roges cireres, que semblaven tenir un gust exquisit. Estirant-me a poc a poc vaig poder arribar a elles per poder-me'n menjar una. Mentre assaboria el carnós fruit en aquell meravellós matí d'estiu i veia com un grup de joves es tiraven mútuament al mar i s'esquitxaven entre ells el record d'una nit d'estiu em va atrapar tots els sentits.

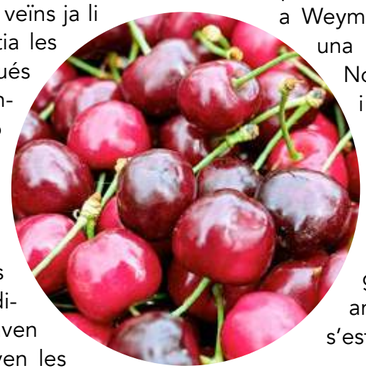

Un estiu de ja faria quasi seixanta-sis anys, quan tenia quinze anys, els meus pares em van enviar a Weymouth, un petit poble anglès amb una superfície de tant sols 18km2 . No és que fos la pitjor filla del món i em volguessin lluny d'ells durant tres setmanes, sinó que l'objectiu d'aquelles petites vacances en aquell acollidor indret era fer una total immersió lingüística, convivint amb una adorable parella anglesa que es devia portar uns deu anys de diferència, però que tot i així s'estimava amb cega bogeria.

La primera setmana va passar amb un obrir i tancar d'ulls i ja m'havia fet amiga de quasi tots els membres del grup de catalans amb els quals

havíem dit adéu als nostres pares a l'aeroport de Girona. El més curiós de tot és que dels vint estudiants que érem, només hi havia sis noies comptant-me a mi. Com que les úniques que no teníem una obsessió excessiva amb el nostre físic i el que pensarien els demés érem la Clara i jo, de seguida ens vam avenir amb tots els nois, fossin catalans, italians, francesos o alemanys.

A la segona setmana els dos Joans, en Lluc, la Lara l'alemanya i en Daniel l'austríac ens havíem fet inseparables. No anàvem a cap lloc si no era junts i fins i tot a les hores lliures que hauríem d'estar amb la família anglesa quedàvem i anàvem a l'acollidora platja anglesa. Ens encantava estirar-nos a les tovalloles i prendre el sol, jugar a voleibol i fer castells a l'aigua. Era sorprenent el bon temps que feia, tenint en compte els antecedents meteorològics dels territoris britànics.

Sense adonar-nos-en els italians van anar marxant i les tres setmanes s'estaven acabant. L'última nit, després d'estar al bowling alley, vam fer veure que agafàvem els nostres respectius busos per anar cap a casa davant els ulls atents dels rigorosos monitors anglesos. De seguida vam baixar a la primera parada i ens vam dirigir a la platja, on vam improvisar el nostre propi comiat. Entre petons i abraçades, en Joan em va agafar per sorpresa amb els seus forts braços i va començar a córrer cap a l'aigua sense miraments mentre jo li suplicava que em deixés anar en va. En veure'ns al mar els altres no es van poder resistir a acompanyar-nos en el nostre bany fortuït. Els plors es van convertir en salts d'alegria i rialles, fent de la última nit la més divertida de totes de la nostra estança en aquell petit i acollidor poblet anglès.

El pinyol de la cirera anava d'una punta a l'altra de la boca mentre els meus llavis dibuixaven un lleu somriure de felicitat. Realment aquell estiu va ser el millor de la meva vida. El recordava com si hagués estat ahir, malgrat ja havien passat molts anys. Què en devia ser d'en Joan de Terrassa? L'última vegada que vaig parlar amb ell em va dir que estava a la universitat. I d'en Lluc? Hauria aconseguit trobar la seva mitja taronja? L'altre Joan encara estaria vivint a Breda? I la Lara, s'hauria acabat casant amb aquell noi ros del qual estava tan enamorada? En Daniel hauria pogut fer aquell viatge arreu d'Europa amb el seu amic?

Lliscant el meu cos per sobre la taula i estirant el braç vaig agafar una altra cirera, mentre els joves seguien banyant-se, l'Alícia continuava perseguint els seus fills i jo gaudia de l'anar i el venir de l'aigua inquieta des d'aquell balconet orientat a l'est de la Costa Brava.

categoria D

JA ÉS DE DIA?

José Manuel Fuentes

No sap, no contesta.

Només sentir el clic de l'interruptor la Carme es va despertar. Entreobrint la porta, una menuda que no devia tenir més de cinc anys entrà a l'habitació, esporuguida, conscient que no eren hores per anar amunt i avall de la casa. La mare, amb gest lent, ja li havia obert un costat dels llençols, indicant-li el camí que va seguir amb passos curts. Com un autòmat, amb cara trista, la cria arrossegà els peus cap aquell cau que li oferien. Els ulls, massa desperts per l'hora que era, delataven que la criatura estava prou desvetllada. La mare, mig endormiscada, l'ajudà a col·locar-se dins el llit, a resguard entre ella i el seu marit, en un gest dolç, tot transmetent-li protecció. En silenci, i amb una mirada condescendent, li va pentinar els cabells cap al darrere mentre la pubilla, amb els ulls que tornaven a tancar-se-li, la mirà amb un mig somriure, barreja de por i ansietat. No era el primer cop.

Aviat sonaria el rellotge, i si ara es despertava en Miquel ja no tornaria a enganxar el son. Demà al matí ja en parlarien, encara que la Carme ja sabia que res en trauria de preguntar-li a la menuda pel motiu del les seves nits de desvetlla. Acostumada com hi estava, era conscient de la quotidianitat d'aquell ritual. Al cap d'una estona d'estar a redols, la petita acaricià la galta de la seva mare -que amb prou feines havia enganxat el son- i amb veu suau, gairebé imperceptible, li va preguntar:

–Mama.....avui també sortirà el sol?

La dona, a qui la pregunta –per repetitiva– no li sorprengué, assentí amb un gest de desgana, com de qui no està per la feina. Al mateix temps, i a baixa veu, li deixà anar un "dorm", que sonà més a súplica que no pas a exigència. A quarts de cinc de la matinada era mal moment per preguntar si aviat es faria clar. Tot plegat, el millor que podien fer era enganxar el son fins que el despertador marqués l'hora d'aixecar-se.

Ja feia una bona temporada que Laura, aquella criatura de cuetes llargues i ulls de color de mel es despertava abans que la nit es trenqués, anant tota espantada a refugiar-se als braços dels seus pares, únic lloc on semblava estar protegida del malson que la perseguia. Arrossegant en "Tomeu", un os de peluix de color xocolata, gastat i mig esmicolat, amb qui es passava llargues estones xerrant de les seves coses –de tot el que es poden explicar una mosseta de cinc anys i un ninot de roba–, la cria travessava el passadís de les habitacions, amagant-se a resguard que li proporcionava el llit dels seus tutors, cau i castell on se sentia salvada i on res podia passar-li, i on se sabia més segura que enlloc.

Prop de dues hores més tard el primer trenc d'alba entrava per la persiana. Els sorolls del nou dia començaven a escoltar-se pels carrers de la ciutat, anunciant el garbuix d'una jornada qualsevol. La menuda, que havia tornat a agafar el son, es va despertar de manera sobtada, neguitosa, com si el fet de veure la llum que començava a omplir l'habitació fos quelcom dolent, a evitar. Es notava que aquella claror produïa sobre ella un estat de nerviosisme i desencís que la trasbalsava. Tremolosa i agafada a la mà del seu inseparable "Tomeu" s'aixecà del llit tot exclamant:

–Mare, ja és de dia !!.

La Carme, acostumada com estava a aquella angoixa de la cria, amb prou feines en va fer cas. Tampoc el seu marit, que ja sortia de la dutxa, hi va mostrar massa relleu a l'assumpte. Coses de la mainada –pensava en Miquel– que no donava cap mena d'importància a les pors de la menuda, argumentant que els nens tenen èpoques de tot i ara tocava la de tenir mania a la llum del sol i a la claror dels matins. Però la dona començava a estar-ne preocupada. Malgrat tot, el ritme quotidià va fer que cadascú anés a la seva tasca del dia a dia, i més en aquests temps tan ràpids, tan absurds, que amb prou feina ens deixen moments per viure. Coses d'aquest segle XXI, tan modern, tan estrany, que fa que consumim dies sense haver-los gaudit.

Al vespre, amb el fred de finals de Febrer, a les vuit ja hi havia el sopar a taula. La cria, veient que al carrer ja era fosc, estava molt més contenta i relaxada que pel matí. També era curiós, o si més no sorprenent, que tan bon punt el sol es perdia darrere els últims edificis la Laura es convertia en una nena més alegre, amb el somriure i la frescor de qui gaudeix de la innocència de ser menut, sense els maldecaps dels grans, sempre jugant i cantant amb el seu peluix preferit, pentinant-lo i explicant-li un grapat de coses que, dins aquell particular monòleg, eren secrets inconfessables i del tot incomprensibles per cap adult. Coses de la infància, que ens fa ser naturals i simples, encara que de vegades aquesta senzillesa arribi a espantar-nos.

La seva mare, preocupada com estava per aquell rebuig de la cria cap a la claror i la llum, va intentar de nou esbrinar de primera mà què passava pel cap de la filla, tot creient que –tal i com deia el seu marit– eren senzillament coses de criatures, sense cap ni peus, i que de la mateixa manera que venien se n'anaven. La nena, que jugava amb en "Tomeu", amb prou feines en va fer cas a les preguntes que, com qui no vol, la Carme li anava deixant caure. En un gest que delatava certa desconfiança, la petita evità respondre tot refugiant-se en un silenci, demostrant el nerviosisme que sentia amb aquell interrogatori al que no volia respondre. Davant la insistència, la criatura optà per callar i fugir d'estudi tot baixant els ulls.

Fou a l'endemà, també a l'hora de sopar i perquè a la nit anterior s'havia repetit el mateix escenari quan la mare, sospitosa per l'actitud de la cria, es plantà a la taula per parlar seriosament amb la Laura. Al principi la criatura es va fer de pregar. Semblava que tornaria a quedar-se altre cop en un mutis sense treure'n res en clar. Al final, es va decidir exposar allò que tant l'angoixava. Amb cara seriosa, com si anés a revelar quelcom transcendental, es mirà fixament a la seva progenitora tot dient:

–Mama.....t'has fixat que tot el que és dolent passa de dia?.

La Carme, descol·locada, no va saber per on agafar aquella pregunta. L'interrogant de la petita deixà en blanc el cervell de la mare. Sense voler, semblava que allò s'embolicava més per moments, i lluny d'aclarir els dubtes encara hi posava més núvols a la qüestió. Però abans que pogués reaccionar i respondre, la cria va continuar.

–Saps aquella guerra que hi ha a la tele, la que diu el papa que hi ha al desert?. Doncs sempre

que donen les notícies de les bombes i les persones que moren, és de dia.....I els edificis, grans, aquells que van caure per culpa dels avions que hi van xocar?.....també era de dia.....I allò d'aquell terratrèmol que va deixar a tants nens sense casa?.....doncs també va ser de dia.

La mare, que escoltava amb sorpresa la xerrada de la filla, no encertava a reaccionar. El seu rostre delatava un desconcert majúscul davant tal exposició del dia i la nit. Amb prou feines sabia treure cap conclusió de les paraules i interrogants que sortien del cap de la menuda. La petita, en veure la cara que posava, cada cop més bocabadada i que no entenia res del què li estava explicant, l'agafà de la mà portant-la cap el balcó tot dient-li:

–Sortim a fora, mama, i entendràs el què et vull dir.

La ciutat, a quarts de deu de la nit, havia perdut el garbuix i el ritme que tenia durant el dia. Al carrer, alguns cotxes, pocs, anaven ràpids cap al seu cau, tot buscant refugi per esguardar-se del fred que es notava arreu. Gairebé no es veia cap vianant ni a dreta ni a esquerra. Amb prou feines un home, amb caminar avorrit, passejava sense ganes un gos petaner prop de la placeta de la cantonada. Només una suau boira i un parell d'adolescents desafiaven la negror de la nit i la humitat que anava atrapant els carrers. El barri semblava entrar en un repòs i una calma que adormia els sorolls, i en res s'assemblava a la vitalitat diürna que es percebia durant les hores de sol. Un silenci, que ningú gosava a trencar, començava a envoltar la metròpoli, donant fe que el dia ja ho havia donat tot de sí.

–Ho sents, mama?

La dona, que encara no sabia per on anava tot allò, va interrogar amb la mirada a la seva filla. No entenia què volia dir-li. Aquesta, convençuda dels seus arguments i veient que la mare no collia ni endevinava el que per ella era tan clar, va continuar amb la dissertació.

–Tu i el papa sempre esteu amb mi quan és de nit.

Tots estem a casa. I mira...a la ciutat no hi passa res, tothom està a casa seu. Això passa –va continuar argumentant– perquè la gent és a dintre de les seves llars, i ningú fa mal a ningú...en canvi, de dia, tot són sorolls, ambulàncies, baralles, i vosaltres tampoc hi sou.

La Carme no se'n sabia avenir. El què li deia la petita fugia de tota lògica a ulls d'un adult. Sense donar marge a rèplica, la menuda anà desgranant el seu particular món i el per què de la por que sentia amb l'arribada d'un nou dia.

–L'altre dia, mama, des del balcó vàrem veure un accident, allà a la cantonada, entre dos cotxes i una moto....i pocs dies abans a tota aquella gent que amb pancartes i crits es queixaven davant la policia. Però tot va passar de dia. Com allò que et deia dels avions i les guerres. Tot passa quan hi ha llum. En canvi, a la nit tot sembla més tranquil i la gent no es fa mal, ni es mata, ni hi ha guerra. Quan es fa fosc, mama, tot és diferent i tothom està en pau a casa seva.

La dona, sorpresa davant tan estranya dissertació, va aixecar els ulls i els fixà al fons del carrer. La ciutat, atrapada pel silenci, es mostrava orfe d'activitat, buida. Fins i tot semblava que pel fet de dir-ho la cria els sorolls eren encara més escassos, més espaiats. Per un moment la Carme no va gosar alçar la veu per no trencar la calma, la quietud, la tranquil·litat que omplia tot el barri. Una sensació desconeguda s'apoderà del seu cos, doncs –ni de bon tros– mai no se li hagués ocorregut veure la ciutat des de la perspectiva que li havia desgranat la seva filla.

A poc a poc, com si no s'atrevís a rompre aquell escenari i agafant la mà de la cria, van tornar a entrar cap el pis, sense dir res, temoroses de liquidar aquella pau, aquella absència de soroll. Ja dintre el menjador la mare no sabia què dir per convèncer la Laura que allò no era del tot cert. Aquella, ho veia tot massa senzill, on el dia i la nit eren el reflex d'unes pors i unes alegries, tot segons la claror que hi havia. Era la visió del món a ulls de qui encara no té els límits que s'imposen quan un es converteix en adult. I el dia i la nit eren respectivament sinònims de baralles o de pau. El món, amb claror, feia que les persones es tornessin dolentes i agressives. En canvi amb l'arribada de la nit tothom deixava les guerres i les barbaritats.

La dona, sorpresa, no va saber explicar-li a la pubilla, senzillament perquè ho veien des de diferent alçada. Durant tot el vespre la mare va quedar absorta en una reflexió, sense saber què pensar davant d'aquella manera d'entendre la foscor i la claror de la cria. El bé i el mal, segons fos nit o dia. Al passar davant el mirall del menjador, s'hi va veure reflectida. Llavors s'adonà que ella, de menuda, també pensava diferent a com ara ho feia. Els anys, el dia a dia, i mil desenganys quotidians, havien esborrat la tendra innocència de quan era petita per convertir els seus somnis en la realitat que ara vivia. .

.....

La sorpresa –perquè allò fou una sorpresa– es va produir a la matinada del dia següent, quan al despertar-se la dona obrí els ulls i, espantada i amb la cara desencaixada, es dirigí al seu marit tot dient-li:

–.... ja és de dia?.

Fotos que fan història

En Kubala i la seva familia. A la dreta en Torrent. Fotografia cedida per Joaquim Torrent

Anys 20. Els germans Torrent Cristià, en Quim i en Josep, per Sant Cristòfol. Fotografia cedida per Joaquim Torrent

1930-1931. L'autocar que feia transport de paquets i passatgers, conduit per la Pepita, davant del garatge de Can Torrent.
Fotografia cedida per Joaquim Torrent

Anys 20. En Josep Torrent al volant fent comèdia amb els estiuejants. Fotografia cedida per Joaquim Torrent

El silenci d'Idomeni

Elisabet Punset

Escric aquestes línies a finals de maig. Imagino que quan les rebreu la situació dels refugiats que han arribat al llarg del darrer any a Europa serà diferent. Espero que millor, però no ho dic gaire esperançada. No obstant, el que hem vist i sentit val la pena ser explicat i recordat. Aquí us deixo la meva trista i humil experiència.

El passat 5 d'abril una vintena de voluntaris d'arreu de les comarques gironines vam decidir anar al camp de refugiats d'Idomeni, a la frontera entre Grècia i Macedònia. Va ser un viatge fet des de la bona voluntat, sense cap més pretensió que la d'anar a posar el nostre granet de sorra en la dura tasca d'acompanyar i ajudar les persones refugiades. Vam recollir material i diners, els quals vam invertir bàsicament en menjar, mantes i estris de cuina, un cop vam ser allà.

El primer contacte amb la realitat del lloc, una realitat que fins llavors ens semblava llunyana, ens va colpir immediatament. A una hora al nord de Salònica, direcció Macedònia, la carretera estava tallada en un dels sentits a l'alçada del camp Eko. És una protesta que fan diàriament les refugiades d'aquest camp, cansades de les condicions en què malviuen i de la seva situació cada vegada més extrema i desesperada. Les tendes, el fang, la misèria i l'oblit. Això és la benvinguda a Europa.

La major part de les persones que es troben en aquests camps a Grècia o a d'altres indrets, seguien el camí que havien iniciat d'altres familiars seus, majoritàriament homes, els quals ja es troben a Alemanya o Dinamarca. Un cop ells van prendre el primer contacte van animar a la resta de la família, dones i nens, a emprendre el dur i dolorós viatge. Arriscant la vida en cada un dels metres que han recorregut. Però ningú esperava l'aprovació exprés del tractat entre la Unió Europea i Turquia, el qual va tancar les fronteres de facto i va permetre que els refugiats fossin retornats a Turquia, i en alguns casos fins i tot a Síria. Els que aconsegueixen resistir als camps són conscients de quina serà la seva sort si els deporten. De moment, segueixen enviant missatges a les seves famílies, a banda i banda d'aquestes mortíferes fronteres.

Un cop vam tornar a casa vam veure clar que la nostra tasca només havia fet que començar i que calia seguir fent feina des d'aquí. Vam crear l'associació Refugis, des d'on seguim recollint diners i animant a la gent a organitzar brigades de voluntaris que vagin a treballar in situ. I sobretot, fem difusió del conflicte. Cal que tothom sigui conscient del que està passant a casa nostra.

Aquesta setmana passada, 23 de maig, van iniciar el desallotjament del camp de refugiats d'Idomeni. Amb unes 12.000 persones, era el més gran de la zona. En vaig veure les imatges, els vídeos, les informacions dels companys i companyes refugiades, de les voluntàries, i em va tornar el silenci. El silenci que va imperar els dies que vam estar allà. El silenci de no saber què dir. Encara ara m'imagino la Nadiah, amb els seus 80 anys i tota la família al darrere, filles i néts, pujant a un autobús funest on s'hi llegeix crazy holidays a la planxa –maleïda banalitat– i se'm trenca el cor. "Sigues forta Nadiah", això va ser l'única cosa que li vaig poder demanar el dia que ens vam acomiadar. Tinc ganes d'abraçar-te, bona dona, com el dia que et vaig conèixer. Tinc ganes que puguis descansar d'una vegada, lluny de la guerra i lluny del fang. Tan de bo fossis aquí, o a on sigui que vulguis anar, i poguéssim xerrar una mica, i et faria el

Festa Major Sant Hilari Sacalm 2016

sopar i dormiries finalment a un llit. I com ella, milers més. Demanem tan poc i alhora, això, per ells ho és tot.

I m'havia imaginat tants cops que tota aquesta pobra gent, que totes aquestes persones i personetes –perquè no cal oblidar que més del 50% dels refugiats són infants–, que han patit tant algun dia marxarien d'aquest infern a la terra, d'aquest trist i esgotador present que han de viure. Però mai m'hagués imaginat que marxarien –els farien fora, millor dit!– per anar a un lloc pitjor. Del camp d'Idomeni a on? A un camp militaritzant on no es permet l'entrada dels voluntaris independents? Què s'hi fa a aquests camps? Per què no volen que la gent hi entri i segueixi la seva tasca d'intentar apaivagar el dolor? D'escoltar, d'acompanyar i donar una mica de pau? I després d'aquí, a on? A una deportació d'amagat emmanillats amb brides com si fossin delinqüents?

Sabeu què significa ser deportat a Síria de nou? Vol dir enviar-los a la mort. És així de clar. Dones, infants, homes que han fugit, que en molts casos han desertat d'una guerra de la qual no volien participar. Aquesta pobra gent que no ha volgut tirar ni un sol tret i ha fugit de casa seva amb l'ànima partida pel bell mig, que ha creuat el mar desolada amb els fills arraulits dins els braços, que fa quasi mig any que mal viu en una ratera... a aquesta mateixa gent, que no té res i t'ho donaria tot, els diem que no, que no són benvinguts i que no podem compartir el nostre món amb ells.

Humans després de ser deshumanitzats. Privats de qualsevol condició, caràcter o origen. Desarrelats. Sense nom, sense casa, sense futur. Només un passat dolorós i un present sòrdid, contra el qual lluiten per evitar que esdevingui quotidianitat. Persones que volen seguir essent persones. Totes i cadascuna de les vides que tenim al voltant valen la pena de ser escoltades, han de ser respectades i s'han de cuidar. Perquè, si nosaltres no tenim cura dels nostres semblants, aleshores qui és que s'ha deshumanitzat?

Ens agradi o no, formem part d'aquest desastre. Hem de reaccionar, ens hem de fer sentir, perquè sinó el silenci ens fa còmplices, còmplices d'aquesta maleïda Europa assassina. Que no ens fallin les forces, que tot el que hem viscut ens serveixi per seguir lluitant fins que el món sigui un lloc lliure i just, un món on hi puguem viure totes.

Festa Major Sant Hilari Sacalm 2016

Imatge de tots els representants dels establiments hilariencs guardonats

Establiments centenaris

Cristina Tejedor Sala

El passat mes de maig es van lliurar al Palau de la Generalitat els Premis Nacionals a la Iniciativa Comercial i als establiments comercials amb més de cent anys d'antiguitat i activitat ininterrompuda, Catalunya 2015. L'acte va estar presidit pel President de la Generalitat, Carles Puigdemont, i pel Conseller d'Empresa i Coneixement, Jordi Baiget.

Entre els guardonats van destacar 5 establiments de Sant Hilari Sacalm, dels quals quatre compten amb més de cent anys d'antiguitat (Farmàcia Broto, Calçats Comas, Pastisseria Torrent i Granja Tívoli) i un, la Pastisseria Fornés, amb més de 150 anys.
Per celebrar aquesta efemèride, us volem parlar una mica d'aquests comerços i de la seva història.

FARMÀCIA BROTO,
103 anys al servei del municipi

Aquesta farmàcia tan emblemàtica té els seus orígens l'any 1913, quan en Josep Broto i Sans, el 14 de desembre de 1913, va comprar la farmàcia del llicenciat Joaquim Soldevila i Bosch, establerta al carrer Hort Nou del municipi. Originàriament s'hi fabricaven tota mena de productes artesanament, mitjançant llibres de fórmules i antics preparats, els secrets dels quals se solien transmetre de generació en generació. Aquest establiment ha canviat cinc cops de domicili en la seva centenària història, del carrer Hort Nou va passar a la Plaça de l'Església. Més tard es va establir al carrer Balmes, on ara hi ha el Bar Club, i posteriorment al local del costat. Durant la Guerra Civil, la família Broto va mantenir sempre oberta la farmàcia i, un cop finalitzat el conflicte bèl·lic, van traslladar-se al número 3 del carrer Raventós.

L'any 1961, en Ramon Broto Twose, fill d'en Josep, es va fer càrrec del negoci. En aquells temps, els farmacèutics titulars s'encarregaven de fer les analítiques de les aigües de les fonts del municipi. La població va anar augmentant i en Ramon Broto va haver de demanar un ajudant, sent l'afortunat en Pere Cullell, un jove estudiant de 16 anys i recomanat pel Mossèn Treserras. A partir d'aquestes dècades, la indústria farmacèutica introdueix noves especialitats, les fórmules artesanes van desapareixent tot i que alguns farmacèutics, entre ells els Broto, segueixen usant-les.

Inicis de la farmàcia al carrer Hort Nou

L'any 1972 la farmàcia es torna a traslladar, passant al número 1 del mateix carrer. En Ramon Broto munta al soterrani tots els estris de l'antiga farmàcia, fins i tot l'antic fanalet de llum vermella que tenien totes les antigues farmàcies a la porta.

Des de l'any 1998 en Josep Broto Soucheiron, fill d'en Ramon, es fa càrrec del negoci. En Pere Cullell, després de dedicar tota una vida a la farmàcia, es va jubilar a finals del 2014.

GRANJA TÍVOLI,
set generacions d'una família d'emprenedors

Els orígens d'aquest establiment es remunten a l'any 1886, quan en Francesc Corbera lloga un local, on ara hi ha el Bar Montseny, i l'obre amb el nom de "Can Xicu", més endavant serà conegut amb el nom de "Cafè l'Unió". Al cap d'uns anys el seu fill Francesc Corbera i Benet seguirà amb el negoci.

El temps passa i la família va augmentant. El 19 de novembre de 1920, en Josep Corbera i Guillem, fill d'en Francesc i hereu del negoci, compra un establiment ja conegut amb el nom Casino Tívoli, que després de diverses reformes es convertirà en taverna i en sala de ball amb un petit escenari per fer-hi teatre. En Josep regentarà els dos negocis, obrint el Tívoli per les tardes i el Cafè l'Unió tot el dia.

Sala de Ball engalanada (1964)

Sala de Ball on també es jugava a cartes i a la quina. (actualment La Caixa)

La tercera generació que, a partir del 11 de juny de 1928, es farà càrrec dels negocis és en Lluís Corbera, fill d'en Josep. En Lluís fa reformes al Cafè l'Unió el 1942, dirigides per l'arquitecte Josep Canela, construint una petita sala de cinema adjunta al cafè. Un cop finalitzades les obres, l'Unió oferirà als clients sessions de cinema en una sala petita, amb butaques de fusta i calefacció de llenya. L'any 1945, en Lluís realitza obres de nou, però en aquesta ocasió al Cafè Tívoli. Sis anys més tard s'inicia un projecte de reforma i ampliació del Saló, convertint-la en la Gran Sala de Ball. Les reformes es fan al mateix cafè Tívoli on, un cop reconstruït, s'hi faran espectacles de ball, cine i teatre. La Sala de Ball de l'Unió tanca l'any 1969, traslladant-se definitivament al Tívoli. Per aquesta Sala van arribar a passar grans artistes com en Josep Guardiola, Los tres sudamericanos, els Mustangs, en Peret... També cal recordar esdeveniments populars com l'elecció de la Pubilla de Sant Hilari o de la Miss Quinto, així com l'aparició de les majorettes. La Sala de Ball va tancar l'any 1976.

La filla d'en Lluís, la Rita Corbera, i el seu marit, l'Ignasi Puig, també faran per ampliar el negoci, portant a terme diversos projectes:

- Cap a l'any 1951 neix el projecte de La Bolera, sent poc reconeguda i amb una existència força efímera, va tancar les portes l'any 1978.

- L'any 1955 s'encarreguen les obres de construcció del cinema a en Josep Fàbregas, en Pitu Met. El cinema està ubicat al primer pis dels locals del Tívoli, a sobre d'on ara hi ha La Caixa, la sabateria Comas i el Banc Santander. La inauguració es va celebrar el dia de Sant Esteve de l'any 1956 amb la projecció de la pel.lícula "La Prueba de las mujeres". Els vespres dels divendres i dissabtes, així com les tardes de diumenge, hi havia cinema, sent el preu de l'entrada de cinc pessetes.

L'any 1957 en Lluís Corbera mor, i no serà fins l'any 1974, amb la mort de la seva esposa, quan la seva filla Rita Corbera hereta el patrimoni familiar i passa a ser la nova propietària dels negocis.

La Rita i l'Ignasi tenen grans projectes de futur perquè el negoci familiar segueixi rutllant. L'any 1960 l'Ignasi Puig realitza obres per tal d'ampliar el local del Tívoli, edificant un local auxiliar al Cine-Cafè Tívoli. Pocs mesos després, el negoci és adquirit per en Ramon Puig Corbera, fill de la Rita i l'Ignasi, i traslladat on actualment hi ha l'oficina de la Caixa.

En Ramon Puig decideix llogar el cinema Catalunya l'any 1961 per fer-hi actes per a la mainada. El Cinema Tívoli passa a fer actes per a majors d'edat, destacant l'actuació de la Mary Santpere. Finalment en Ramon deixa el Cinema Catalunya l'any 1971 i es decideixen fer tots els actes al Cinema Tívoli. Un terrible incendi el 12 de març de 1975 va fer grans destrosses, fet que va provocar unes reformes que van tenir més de mig any el cinema tancat. Passen els anys i la reducció de clients al cinema fa que la família Puig l'any 1982 doni un tomb al negoci, creant un cine-club on es passaven pel·lícules espanyoles i infantils. Malauradament, al cap de tres anys, els propietaris es veuen obligats a tancar el cinema.

Un altre projecte que també va tenir molt d'èxit va ser la discoteca El Bolet, situada als baixos de la Granja. Obre les seves portes l'any 1978, aglutinant joves de tota la província de Girona i part de Barcelona. S'hi

Antiga façana del Tívoli, el cine encara no estava construït

Façana del Tívoli, actualment hi ha la Caixa i Can Comas

feien festes i diferents actes, com l'elecció de Miss Bolet, festes de disfresses, passarel·les de moda... El Bolet també va organitzar una concentració de motos a la Font del Pic, un concurs de trial... Fins i tot tenia el seu propi cotxe de ral.li que corria amb el nom de la discoteca! El Bolet va tancar l'any 1981.

El tancament de la discoteca va donar lloc aquell mateix any a un petit restaurant anomenat inicialment "Grill Mac'Donald's 1803" i conegut com El Grill, que només s'obria els caps de setmana i dies festius per servir sopars.

En Ramon Puig i la seva dona, la Montserrat Donadeu, decideixen l'any 1985 traslladar el local on està ubicat actualment. En motiu dels 115 anys de vida, l'any 1998 el Tívoli rep un guardó de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona, fet que es celebra amb una gran festa al propi local.

Els anys passen i el Tívoli segueix treballant, i d'ençà de la jubilació d'en Ramon i la Montserrat, l'any 2000, la seva filla Rita Puig i el seu marit Jaume Auferil passen a ser-ne els propietaris. Són la setena generació que porta el negoci familiar, i apostant per una modernització del local, l'any 2009 es construeix l'annex de la Caseta de Fusta, aconseguint que el jovent tingui també el seu espai de reunió. Actualment, la Penya Barcelonista de Sant Hilari té la seva seu social als baixos del Tívoli, allà on durant uns anys hi havia gresca i xerinol.la.

Josep Corbera i Rita Blanch, Lluís Corbera i Elena Tarradellas, Rita Corbera i Ignasi Puig, Ramon Puig i Monserrat Donadeu, Rita Puig, Jaume Auferil, David i Cristina, Montserrat.

Façana actual

Entrada actual del bar

CALÇATS COMAS,
família de sabaters des de fa més de 100 anys

Calçats Comas té els seus inicis l'any 1908, quan en Modesto Comas va obrir una petita botiga a la Plaça de l'Església, on arreglava tot tipus de sabates. El negoci anava bé, però l'any 1933 va emmalaltir i el seu fill Lluís es va fer càrrec de l'establiment. En Lluís feia tot tipus de sabates a mida, fins i tot botes de futbol o sabates d'ample especial, per a la seva clientela. Va ser ell qui va començar a vendre calçat, aprofitant la seva destresa per fer-los i arreglar-los. Res va fer aturar el negoci, tot i que la Guerra Civil va portar misèria arreu. A partir de la dècada dels 60, amb l'arribada a Sant Hilari del turisme i de mà d'obra procedent, majoritàriament, del sud d'Espanya, el poble tornava a tenir molta vida, fet que va provocar un augment dels negocis locals i una millora econòmica substancial.

Amb la mort d'en Lluís, el seu fill Pere serà l'encarregat de portar el negoci familiar juntament amb la seva mare, la Núria, i la seva germana Maria. Amb la bonança econòmica dels darrers temps, l'any 1983 en Pere decideix traslladar la botiga al local on es troba actualment, més gran i ampli, on podrà oferir més productes. Els temps han canviat i a la botiga ja no s'arreglen sabates però es ven tot tipus de calçat.

En Pere l'any 2013 es jubila i el seu nebot Albert serà la quarta generació que s'encarregarà del negoci familiar. L'Albert farà un canvi d'imatge a la botiga, modernitzant-la i donant-li un toc més actual amb la il·lusió de poder seguir molts anys més.

Maria Comas, l'avi Modesto i en Pere Comas

Lluís Comas feinejant a la botiga

En Lluís Comas amb la seva esposa Núria i els seus fills Maria i Pere

PASTISSERIA FORNÉS,
creadors d'un dolç record

La pastisseria Fornés és un dels negocis més antics de Sant Hilari, sent els seus inicis com a sabaters, tal i com consta en un llibre de deutes de l'any 1826. Masovers i

Façana de la casa i de la botiga

vilatans anaven a Cal Bayà per arreglar-se les sabates o per fer-se'n de noves. El nom de la botiga ha anat variat durant els anys, sent conegut com Ca l'Abayà, però tal i com indica un document de bateig de l'any 1778, apareix el nom de Fornés Bayà. Els Fornés sempre han estat situats a la Pl. De l'Església número 7, sent la casa familiar i seu del negoci durant tots aquests anys. No va ser fins la dècada dels anys vint del segle passat quan en Josep Fornés va aprendre l'ofici de pastisser i va incorporar els dolços a la botiga, on fins aleshores es venia una mica de tot: productes alimentaris, de neteja, cera de les espelmes, es feia sabó... En Josep va ser l'inventor dels famosos "Jaumets", patentats des del 1932. Com a petita anècdota que en Josep Roura havia escoltat a casa quan era petit, sembla ser que el nom de "Jaumets" li ve donat per la forma que té el dolç. Els estiuejants que se'ls enduien com a record van començar a dir que s'assemblaven a la barretina d'en Jaumet i, sense poder-ho confirmar del tot, és probable que així se li quedés aquest nom. La Maria Fornés, filla d'en Josep, va ser l'encarregada de portar el negoci familiar per la mort del seu pare. Durant els anys 50 es van fer petites reformes a la botiga, ampliant l'espai de la zona del taulell i reduint una mica l'entrada de la casa familiar. Els Jaumets seguien sent el producte estrella, presentats en capses metàl·liques amb la imatge de l'aiguader o d'una panoràmica de Sant Hilari. Actualment en Josep, fill de la Maria Fornés, és qui porta el negoci endavant, mantenint la tradició familiar de ser pastissers i venent els "Jaumets", sent un dels records més dolços del nostre municipi.

Cèdul.la personal d'en Josep Fornés, any 1920

Pilar Brugués i el conegut estiuejant Joaquim Gasol

Clixé de vidre d'en Jaumet

PASTISSERIA TORRENT,
ca l'Enric
(Escrit de la Pili Torrent)

És important commemorar el record familiar dels nostres avantpassats perquè, és sens dubte, l'origen del nostre aprenentatge i en el nostre cas la continuïtat d'aquest afany de tant temps.

Ben certes les paraules que digué el President Carles Puigdemont: "ser comerciant o botiguer és una actitud que va més enllà del mer negoci".

El que dóna caràcter propi i genuïtat a una població és el nucli comercial que defuig de ser un simple signe de globalització. Els factors de transformació social també han fet canviar el model de comerç´. Des d'Ajuntaments i institucions sí és possible el sosteniment per mantenir i transmetre aquest petit patrimoni a les nostres generacions.

D'aquesta manera honoro els meus familiars que segons els seus períodes de vida varen arriscar, apostar i emprendre l'ofici per acabar sent el que ha estat i és Ca l'Enric.

En Ricard Torrent i Mateu prové de Llorà, poble del municipi de Sant Martí de Llémena. S'instal·la a Sant Hilari cap el 1815-1820 amb la seva dona, la Josefa Estrada i Sau, a la plaça Jacint Verdaguer a la casa a on és actualment Can Mascarbó. Ell és sabater, però comença

Antiga façana anys 20

Façana de la botiga dècada del 1940

en aquest espai una petita botiga de queviures i drogueria. No és exacte quan es traslladen a viure al carrer de Vic "Cal Pepito". Els propietaris eren els pares del poeta Anton Busquets i Punset, forners d'ofici. Quan va morir el pare, la mare i ell varen marxar cap a Ripoll. És aleshores quan en Ricard i la família es traslladen a viure a Ca l'Enric (nom que se li dóna a la casa de derivació errònia de Ricard a Enric).

Tingueren set fills. L'hereu, en Manel, inicia l'ofici de pastisser cap a l'any 1910 i s'instrueix a Barcelona. Mor molt jove de tuberculosi. El segon fill, seguint la tradició, fou un important sacerdot del seminari de Vic. Així doncs, el negoci passa a mans del meu avi, en Joan.
El binomi d'en Joan i la seva dona Purificació, varen impulsar del tot el negoci de queviures-pastisseria. La bona combinació d'aportar idees actuals al negoci, com tenir un gran abast de productes per cobrir les necessitats de la pagesia i de la gent del poble.

El bon treball i l'esforç fan de Ca l'Enric un lloc de referència en els moments de gran esclat de Sant Hilari com a lloc d'estiueig.

Temps i temps per seguir... i el negoci persisteix amb els pares i germà, fent de l'ofici un art.

Interior de la botiga, Anita Mas, Avi Joan, Ricard i Conxita, Àvia Pura (anys 1945-1950)

Premi Carlemagne

L'Europa humanista que somia el Papa Francesc

Mossèn Carles Mª Giol

En aquesta situació de desorientació política, moral i ètica del nostre món i, ben particularment de la nostra Europa, els responsables de la Fundació Carlemagne, enguany, han buscat un far a qui donar el seu guardó i, que els il·luminés: el papa Francesc. Davant l'elit política europeu reunida al Vaticà, el papa, vingut de l'extrem del món, els llirà el seu profund pensament: humà, moral, ètic i cristià.(He de resumir el seu discurs) El papa cita els fundadors de l' UE, en particular, Robert Schuman. Ressalta els valors que buscaven. Per descartat: mai més la guerra. Sí, valors com, solidaritat, generositat, cooperació; Donar llum a un nou humanisme, fonamentat en tres capacitats: la capacitat d'integrar, la capacitat de comunicació (diàleg) i la capacitat de generar. I aquí subratlla el paper dels joves….
I acaba amb uns somnis: tant de bo que, entre tots, els féssim realitat.

• Somio una Europa jove, capaç de ser encara mare; una mare que tingui vida, perquè respecta la vida i ofereix esperança.

• Somio una Europa que es fa càrrec del nen, que com un germà auxilia el pobre i els que vénen a la recerca d'acolliment, perquè ja no tenen res i demanen refugi.

• Somio una Europa que escolta i valora els malalts i ancians, perquè no siguin reduïts a objectes improductius de descart.

• Somio una Europa, on ser emigrant no sigui un delicte, sinó una invitació a un major compromís amb la dignitat de tot ésser humà.

• Somio una Europa on els joves respirin l'aire net de l'honestedat, estimin la bellesa de la cultura i d'una vida senzilla, no contaminada per les infinites necessitats del consumisme; on casar-se i tenir fills sigui una responsabilitat i una gran alegria, i no un problema a causa de la manca de treball prou estable.

• Somio una Europa de les famílies, amb polítiques realment eficaces, centrades en els rostres més que en els números, em el naixement de fills més que em l'augment dels bens.

• Somio una Europa que promogui i protegeixi els drets de cadascú, sense oblidar els deures envers tots.

• Somio una Europa de la qual no es pugui dir que els seu compromís pels drets humans ha estat la seva última utopia.

El discurs fou molt ben rebut i amb forts i llargs aplaudiments, esperem que no siguin només de formalitat i diplomàtics.

BONA FESTA MAJOR!

Fotos que fan història

Passeig de la Font del Pic, amb l'actual Balneari Font Vella al fons.
Postal cedida de l'arxiu Joan Escolà Pujol

Sant hilari, un plató de cinema (2)

Lluís Puigdemont i Reverter

Fa un any us presentava un recull de les pel·lícules que s'havien filmat a Sant Hilari al llarg dels anys. De fet, va ser una primera aproximació, ja que han aparegut alguns títols més gràcies a la col·laboració dels lectors del Programa de Festa Major del 2015. Si les que recollim ara no van ser referenciades abans va ser perquè en la recerca no van aparèixer o perquè la memòria em va fallar. Cercar una pel·lícula a partir de la localització, és a dir, dels llocs on es va filmar, no és possible de moment. Per tant, per trobar novament alguna referència dels films ha calgut aprofitar la memòria col·lectiva i buscar la informació on s'ha pogut.

Benito Pérez Galdós y el cine español (4).Marianela (Benito Perojo, 1940)

Vull tornar donar les gràcies a les persones que sabien i recordaven més noms de pel·lícules que es van filmar en el poble perquè, sense la seva col·laboració, no s'hauria pogut escriure la segona part d'aquest article. M'hi he vist obligat a completar així aquest petit, però prou significatiu recull que recorda com Sant Hilari s'ha convertit en un plató de cinema en més d'una ocasió. Des d'aquí, doncs, els agraeixo de tot cor que em fessin arribar un títol quasi oblidat o em refresquessin la memòria d'un altre de fa unes poques dècades. Aquests títols també passen a formar part de la particular història del nostre estimat poble.

A tall de recordatori, els títols que fins ara teníem localitzats i els anys que van ser filmats són: **El señorito Octavio1950** (), **Elisabet** (1968), **Un cos al bosc** (1996), **Des del balcó** (2001) i **La gran decisión** (2006).
Ara tenim dos títols més. Anem a conèixer-los.

La primera pel·lícula que us presentem en aquest article resulta ser la més antiga de totes. I no ha estat possible saber-ne res d'ella fins ara sense la memòria de persones que van participar en el rodatge i que, per tant, en van ser testimonis. És la primera que va filmar-se al nostre poble, a l'any 1940, just un any després d'acabar la Guerra Civil. Hem d'imaginar que l'expectació i la curiositat a Sant Hilari devia ser enorme, tant pel desplegament tècnic, com per la presència dels actors que hi van treballar i, evidentment, pel moment històric que estava vivint-se a tot el Territorio Nacional.

La pel·lícula que van filmar en diferents paratges de l'entorn de la Font Picant és el drama titulat **Marianela**, **de Benito Perojo**. Per escriure el guió es van basar en una novel·la homònima de Benito Pérez Galdós, publicada el 1878. La trama passava en un poble miner d'Astúries i explica la història de la Marianela, la protagonista. Es tractava d'una jove òrfena i gens agraciada que havia sigut acollida caritativament per una família. Es dedicava a cuidar en Pablo, cec de naixement i fill de l'amo de les mines. A través de la Marianela, aquest jove arriba a imaginar como deu ser el món i s'enamora de la seva cuidadora. Ell se la imagina molt formosa, però ella, tot i que també se l'estima, no voldrà que ell sàpiga como és realment.

Només destacarem que hi havia, entre els actors més coneguts fins als nostres dies i fent el paper protagonista de Marianela, l'actriu Mary Carrillo (mare de les conegudes Hermanas Hurtado). Era el seu segon treball per a la gran pantalla que li va merèixer un premi del Sindicato Nacional del Espectáculo. La pel·lícula va obtenir, a més, un premi del Festival de Venècia. Però no només van aparèixer actors consagrats de l'època. També van sortir-hi, com sol passar quan es filma una pel·lícula i calen personatges anònims i sense cap tipus de paper que ajudin a donar cert dinamismes a les escenes, gent de casa nostra. Entre els extres queapareixen, doncs, també s'hi pot reconèixer segurament alguna fisonomia coneguda, a part de redescobrir els paisatges de la Font Picant de fa més de setanta-cinc anys.La segona pel·lícula que afegim al llistat és Historias de la puta mili (1994). Ja veieu que per data d'estrena –es va filmar el 1993– aquesta hauria de ser molt fàcil que ens recordéssim d'ella. No va ser així. Però gràcies a la memòria col·lectiva, la podem afegir a la llista.

Va ser dirigida per Manuel Esteban i protagonitzada, en el paper principal, per en Juan Echanove. I entre altres actors hi van interpretar un paper Jordi Mollà, Marc Martínez i José Sazatornil. I algun hilarienc que es va afegir a les "files" d'aquest grup de "militars" fent-hi d'extres. La pel·lícula estava basada en la sèrie d'historietes del mateix títol d'en Ramón Tosas "Ivá", publicades a la revista satírica El Jueves, que tractava sobre les aventures i desventures d'un grup de militars espanyols.
Com amb la resta de les sis pel·lícules que hem comentat, els paisatges del nostre poble ha donat motius per filmar part de les escenes dels exteriors. Si bé és cert que no s'han fet mai maniobres militars de manera regular al nostre poble, els responsables d'aquesta pel·lícula van ambientar les pràctiques militars en una zona que hi ha entre Els Cortals i La Fàbrega, en un petit bosc i una clariana que hi ha després del terreny on hi havia hagut un antic camp de tir al plat.

És totalment casualitat, però més o menys cada deu anys (no va ser així les dècades dels anys 70 i 80), s'ha filmat una pel·lícula a Sant Hilari, aprofitant tant els entorns naturals com els arquitectònics que ofereix el nostre municipi. Quina serà la propera història que farà que els responsables de la filmació triïn els nostres paratges per

filmar una pel·lícula sencera o tant sols algunes escenes? Serà per la història pròpiament dita o pels paisatges naturals que hi ha per tot el nostre municipi? Qui ho sap...

Fotos que fan història

Postal de la Font del Cirerer.
Postal cedida de l'arxiu Joan Escolà Pujol

SANT HILARI, UN PLATÓ DE CINEMA (2)

80 ANYS DEL COMENÇAMENT DE LA GUERRA CIVIL

Xavier Clos Jordana

Enguany s'acompleixen 80 anys de l'inici de la Guerra Civil, una tragèdia que va colpir al pais i que va repercutir també, de forma dramàtica, a Sant Hilari.
El 18 de juliol de l'any 1936 una part de l'exèrcit espanyol es va aixecar contra la Repúblicak, iniciant una guerra que duraria prop de tres anys i que no nomes portaria, com totes les guerres, violència, mort, fam, dolor, desplaçats i repressió, sinó 40 anys de dictadura.

Tot i que Sant Hilari no va ser mai linea de front, i que sempre va formar part de la reraguarda, no escapava a la forta polarització política que vivia el pais entre dretes i esquerres; això es feia notar a l'Ajuntament, als sindicats (Sindicat de Roders i "Bons feiners"), al futbol (els de la "Penya" i "els Fejugistes"), als bars (Cooperativa i Tivoli), a les corals, etc. Durant aquell any, amb la victòria a les urnes del Front Popular, l'alcalde i els regidors d'ERC, empresonats pels "fets d'octubre" de 1934, havien estat alliberats i rehabilitats i el Sindicat de Roders havia signat el conveni pel qual es reconeixia la jornada laboral de vuit hores i l'assegurança d'accident, fites impensables fins llavors.

El poble, va viure aquell 18 de juliol, entre el bullici d'estiuejants habituals en aquelles dates i una forta divisió social. La notícia d'aquell dia, nomes la van saber algunes famílies, als hotels i cases particulars que tenien ràdio, poquíssimes en aquella època, mentre en algunes cases de pagès s'en varen enterar quan els hi van portar la notificació per incorporar-se a files. Poc es podia imaginar la gent els canvis que estaven a punt de viure, canvis polítics, econòmics i socials que guerra i postguerra els provocarien. Aquest reguitzell de canvis començarien cinc dies després, quan camions de milicians d'altres pobles saquejaren i cremarem l'església, que es convertiria en Mercat, i tot seguit amb l'establiment d'un nou ordre revolucionari, que comportaria la creació dels comitès antifeixistes, les col.lectivitzacions forestals, la municipalitzacio dels transports, la fabricació municipal de moneda, el canvi de nom dels carrers i del poble per el de Fonts de Sacalm, etc... pero també els asessinats dels comitès durant els primers mesos de guerra o l'arribada massiva de refugiats.

La primera arribada de refugiats es va produir a l'any 1936, fou minsa i no hi va haver problemes per allotjar-los en cases particulars, la segona arribada a l'estiu de 1937 i coincidí amb la caiguda del front del Nord i fou mes important, i la tercera ja al 1938 que coincidí amb el trencament del front de l'Ebre, ja fou massiva i foren allotjats als hotels Sacalm, Suizo, España i Oriental. Durant aquell any la població local va augmentar un 20%. Altres hotels, incloent el Balneari, es convertirien en hospitals. Aquests refugiats seguirien camí cap a França per ser internats en camps de concentració, en una situació que avui ens recorda fets mes actuals. Amb una situació d'escasetat d'aliments i desmoralitzacio, el bombardeig absurd i sense cap sentit, que va patir el poble el dia 31 de gener del 1939, sembrant destrucció, morts i ferits, va ser el preludi del final de la guerra. Una guerra que no acabaria per els perdedors, ja que encara haurien d'afrontar una forta repressió per part dels anomenats guanyadors, durant els propers anys. Començava la Postguerra, una època en que se suprimiren les llibertats polítiques, sindicals i nacionals i que comportaria mes canvis radicals, encara.
El balanç aproximat de víctimes mortals parla per si mateix. Segons les dades que va poder recollir l'Angel Serradesanferm, 14 persones van ser enterrades a Sant Hilari, assesinades per diferents comitès antifeixistes, entre ells, els de Sant Hilari i Osor. Un total de 38 hilariencs van morir lluitant al front i durant el bombardeig de l'any 1939, hi hem d'afegir un nombre que va de tres a cinc persones del poble i un nombre indeterminat de soldats.

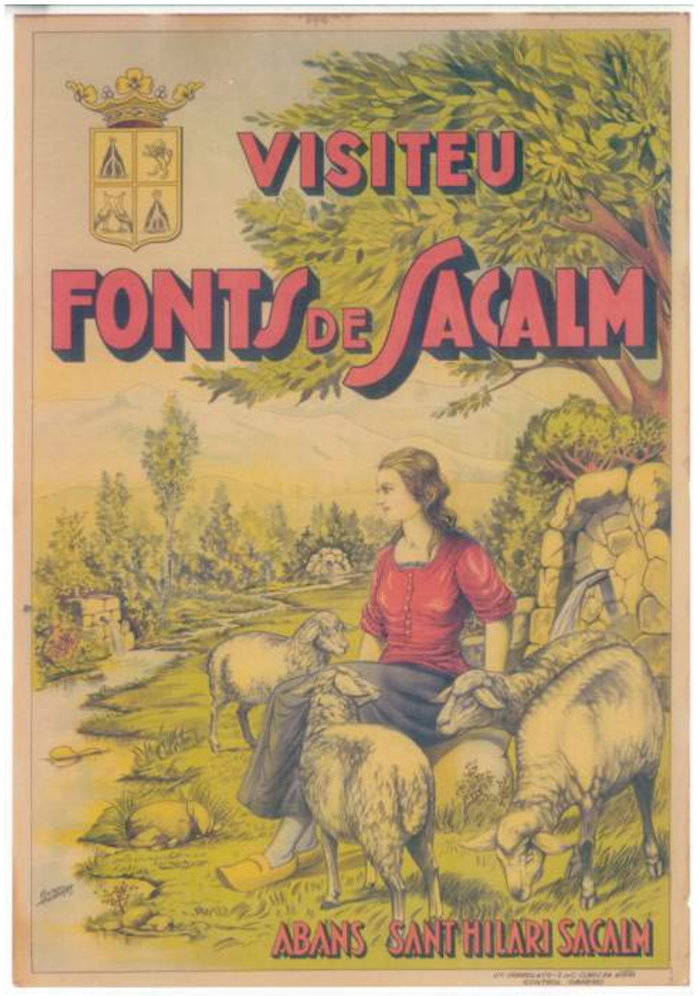

Transports de Carrabiners de Fonts de Sacalm
"Club de Cultura i Sport"
Sanitat Militar de l'Exèrcit
(Destacament de Fonts de Sacalm) i les
Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya
d'aquesta vila, tenen l'honor d'invitar-vos al magne festival a profit de la "Guarderia Infantil de la Plana d'Hostalets" que tindrà lloc el dissabte dia 30 i el diumenge dia 31.

PROGRAMA

Dissabte, a les 10 de la vetlla:
GRAN BALL
al saló del "Teatre Tivoli".

Diumenge, a les 11 del matí:
"FORMIDABLE DEMOSTRACIO"
esportiva, en la que hi prendran part, diversos elements infantils.

Tarda, a les 4 en punt:
Partit de "Foot-ball" entre elements infantils.
Seguidament es disputarà una Copa, gentilment donada pel Sr. Tinent de Sanitat, entre dos equips de categoria.

A les 7 de la tarda:
BALL A LA "PISCINA"

Nit, a les 10:
Finirà la simpàtica festa, amb un
LLUIT BALL
al saló del "Teatre Tivoli".
Tots aquests actes seran amenitzats per la "MAGISTRAL ORQUESTRINA MILITAR de SANITAT" ja coneguda en aquesta vila.
La Comissió organitzadora

Nòtul ta:
Durant aquests actes es rifaran: una caixa de
XAMPANY
(plena)
un cartró de deu paquets de tabac
"CAMEL"
(autèntic)
i un "formidable"
XAI
(viu)
Fonts de Socalm, juliol de 1938.

Ja acabada la guerra va ser empresonada molta gent, dels quals 37 hilariencs a Girona, on en varen afusellar 16 i dos van morir a la presó. Com a consequència, tampoc cal oblidar els 4 hilariencs morts als camps de concentració alemanys. També hi hem d'afegir un mínim de 41 refugiats i 30 soldats a les diferents cases i hotels reconvertits en hospitals.

En el cens que es va fer a l'any 1930 constava que Sant Hilari tenia 2767 habitants, dels quals 1240 vivien al poble i 1555 a pagès, curiosament l'any 1940 en un nou cens, donava un total de 2600 habitants dels quals 1728 vivien al nucli urbà i 872 a pagès. Una baixada demogràfica causada per el nombre de morts i exiliats, i nomes compensada per un petit nombre de refugiats que es varen quedar a viure-hi.

Encara avui molta gent gran guarda records vius d'aquells anys, que van causar un trauma en la memòria col·lectiva, i valdria la pena fer un recull de documentació fora del poble i també de memòria oral ja que la por a parlar-ne durant tants anys i la desaparició de documents de l'arxiu municipal, fan molt difícil tenir una idea mes aproximada del que va representar aquella tragèdia, a fi de no haver-la de repetir mai més.

Emissió de moneda municipal

Fotos que fan història

La batuda a l'era de Can Rovira.
Postal cedida de l'arxiu Joan Escolà Pujol

Església Parroquial. El campanar encara no havia estat reformat.
Postal cedida de l'arxiu Joan Escolà Pujol

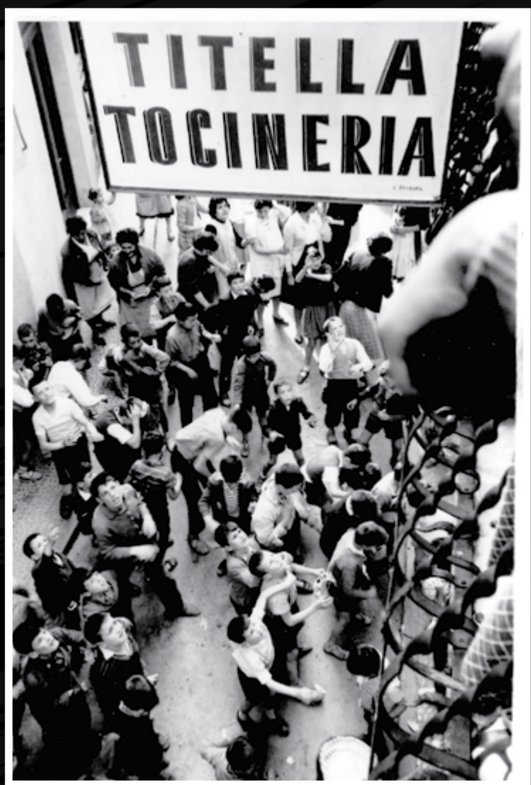

Bateig de la Carme Porta, any 1960.
En aquella época quan es batejava una criatura hi havia el costum de tirar caramels, en aquest cas, des del balcó de Can Titella , per celebrar l'esdeveniment.
Fotografia cedida per Andreu Porta

Carrer del metge Gravalosa.
Postal cedida de l'arxiu Joan Escolà Pujol

1955. Al Camp de la mandra. En Josep i Ramon Crous amb dues noies estiuejants. Fotografia cedida per Josep Crous

Carrer Hospital i Can Tressalts.
Postal cedida de l'arxiu Joan Escolà Pujol

1955. Grup d'amigues que treballaven a Can Mimó. Van fer una sortida al llac de Santa Fe del Montseny. D'esquerra a dreta: Maria Crous, Maria Isac, Conxita Pujol, Maria Bosch, Carme Mimó, Carme Donadeu. Fotografia cedida per Carme Donadeu.

L'Hispano abril de 1950.D'esquerra a dreta. Lari Cuera,En Peret dels Autos (Pere Bisellach), en Fonsu (Alfons Ripoll), Manuel Marti i l'Antolino (Antolí Fauria). Fotografia cedida per Anna Ripoll

Homenatge a l'Andreu Porta del CD Hilariense.
Any 1963 al Camp de Futbol nou. Foto cedida per Andreu Porta

Anys 60. Nit de reis. Fotografia cedida per Andreu Porta

1927. En Fernando Porta i la Carme Visa amb uns amics a la Roca d'en Pla. Fotografia cedida per Andreu Porta

1927. De dreta a Esquerra. Foto de familia. Margarita Bardia, Carme Visa, Lola Bardia i Margarita Porta.
Fotografia cedida per Andreu Porta

Mn. Josep Mas i Bayés, *in memoriam*

Francesc Danés

El 10 d'octubre del 2015 va morir a la Seu d'Urgell el Molt Il.lustre mossèn
Josep Mas i Bayés, Canonge Penitencier d'Urgell, el nostre mossèn Mas.

La celebració de les seves exèquies a la Catedral Basílica de Sta Maria d'Urgell van donar una mostra de la seva popularitat i de l'estima de què gaudia, no només per la solemnitat de l'acte sinó sobretot per la massiva resposta popular que va generar.

El 7 de maig proppassat se li va retre un homenatge a la Sala Noble de la Cooperativa de Sant Hilari que va ser, igualment, multitudinari.

La iniciativa havia partit de la seva família (nebots i renebots), la parròquia i el consistori municipal.

Presidien l'acte Monsenyor Joan-Enric Vives Sicília, Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, el Sr. Eugeni Bregolat, diplomàtic i ambaixador, la Dra.
Anna Mª Planes, microbiòloga i investigadora, el Sr. Francesc Amorós, historiador i investigador universitari, el Sr. Miquel A. Canturri, advocat i el Sr. Carles Augé, psicòleg i professor.

Tots ells havien conegut i tractat mossèn Mas durant molts anys en situacions i èpoques diverses i havien gaudit de la seva amistat.

Entre el públic, antics amics hilariencs, amics seus de la Seu, antics alumnes, família: ras i curt, gent que l'estimava i que volia participar en un acte de reconeixement a la seva llarga i fèrtil trajectòria humana i intel. lectual.

Des de la presentació de l'acte que m'havien encomanat vaig voler recordar la infància i l'adolescència de mossèn Mas a St. Hilari no solament per la importància d'aquest
temps en la seva vida i en la seva formació sinó, sobretot, perquè d'aquells anys se'n té un coneixement força precari i, molt sovint, equivocat. El dietari personal del seu
pare, document autògraf, inèdit i gens conegut, anota amb precisió detalls d'aquesta etapa.

Fill de Josep Mas i Salada i Caterina Bayés i Julià, pagesos masovers de la Talleda del Pla de les Arenes, va néixer en aquest mas el 18 de gener de 1928. El precedien tres germanes: Maria, Dolors i Manela.

El seu pare, pagès amb formació i mestre rural, li ensenya les primeres lletres. Tan bon punt la família baixa al poble, continua els seus estudis a l'escola pública amb la fortuna de tenir com a mestre Don Mariano Hervàs, depurat per les autoritats fran- quistes acabada la guerra, que s'adona del seu talent singular i així ho comunica a la família. Després de la guerra té un altre mestre d'excepció, mossèn Francisco Carbó, a l'escola parroquial. Es veu en cor de formar-lo fins a segon curs de batxillerat. S'examina com a alumne lliure a Sant Miquel dels Sants, a Vic. La família Rubert l'acull al Molí de la Torre, a El Far d'Empordà, i pot acabar el Batxillerat a la Salle de Figueres, també com a alumne lliure. Durant tot aquest periple escolar, itinerant i fragmentat, el seu rendiment és excel.lent.

Acabat el batxillerat, decideix ingressar al Seminari de Vic. Cursos de filosofia i teologia. Atès el seu nivell, li recomanen continuar la seva formació a Roma. Hi viatja el 18 de novembre de 1949. Ingressa a la Pontifícia Universitat Gregoriana: es llicencia en Sagrada Teologia. A continuació, en Sagrada Escriptura al Pontifici Institut Bíblic. És ordenat prevere el 19 de març de 1953 al Pontificio Colegio

Espanyol de Roma. Celebra missa nova, al cap d'una setmana, a l'església parroquial de St. Hilari: homenatge al seu poble, a la seva família, als seus amics. Sobretot, a la seva mare, morta uns mesos abans.

La dèria de continuar formant-se: Dret Canònic a la Universitat Pontifícia de Salamanca; llicenciaturta i doctorat en Geografia i Història a la Universitat de Barcelona. Més tard, obtindrà la càtedra d'aquesta especialitat que exercirà als instituts de la Seu, Sòria, Puigcerdà i Granollers. El 1956, als 28 anys, guanya les oposicions a Canonge. Lectoral de la Catedral de Sta. Maria d'Urgell i exerceix la càtedra de Sagrada Escriptura i de Grec al Seminari diocesà d'Urgell. Alterna aquestes classes amb les d'història a l'Institut de la Seu.

El 1992 el bisbe Martí i Alanís, li proposa ser capellà del Santuari de la Mare de Déu de Núria: són cinc anys d'un cert recolliment. En surt un llibre magnífic: "Núria, la llum".

Al llarg de tots aquests anys, viatger impenitent, volta mig món: Àfrica, Xina, Perú, Estats Units, Rússia, Puerto Rico, etc. En aquest darrer país ensenya Teologia i Història a la Universitat Catòlica de Ponce. Pràcticament cada país que visitava propiciava un llibre: la crònica de les seves experiències és plena de sàvies i documentades reflexions sobre història, sociologia, etnografia, etc. Són cròniques àgils, amenes. Una quinzena de llibres.

Sempre trobava un moment per retornar al seu poble. Deia: " el lloc de naixença, com els sagraments, imprimeix caràcter ". El retrobàvem amb la senzillesa de sempre: cordial, irònic, xerraire, afable, amic de la tertúlia, compromés amb els afers de la parròquia, enamorat de la família, protector dels seus. Mai no va claudicar de la fidelitat hilarienca, selvatana. La Seu, però, havia esdevingut definitivament casa seva, el seu centre d'operacions, el nucli dels seus amics. Tants i tan entranyables.

Alguns d'aquests amics, esmentats al principi i que presidiren l'acte d'homenatge, parlaren de mossèn Mas i en feren l'elogi amb detalls que als seus convilatans se'ns
haurien escapat. En parlaren també molts més amics presents en l'acte i d'altres que ens feren arribar notes d'adhesió de respecte, admiració i gratitud: ex alumnes, col.legues, amics d'altres països.

No és possible, ni aconsellable, fer-ne el relat exhaustiu. Apuntar, si de cas, els punts de coincidència més destacats: la seva proverbial bonhomia, la seva franquesa, el seu carisma, el mestratge integral i espontani del mestre/sacerdot que amb tota naturalitat sap baixar del púlpit a l'aula i pujar de la plaça pública al presbiteri; el caràcter polièdric de la seva personalitat: actiu en tants llocs, en tantes iniciatives, en la formació de gent de tantes generacions, en el rigor en la seva feina -la pastoral i la docent-, el constant lliurament generós, la seva increïble capacitat de treball; un insubornable amor a la vida: optimista i esperançat fins al darrer moment; afany de dotar-se d'una sòlida formació personal per ser millor sacerdot, millor mestre, millor persona; curiositat extrema per abeurar-se en tota font de cultura, per apropar-se a qualsevol àmbit del coneixement d'arreu del món, de tots els temps, de totes les tendències ideològiques, de tots els grans autors clàssics o moderns. I tot plegat per compartir-ho amb tothom oferint el seu saber no com un dogma de fe inalterable sinó amb el gest clàssic del savi - no pas del saberut tocat de supèrbia – que convida a ponderar-ho tot des del pensament crític.

Van convenir, en síntesi, que aquesta era la seva autoritat moral, aquest el gest amb què va situar-se davant el temps que li va tocar viure i la gent que li va tocar conèixer.

Aquest és part del seu llegat i així el recordarem.

Racó literari

Camino del hogar (can blat)

Constantino Gilaberte López

Cuando iba el otro día
camino de nuestro hogar
sentí a un joven que venía
murmurando por detrás.

¡Caramba con estos viejos,
que bien se lo están pasando,
viajan, juega, se divierten
y… nosotros trabajando!

Eso murmuraba un joven
que detrás de mi venía
y yo volví la cabeza
y le hablé con filosofía.

No me envidies jovenzuelo
porqué me divierta y ría
que mi vida está agotada
y mi alegría vencida.

Para entrar en este hogar
donde reina la alegría
he estado muchos años
trabajando día a día.

Desde que apuntaba el alba
hasta que se adormecía
cuando la lucha de clases
tenía su primacía
y seguridad social
no existía todavía.

He trabajado en la tierra
he trabajado en la mina
he trabajado en el bosque
haciendo carbón de encina.

Muchos años de pastor
sin horas en la jornada
sin reloj que marque el tiempo
porqué el tiempo no se acaba.

Para el pastor nunca hay fiestas
vacaciones ni descanso
todos los días iguales
por largo que sea el año.

Muchos años en la industria
en esta preciosa villa
donde acabé mi carrera
llegando a ser pensionista.

Desde la edad de diez años
y es cierto lo que te digo
siempre amarrado al trabajo
hasta los sesenta y cinco.

zvHoy afortunadamente
se ha trasformado la vida
la nueva mentalidad
ha ganado la partida.

Tú has llegado a mesa puesta
jovenzuelo que me envidias
sólo con pocos esfuerzos
tendrás resuelta la vida.

No existen trabajos duros
ya nadie maneja un pico
ya nadie empuña una hoz
dándole sobra al ombligo.

Ya nadie sube escaleras
con los sacos de cien kilos
considérate de suerte
por la herencia que has tenido.

Por eso querido amigo
cuando transcurran los años
cuando vayas al hogar
recordarás al anciano.

Recordando las palabras
que le ibas murmurando
caramba con esos viejos
que bien se lo están pasando.

Y en ellas recordarás
las frases que te decía
aquel viejo aquel anciano
que tan cerca tú seguías.

Espero que mis palabras
no las eches al olvido
que si las piensas un poco
de acuerdo estarás conmigo.

Cuando vayas al hogar
tu mente irá recordando
viajan, juegan, se divierten
y nosotros trabajando.

Recuerdas al anciano
lo que decía era cierto
que Dios lo tenga en la gloria
como yo en mi pensamiento.

ENTINTATS

Entintats, el col·lectiu que us ofereix aquests microrelats i un fotopoema, som la secció literària d'Excèntrica, ens vam estrenar com a grup el maig del 2015 amb la mostra literària celebrada a l'Hostal Fugarolas. Volem ser un projecte d'aprenentatge i de creació literària bastit a partir de la suma d'inquietuds, d'habilitats i de sensibilitats diverses.

Isaac

El van enxampar fent l'amor sota un arbre al bell mig dels camps. La gravetat del cas fou tal, que ho amagaren amb una disserció filosòfica sobre pomes sàvies i cossos celestes temptats.

Cristina Gómez Sanz

La radiografía reveló que había estrellas en su corazón. Toda noche las tiene.

Hillary Calm

Ens retrobem, com cada nit, just tancar els ulls. I ploro. Les llàgrimes m'ajuden a dir el que amb paraules no et sé expressar.

J. Pallarols

Un banc dolent, deien, era ara l'amo de la casa. Mentre la teulada s'enrunava, la porta lluïa encara el darrer grafit amorós.

E. Viladoms

Introducció, nus i desenllaç

Alba silenciosa, provocadora.
Fregament de llençols, soroll,
despertadors, enrenou, urbanites,
pressa, batallada, españa,
fressa, renou, crits, patiments de vida.
Un gran què la sordesa isarda.

Raimon

Incorporá la materia individualizada que me conforma grabando el código genético del sabor que expiro porque no hay, negrito lindo, manos que como éstas tu puchero preparen.

Yas

Poema

Lluís Serrano

L'espai del meu silenci,
físicament jo,
amb tots els silencis
que neixen
configurant-me.
I un, només,
que duc tatuat,
i no s'esborra!

12 juliol 2016

Clarobscur

Lluís Serrano

Ai! quina llum estranya
s'amaga darrera l'ombra,
quin pressentiment de buit
estella les cames coixes!
Caminar sense nord,
a les fosques de tot
i sense somnis, mort
l'alè de la llum nova.
Ai! qui pogués fixar-te,
claror radiant, per sempre,
en albes tothora enceses
seguint-te l'ombra al darrere!
Veure't venir pel camí
que arriba, i la porfídia
acomplerta de raó,
com una insígnia.

6 juliol 2016

Parlem de casa

Lluís Serrano

Si aquesta lluita de tants anys
no trobem com guanyar-la,
és que no en sabem prou
o bé són més putes els altres.
Si el poble, amb tot l'enrenou
de setembres i estelades,
ha arribat a mig món,
que collons ens passa ara?
Els dirigents encenen la flama
i, entre hòsties i raons,
ens quedem allà on som
amb la cua entre les cames.
Si no fem res per trencar el jou
que ens junyeix a l'arada,
hi deixarem el bescoll
i perdrem bous i batalla.

20 juny 2016

Nit de sant joan

Lluís Serrano

Revetlla encesa
de foc estiuenc,
d'ànims, d'ardidesa
d'accés a l'avenc.
Festa de petards
i gresca d'insomni,
coets cap al tard
en un amor borni.
Fogueró cremat,
demà un any més,
il·lusió del temps
que ens marca el pas.

23 juny 2016

Carrusel
Manel Ruiz

Los ojos siempre vuelven
al punto de partida,
cuando completa la vuelta
el carrusel de la vida.

Nuestra vida es un poema
que al terminar nos convida
a releer esos versos
que leímos por encima.

¡Quién pudiera retomar
esa historia ya perdida
y mirar aquellas hojas
que pasaron tan deprisa!

Pero esas páginas pasan,
que sólo a delante giran,
y se cierran y ya nunca
vuelven de la estantería...

De verso en verso van siendo
todas las vidas escritas
con su poquito de gracia,
con su pena y su alegría.

Y nadie acierta a entender
ni una frase, ni una línea
ni el amor con que se escribe
ni la mano que los firma.

¡Oh poesia!
Manel Ruiz

Te siento junto a mí, oh, poesía,
pegada al alma, pobre, desvalida,
navegando este mar como una herida
barca de luz que no encuentra bahía.

Me sigue y seguirá tu melodía
desde el lejano albor de mi partida
hasta la ineludible sacudida,
al otro lado de mi travesía.

Allí me quedaré, sin engañarte,
velado ya mi azul para olvidarte,
sin dilación posible a esa exigencia.

Tú seguirás después por otros mares
dulcificando remos singulares,
subyugada también a una obediencia.

La belleza
Manel Ruiz

¡Qué linda la niñez y su inocencia
y ese mirar de madres con su amor!
¡Qué bella el alba con su resplandor
y el fresco arroyo con su transparencia!

Bella es la sencillez y la prudencia,
el gesto del poeta y su dolor,
el campo en primavera, su rigor...
¡o su aparente muerte o decadencia!

¡Cuan diversa se muestra la belleza!
Mas qué pena que el hombre en su
torpeza
llegue a la vida, pase en un instante

sin entender cuan dulce nos arropa.
¡Ah, ceguera brutal con que galopa
la necia humanidad siempre adelante!

Los niños
Manel Ruiz

Los niños me despiertan la alegría,
ajenos ellos de penas mundanas.
Sus voces claras como las mañanas,
mi henchido corazón capta y amplía.

Sus gritos, su ilusión y algarabía,
cual tibio sol irrumpe en mis ventanas
y echan al vuelo todas las campanas
de mi sueño de paz y de armonía.

Yo soy un soñador de los caminos,
un loco que, sin lanza ni molinos,
arremete a un gigante de
inconsciencia.

Lloro la humanidad y su atadura,
pues veo perder la esencia y la cordura
cual se pierde la edad de la inocencia.

Cosas del alma
Manel Ruiz

Cuando el puñal del alba resquebraja
los profundos colores de la sombra
y esparce luz, y canta alguna alondra,
¡quién fuera el alba! O cuando viaja

la vaga nube blanca y se relaja
en el azul, sobre la verde alfombra
que alienta el alma y otra vez la asombra,
¡quién fuera el aire! Cuando se alhaja,

ciega la muerte, de ojos infantiles,
trasnochada, sin paz, con manos viles...
¡Ah, cuán en vano se alzan desvelos

por un ser nuevo, digno del planeta,
pues nada soy sino un pobre poeta,
apenas ruiseñor ronco de anhelos.

Podré ver...
Manel Ruiz

Podré ver unos ojos sin mañana,
un aula silenciosa sin chiquillos,
un nido mustio sin sus pajarillos,
un viejo campanario sin campana.

Podré otra vez quedarme con la gana
de ver edificados mis castillos
o sentir la frialdad de los cuchillos
viendo pedir limosna a alguna anciana.

Podré mirar mi casa derruía,
la casa del principio de mi vida,
sin sentir un atisbo de rencor

mas no puedo, ¡ay, me muero de tristeza!
ver la vida que acaba cuando empieza
y una madre postrada en su dolor.

Me encantan las nubes
Miguel Sánchez Reina

¿Sabes? De entre todas las cosas bellas, salvajes y variadas con las que nos regaló la naturaleza para extasiar nuestros sentidos, como el mar con sus olas, las aves con sus vuelos y sus trinos, todas las criaturas mansas o salvajes… los ríos o las montañas… ¿Sabes? Pues a mí me gustan las nubes. De todas las cosas que hay para ver y contemplar en este mundo, entre todas ellas me gustan las nubes.

Que ¿por qué me gustan? ¡Ay¡ pues ¿qué te podría decir?

Me gustan… sobre todo porque pueden ser delicadas y mansas. Quietas, blancas como borlas de algodón…o como tiernos corderitos de suave y fino vellón; (aquellos que mentó Édison) Pero también pueden ser terribles, negras y amenazadoras como cajas de Pandora portadoras de truenos y haces de rayos que, al abrirla, salen veloces y se lanzan aquí y allá… sin mirar ni a dónde van ni a qué le dan.

Sí, ya sé que a veces se vuelven tan impetuosas y salvajes (las nubes son elementos totalmente indomables, salvajes e imprevisibles) que transformadas en potentes turbinas, desde lo alto sorben cuanto se pone a su alcance sin importar que sea el tejado de una casa, un árbol, un coche o un animal.

En ocasiones, teñidas de un color verdoso… ¿o cobalto tal vez? hinchadas de agua del mar de donde toman su carga y su color, arrastran su panza verdillena y se deslizan por el horizonte soltando su equipaje de tempestades, confundiendo el mar y el cielo en un mismo borrón.

Pero a pesar de todo, a mí me gustan las nubes; sobre todo cuando, teniendo como fondo el lienzo limpio y azul del cielo se pintan acá y allá de algodonoso blanco. De matices y de sombras. De formas de capricho que lentamente van evolucionando hacia fabulosas figuraciones que superan la imaginación de quiénes, extasiados y maravillados, (como yo) no se cansarían nunca, nunca, de admirarlas.

Pero ¡Ay¡ ¡Cómo me gusta cuando al ocaso de la tarde, al recibir los últimos rayos del sol, las nubes, se pintan con colores de pastel¡ Rosa pastel, amarillo pastel, azul pastel… rojo de fuego pastel, violeta pastel… Y luego, en la noche (después que el gran astro de fuego rodó y se despeñó detrás de la mole del Montseny) con la pálida luz que la luna de plata les da, se arrebozan y pintan de plata y de nácar ellas también.

De plata, de nácar, de azúcar… ¿ De pastel? De pálido pastel.

La cuestión es… sea por lo que fuere, ¡Y es que no lo puedo remediar¡ ¡Que me encantan las nubes¡

Festa major 2016

25, 26, 27 i 28 d'agost de 2016

Festa Major de Sant Hilari, qui ve un cop hi vol tornar-hi!

Parròquia de Sant Hilari Sacalm
FESTA MAJOR EN HONOR A SANT JOAN BAPTISTA

Dijous 25 d'agost
17:30: **Missa**
18:00: **Repic de campanes**

Divendres 26 d'agost
12:00: **Missa solemne concelebrada**

Dissabte 27 d'agost
Missa per a tots els difunts de l'any

Diumenge 28 d'agost
Misses a les 11:00h i a les 19:00h

Dimecres 24 d'agost

22:00 **Teatre amb l'obra El Test, de Jordi Vallejo.** Grup de Teatre de Sant Hilari (al Pavelló Municipal)
22:00 **Campionat de Waterpolo a la Piscina Municipal.** Organitza Club Natació Sant Hilari.

Dijous 25 d'agost

Durant tot el dia Mercat d'Art. Plaça Jacint Verdaguer. Organitza Excèntrica
11:00-13:30 **ROBÒTICA A LA PLACETA!**
11:00-12:00 **Taller de Dash and Dot pels més petits** (de 5 a 10 anys)
12:00-13:30 **Taller de videojocs** (de 11 a 16 anys)
17:30h **Ball amb Coupé Dansa**
18:30h **Pregó de Festa Major a càrrec del Col.legi Sant Josep.** Escales església.
A continuació **Lliurament de premis dels Concursos d' Il·lustració per la portada del programa de Festa Major**
20:00h **Partit de futbol de Festa Major entre el C.E. Sant Hilari i el Torelló**
20:00h **III Correbars pels bars del centre del poble.** Inici a la Plaça Jacint Verdaguer. (Programes a part)
23:00h **Correfoc de Festa Major amb la colla de diables local "Guillables".**
En acabar: **Ball amb l'orquestra Montecarlo** (Pl. Moragues)

ZONA DE BRRQS
01:00h **Gwarando New Project**
Doomination
Dj Edward-X

Divendres 26 d'agost

11:00h **Cercavila amb els gegants i capgrossos acompanyats pel grup Els Trempats.**(Plaça de l'Església)
12:00h **Espectacle infantil a càrrec de Jaume Barri.** (Plaça Jacint Verdaguer). Patrocina Estació de Servei BP.
16:00h **Vª Gimcana Marrana,** amb la col·laboració del Carro del Mam (Plaça Guilleries)
16:00h **Campionat de Festa Major de botifarra.** Organitza Penya Barcelonista. (Plaça Gravalosa)
17:00h **Concert de Festa Major amb l'Orquestra NOVA SATURN.** Entrada gratuïta (Pavelló d'Esports)
19:00h **Sardanes amb la COBLA CIUTAT DE GIRONA i ball de gegants** (Plaça Jacint Verdaguer). Patrocinat per Ricard Moragues i fills.

20:30h **Concentració de colles amb la batucada Pronto pra Atacar** (Plaça Gravalosa)
21:00h **Sopar popular al Pavelló d'Esports.** Preu Menú + entrada ball 20€
21:30h **Sopar de Colles a la Pl. Moragues.** Col.labora Consell Jove
23:00h **Gran Ball de Festa Major amb l'orquestra NOVA SATURN** (Pavelló d'Esports). Preu: 5€ a taquilla.

ZONA DE BRRQS
00:00h **Raska**
Miquel del Roig
Ebri Knight
Animals DJ's

Dissabte 27 d'agost

11:00h **Trobada de Gegants** amb les colles de Gegants de Callús, Gegants de Santa Coloma de Farners i Gegants i capgrossos de Sant Hilari, acompanyats pel grup Els Trempats. (Plaça de l'Església). Col·labora l'Associació Amics dels animals (Bub-Bubs).

35ª Baixada de Carretons; la més antiga de Catalunya
15:00h Carregada de Carretons (Plaça de Cal Ros i Carrer Doctor Morales)
17:00h Ambientació amb la banda "LA PRINCIPAL DE CASSÀ DE LA SELVA"
17:30h Inici de la Baixada de Carretons

19:00h **DJ Dik Lewis i Festa de l'escuma** (Plaça Moragues)
19:00h **Sardanes amb LA PRINCIPAL DE CASSÀ DE LA SELVA (Plaça Jacint Verdaguer)**
20:00h **Sessió especial de cinefòrum,** projecció del llargmetratge **PA NEGRE** de l'Agustí Villaronga. Hostal Fugarolas. Organitza CineClub Acció!
00:00h **Concert amb The Elvis Tribute Band**, el millor tribut del Rei del Rock. Preu: 5€ a taquilla (Pavelló d'Esports).

ZONA DE BRRQS
00:00h **Payo Calambre**
Orquestra Maribel
DJ Enric Font

Diumenge 28 d'agost

10:00h **Exhibició de puntaires** (Plaça Gravalosa). Patrocinat per Pastisseria Masó.
12:00h **Ball de l'escuma animat pel grup 3/4 de 15** (Plaça Moragues)
15:00h **Campionat de bitlles catalanes**. Plaça de Cal Ros.
22:00h **Fi de festa amb el grup The Sey Sisters.** Plaça Moragues.

Durant els dies 28, 29 i 30

Trenet turístic. Punt de sortida del C. Dr. Morales. Programes a part.

NOTES:
Durant els dies 27 i 28 podreu gaudir de la Fira de Mostres de tradicions catalanes a la plaça Gravalosa.

Venda d 'entrades:
- Teatre, 8€ anticipada i 10€ a taquilla
- Ball, 5€ a taquilla. PEL SOPAR, CAL FER RESERVA PRÈVIA, fins dimarts a la tarda
- Concert The Elvis Tribute Band, 5€ a taquilla
- Correbars, 10€ anticipada fins el dimecres a la tarda

Les entrades anticipades, tiquets del sopar i els tiquets del correbars els podreu adquirir a Can Rovira.
L'organització es reserva el dret de modificar el programa si causes imprevistes ho motiven.
Organitzen els actes la Regidoria de Festes i la Comissió de Barraques.

PATROCINA: Ajuntament de Sant Hilari, Font Vella, Font d'Or, Ricard Moragues i fills, Pastisseria Masó, Gritecsa, Recumas, Estació de Servei BP i Balneari Font Vella.

2015 · 2016
ACTIVITATS

Setembre
Ofrena floral Diada Nacional de Catalunya

Setembre
Teatre, Les Dones d'en Serrallonga

Setembre
Trobada de gegants

Octubre
Homenatge a Salvador Bosch

Octubre
Fundació Josep Carreras

Novembre
Reciclatge de bicis i tallers

Novembre
Gossos K9

Novembre
Cross

Desembre
Cagatió

Desembre
Concert de Nadal

Gener
Cavalcada de Reis

Gener
Entrega de premis

Febrer
Carnestoltes

Febrer
Curs de plantes remeieres

Partit Independent de les Guilleries

El procés no es pot encallar

Fa molt temps, anys, que Catalunya està dins el que es coneix com el "procés". Aquest procés que és la suma d'esforços de tots els sectors del país, econòmics, polítics i, sobretot, socials, que ens ha de permetre construir un nou país que sigui el més just, igualitari, solidari i respectuós possible.

A hores d'ara sembla que el procés estigui encallat. Per una banda emmanillats per un Estat Espanyol que ni fa ni deixa fer, ni permet que fem les nostres lleis ni les fa pel seu compte, i que està més preocupat en aplicar el seu autoritarisme i impedir que avancem com a societat que en analitzar allò de bo que fem a Catalunya i aprendre'n per aplicar-ho a Espanya. Per altra banda, els partits catalans partidaris de la independència no sembla que prioritzin el procés d'assolir un nou Estat per davant dels interessos propis. I segur que tots tenen els seus motius per fer-ho, però la sensació que transmeten no és la millor. I, per últim, l'etern debat de la suma dels vots sortits d'unes eleccions plebiscitàries que no va ser un referèndum i que, per tant, no es poden analitzar com a tal, malgrat que els mateixos que van prohibir el referèndum ara els comptin.

Tot plegat fa entendre que, ara més que mai, cal reforçar el procés. Si alguna cosa ens han ensenyat els últims mesos és que dins l'Estat Espanyol no hi tenim cabuda. O ens sotmeten o ens guanyem nosaltres mateixos el nostre propi país per al futur. I aquest objectiu no el podem ni deixar de banda ni canviar-lo per un encaix mal fet, amb enganys, i que ens pugui fer perdre la visió d'allà on hem d'arribar. Catalunya serà lliure o no serà, així de senzill.

I amb aquest anhel de llibertat us desitgem una MOLT BONA FESTA MAJOR!

Partit Demòcrata Català

Un any més ens retrobem en el programa de Festa Major. En aquestes línies ens agradaria fer un petit balanç de cap a on ens dirigim aquests últims mesos.

A nivell nacional, ens trobem en un moment engrescador, un moment fundacional, els temps estant canviant i la manera de fer política també. Per aquest motiu, aquest juliol a Convergència hem engegat un nou projecte, un projecte que ens ha de permetre seguir connectant amb la societat catalana per poder atendre les seves necessitats i respondre als seus problemes. És per aquest motiu que ha nascut el **Partit Demòcrata Català**, per poder continuar defensant els catalans i les catalanes i assolir els objectius que ens plantegem com a país.

En aquesta mateixa dinàmica, a nivell municipal, volem plantejar un projecte constructiu, però amb directives clares que remarquin cap on ha d'anar el Sant Hilari futur, un projecte on els hilariencs hi puguin dir la seva i participar-hi, així entre tots poder crear un Sant Hilari amb futur i amb possibilitats per a tots i totes! Aquest projecte l'anirem defensant en els nostres escrits i en els plens municipals per tal de treballar per un Sant Hilari millor.

Molt Bona Festa Major!
Visca Sant Hilari i visca Catalunya lliure!

Esquerra Republicana de Catalunya

ERC ha posat en marxa un procés de confecció d'una nova executiva. Mentrestant , seguim vius i aquest escrit n'és un exemple. Un grup de militants assistim als plens. Així, durant l'últim any hem registrat d'entrada diverses al·legacions al tema de la Mesquita. En aquest sentit, les nostres al·legacions han estat d'oferir alternatives quant a l'emplaçament de la mateixa. Tanmateix, no sempre se'ns ha donat resposta...

D'altra banda, hem registrat d una moció per declarar Felip VI non grat al poble atesa la manca de respecte de la monarquia espanyola amb Catalunya i els seus representats públics. No obstant, l'alcalde del nostre poble no ha admès mai a tràmit la moció per ni tan sols debatre-la al plenari municipal. L'equip del PIG i en concret el seu alcalde no trobaven pertinent aquesta moció. Tot i això, vam preguntar al ple l'opinió de l'altre grup municipal. Tampoc CDC semblava massa entusiasta amb la nostra proposta...

D'altra banda, seguim informant a la nostra pàgina de facebook així com als butlletins municipals de totes aquestes qüestions i més. Per exemple, en un dels butlletins vam parlar del nostre desacord amb certs punts del pressupost i també de com s'estava gestionant la famosa participació ciutadana en aquest sentit. El mateix alcalde ens va acusar al ple de demagògia. No deixa de ser una mostra que ERC està viva, i que malgrat tot ha aconseguit posar nerviós l'equip de govern dient el que creiem que s'ha de dir.

Per acabar, cal dir que ERC, al govern, viu bons moments a nivell nacional amb un paper important en la reivindicació del procés polític que viu al nostre país. Malgrat les no sempre fàcils relacions amb la CUP, el full de ruta avança i ERC hi té el seu lloc destacat. Per tot plegat, convé que Esquerra Republicana de Catalunya torni a trepitjar fort al poble. Des de la defensa de la justícia social i la llibertat nacional, els companys d'ERC de Sant Hilari us desitgem que gaudiu d'aquests dies tan nostrats al poble. Bona festa major 2016!

Salut i República Catalana!

Joventut Nacional de Catalunya

I tu què pots fer per Catalunya i per Sant Hilari?
Des de la JNC, els joves participem en política decidits a treballar pel país i per Sant Hilari. La voluntat de treballar políticament a través del sistema de partits i la legitimitat de les institucions, és el que diferencia la JNC de la resta d'associacions o moviments que treballen pel país i per la seva gent.

Però tu et preguntaràs, i jo, què puc fer per Catalunya i per Sant Hilari?
I des d'aquí, volem només donar-te 10 motius per venir a la JNC i treballar intensament al costat de joves d'arreu del país amb uns trets comuns: compromís personal, compromís amb el progrés i compromís amb la nostra pàtria.

1. Guanyar la llibertat del nostre país.
2. Construir un estat que sigui un referent mundial.
3. Reivindicar un model territorial sostenible.
4. Defensar el model d'escola catalana.
5. Situar a Catalunya com un actor de referència a Europa i al món.
6. Ampliar els drets socials de la nostra societat.
7. Difondre una cultura mil·lenària.
8. Fomentar la consciència cívica entre la ciutadania.
9. Regenerar la política i el seu sistema de valors.
10. I tot això en base a l'amor i l'estima pel nostre país i el nostre poble, Sant Hilari.

Molt bona Festa Major! Visca Sant Hilari i visca Catalunya lliure!

Súmate Sant Hilari

SÚMATE está formada por gente muy diversa. Y eso precisamente es lo que nos da fuerza y le da sentido a nuestra asociación.

La pluralidad y transversalidad de la sociedad catalana queda reflejada en quiénes somos, en **quiénes formamos parte de SÚMATE**. Porque más allá de nuestras diferencias, nos une algo mucho más importante: la ilusión por construir un proyecto nuevo y colectivo, conseguido entre todos. Vengamos de donde vengamos, hayamos nacido donde hayamos nacido, o hablemos la lengua que hablemos. **No importa el origen sino el destino.**

Nos sentimos orgullosos de ser quien somos, de nuestra tierra. **No vamos a renunciar a nuestra identidad, a nuestra cultura ni a nuestra lengua.** Y no lo vamos a hacer en el futuro. Porque queremos un país abierto, diverso y rico, donde quepan todas las identidades. Cataluña ha demostrado que somos un solo pueblo, **sin fracturas ni rupturas, sin renuncias.**

Cataluña, la Cataluña que hemos construido entre todos, tiene ante sí un gran reto. Todos los que formamos parte de este país **tenemos la oportunidad histórica de cambiarlo.** Por eso defendemos nuestro derecho a decidir. Y decidir nuestro futuro depende de todos.

Desde SÚMATE apelamos a todas aquellas personas, sin importar su tendencia política, que compartan los valores democráticos, la defensa de la libertad, y la voluntad de construir una sociedad mejor.

Todos sumamos. Juntos vamos a construir un nuevo país.

Si quieres asociarte u obtener más información, envíanos un email: sumatesanthilari@gmail.com

Enrique Arau 647 91 35 03

www.sumate.cat

10è Aniversari Piscina Coberta

Enguany hem celebrat els 10 anys de la piscina coberta. Han estat 10 anys fomentant l'esport i l'activitat física repercutint en la salut de la població de Sant Hilari i part de la comarca. 10 anys que no haguessin estat possibles sense el compromís de tots els professionals que han aixecat, mantingut i impulsat la instal·lació fins a portar-la a on la tenim ara, al servei de la gent. 10 anys recolzats per tots els equips de govern de la població que han cregut en aquesta instal·lació i l'han ajudat a créixer.
Des de la instal·lació volem donar un agraïment molt sincer a tota aquesta gent i a tota la població de Sant Hilari per creure en nosaltres i fer possible que la piscina estigui plena de vida.

Moltes gràcies i moltes felicitats a tothom!

Jocs escolars natació · febrer'07

Residència Gent Gran

La primera unitat de convivència per a gent gran de Catalunya es construirà a Sant Hilari

15 ANYS PENSANT AMB LES PERSONES GRANS

La residència, centre de dia i menjador social de Sant Hilari va celebrar el 15è aniversari el passat 9 de juliol anunciant una nova aportació per a les persones grans del municipi.

En els darrers cinc anys, aquest centre per a gent gran de Sant Hilari ha estat pioner amb la implantació del model d'atenció centrada en la persona i en els propers mesos ho tornarà a ser, fent un pas més en la implementació del programa "Tu Decideixes com vols envellir".

Més concretament, es construirà al centre la primera unitat de convivència per a gent gran de Catalunya. Basada amb el canvi de model residencial que promou el model d'atenció centrada en la persona, la unitat de convivència per a gent gran de Sant Hilari s'ha previst com un espai similar a una casa (decoració personalitzada de caràcter domèstic, ambient acollidor que eviti dissenys institucionals o hospitalaris, etc.), on poden viure un màxim de 15 persones.

La unitat combinarà uns espais públics que conviden a la convivència de les persones (una cuina, un menjador, una sala d'estar i una terrassa exterior) amb un espai privat, les habitacions, amb bany propi, per afavorir un espai íntim i personal.

L'estructura de les unitats de convivència és una adaptació del model residencial suec, en què es pretén aconseguir un entorn més familiar en els espais comuns, on les relacions entre les persones siguin més properes i directes. I també pretén facilitar la tasca dels professionals vers la gent gran, amb una atenció menys dispersa i més focalitzada.

En definitiva, a la residència de Sant Hilari es portarà a terme una remodelació arquitectònica que ofereixi un ambient més íntim i de confiança a les persones, i que els proporcioni l'oportunitat de viure en un lloc semblant al de casa.

Les unitats de convivència estan pensades per esdevenir un lloc on sigui més fàcil mantenir les rutines, les preferències, la intimitat i els drets de cada persona, i els professionals que hi treballin puguin donar una millor resposta a les seves necessitats i interessos.

Està previst que les obres es portin a terme abans de finals d'any, de setembre a desembre, i el cost de la inversió està valorat en més de 110.000 €. L'Ajuntament de Sant Hilari i SUMAR, l'empresa que gestiona el centre des de l'any 2010, n'assumeixen a parts iguals el seu finançament.

Bona Festa Major!

Graduacions 2016

Cada any, al finalitzar el curs, les AMPAs i equips docents dels diferents centres educatius del nostre poble organitzen les festes de comiat i graduació per tots aquells infants i joves que finalitzen una etapa.

Volem fer un reconeixement a l'esforç, el treball i la dedicació de tota la comunitat educativa, a la vegada que desitgem el millor als que seguiu fent camí.

Graduació de 2n de batxillerat
IES ANTON BUSQUETS I PUNSET

Graduació de 6è EP
ESCOLA GUILLERIES

Graduació de 4rt d'ESO
COL.LEGI SANT JOSEP

Graduació de P2
ESCOLA BRESSOL LA BALDUFA

Graduació de 4rt d'ESO
IES ANTON BUSQUETS I PUNSET

Graduació de P5
LLAR INFANTIL LES CENT FONTS

Escola bressol municipal "La Baldufa"

Autonomia, consciència sensorial, entorn al nostre abast, escola verda, lligam amb la família i metodologia Reggio Emilia. Aquests sis trets, són els que fan única l'EBM La Baldufa.

Els trets, són el pilar en què es basa la nostra metodologia per a un bon desenvolupament global dels infants, la cura del medi que ens envolta, i la relació amb les famílies de l'escola.

Amb aquestes característiques úniques creiem i potenciem el respecte dels nostres alumnes envers el seu procés evolutiu, tot orientant-los, guiant-los i cultivant el seu potencial inherent, tant a nivell intel·lectual, com emocional, social i moral. Reconeixent les seves habilitats i acompanyant a l'infant a desenvolupar-se en la seva totalitat, ja que confiem fermament en què l'etapa dels 0 als 3 anys és la més important de cares el futur dels nostres nens i nenes.

La nostra filosofia d'escola es basa en què els infants construeixin aprenentatges lligats a l'entorn natural i cultural on ens trobem. Apostem per oferir als nens i nenes materials primaris que els hi permetin descobrir per ells mateixos els nostres voltants, sempre creant un ambient tranquil i afectiu, ja que és bàsic per a una bona educació emocional. A més, sempre tenim molt present les seves pròpies capacitats, on introduïm uns hàbits i rutines amb la finalitat que els nostres infants arribin a ser autònoms i valdre's per si sols.

L'infant té la capacitat innata de descobrir el món, les persones, els objectes, i a ell mateix, tot plegat només es potencia quan hi ha una relació privilegiada entre l'infant i l'adult, i això, és el que any rere any treballem amb cada una de les nostres baldufes.

"Els infants aprenen a través de l'observació, per després desenvolupar els seus propis projectes"
LorisMalaguzzi.

L'equip educatiu us desitgem una bona Festa Major

Alfombres d'Arbúcies

Alfombres d'Arbúcies

Pintant un mural

Excursió a Can Bosch · Breda

Col·legi Sant Josep i Llar "Les cent Fonts"

El programa de la Festa Major ens permet la relació amb el conjunt dels vilatans. Per als nostres centres, la connexió amb l'entorn també és un objectiu prioritari. La projecció de l'escola al medi natural i social possibilita operar sobre realitats concretes i significatives i afavorir respostes als reptes educatius adequades al context. Els nostres alumnes són usuaris habituals de la biblioteca, de la piscina municipal, del pavelló d'esports, del museu i d'altres instal·lacions i serveis de forma esporàdica. Com a centres educatius establim i mantenim relacions sistemàtiques de coordinació i col·laboració amb entitats, com per exemple el TOM o la Residència de Gent Gran, i participem en les iniciatives que l'Ajuntament i altres associacions del municipi organitzen.

Aquest curs, la difusió dels nostres centres a l'entorn encara ha estat més palesa amb la celebració del 50è aniversari de l'actual edifici del Sant Josep. És per aquest motiu que el curs 2015-2016 ha estat excepcional. Hem desenvolupat un conjunt d'actes especials i activitats singulars: ciència al carrer, exposicions, rua i batucada per Carnestoltes, l'acte institucional, el festival dels alumnes d'ESO i pastís d'aniversari a la festa de fi de curs…, és a dir, un ressò commemoratiu en el dia a dia.
El mig segle de vida de l'edifici que ens acull ens ha abocat a recordar, a reconèixer i a agrair a totes les

persones que van participar a definir el projecte, les que van fer l'esforç d'arrencada i a totes les que han seguit la trajectòria fins a l'actualitat. Ha estat un punt d'inflexió per mirar endavant positivament i volem el compromís de continuar al servei de la formació i l'educació dels hilariencs.

Al juny, vam acabar el curs amb un munt de projectes duts a terme, alguns de consolidats com l'escola multilingüe, el projecte intergeneracional, les sortides a l'entorn, el festival de Nadal, l'hort escolar, els apadrinaments, l'educació emocional, i d'altres de nous, com pot ser la iniciació a la robòtica com una eina educativa treballant llenguatges de programació i construcció de robots i la incorporació de les tardes en família a P3.

D'aquí a pocs dies, amb ànims renovats i nous reptes, iniciarem el nou curs.

Bona Festa Major!

Bee-Bots a Educació Infantil

Rua i batucada per Carnestoltes

Sant Jordi 2016

Robòtica a ESO

Escola Guilleries

ESCOLA GUILLERIES.cat

Aquest curs les festes de la nostra escola han tingut com a fil conductor la cultura catalana. A partir de la música, la dansa, la poesia, l'arquitectura, el joc... hem conegut una mica més el nostre país. Vetllant, com sempre, per la integració de l'alumnat i el respecte per la seva procedència multicultural.

El tret de sortida va ser el dia de la Música, santa Cecília, amb les danses i balls tradicionals catalans per protagonistes.

Al concert de Nadal al poliesportiu es van interpretar temes de la Nova Cançó, Havaneres, Pop-Rock, Rumba Catalana, vam emocionar el públic amb l'himne dels pirates de "Mar i Cel", i els més petits ens van fer riure amb la seva particular coreografia de les cançons d'en Xesco Boix. No hi van faltar ni la gralla, el flabiol i el tamborí, ni el Ball de Bastons.

La celebració de sant Jordi va acabar ballant la sardana i cantant l'himne de l'Escola Guilleries, sota la mirada atenta d'en Bernat, la Blanca, el general Moragues i els caps grossos de l'escola. Va ser molt emotiu el Ball de Gegants amb acompanyament instrumental dels alumnes de quart, cinquè i sisè. Els passadissos i diferents vestíbuls de l'escola lluïen els treballs que des de les tutories els nens i nenes havien realitzat, durant les setmanes anteriors, per tal de conèixer millor l'obra d'en Salvador Dalí, d'en Miquel Martí i Pol, d'Antoni Gaudí i de persones del món de la cultura més contemporànies i properes als alumnes petits com la cantant Dàmaris Gelabert, la il·lustradora Lola Casas i la mestra i poeta Isabel Barriel.

La festa de final de curs clourà aquesta Escola Guilleries.cat amb una gimcana de jocs tradicionals catalans.

I és que no es pot estimar allò que no es coneix.

Claustre Escola Guilleries

Institut Anton Busquets i Punset

Participació al Primer Fòrum de Joves Talents de Catalunya.

El curs passat, en **Ramon Pastor** i l'**Emma Codina**, tots dos de 4t d'ESO, van formar part del grup de 40 joves que van ser seleccionats a tot Catalunya per participar al Primer Fòrum de Joves Talents de Catalunya, organitzat per la Universitat Politècnica de Catalunya i Exploratori dels Recursos de la Natura entre els dies 25 i 28 de juny de 2015.

L'objectiu principal d'aquest Fòrum és premiar els estudiants pre-universitaris de Catalunya amb els expedients més brillants. L'objectiu final és la incentivació de la ciència i la tecnologia entre els joves de Secundària, mitjançant la repercussió mediàtica que tindrà aquesta acció.

En Ramon i l'Emma es van trobar amb la resta de joves a Berga on van participar de sessions de debat i ponències que van girar entorn el tema "L'Aigua a la Terra", atès que el 2015 va acabar el "Decenni Internacional per a l'Acció: L'aigua com a font de vida".

En Ramon i l'Emma ens van fer arribar les seves impressions després de la seva experiència:

La nostra estada a Berga va girar entorn la temàtica de "L'aigua a la Terra". A partir d'aquest tema ens van dividir en 5 grups de 8 persones. A part del treball per grups vam realitzar diverses visites i excursions a llocs emblemàtics relacionats amb l'aigua i la natura dels voltants de Berga, com per exemple les Fonts de Llobregat, l'embassament de la Baells, la serra de Queralt, la riera de Merlès on vam fer un taller sobre les propietats de l'aigua i els macroinvertebrats que hi viuen, dirigit per Jordi-René Mor, i l'Estació de Tractament d'Aigua Potable del Merlès.

Com a valoració personal creiem que aquesta ha estat una experiència enriquidora on hem adquirit nous coneixements i sobretot noves amistats.

Aquest curs, el Departament d'Ensenyament, juntament amb la Universitat Politècnica de Catalunya ens ha tornat a demanar que proposem un altre alumne per participar al Fòrum. Ha estat seleccionada la Marta Pou Buixalleu, de 4t d'ESO.

AMPA La Baldufa

Ja ha passat un altre any, i els nostres fills s'han fet una mica més grans. A la Baldufa sense adonar-nos-en van descobrint la vida. Relacionant-se els uns amb els altres, van aprenent les tradicions: la Castanyada, amb les castanyes, els moniatos i les carbasses, el Nadal, amb el Tió i els Reis que porten regals, coneixent personalment al Rei Carnestoltes, que sempre els mana fer alguna cosa, i la Vella Quaresma, que té set cames i porta un bacallà sota el braç, celebrant el dijous llarder fent una petita excursió pels voltants, escoltant la llegenda de Sant Jordi, ...

Mentre es diverteixen, els petits aprenents van experimentant amb diferents elements: plomes, pinyes, espigues, farina, gira-sols,... pinten amb pinzells, aquarel·les, ceres, retoladors, raspalls de dents,... juguen amb pilotes, amb nines, amb cotxes, a cuinetes, amb paper de water i amb paper bombolla, amb teles,... proven la mel, la llimona, la xocolata, el raïm,... fan psico, plastilina, jocs de falda, canten, ballen, els expliquen contes,... i així, amb l'ajuda de les educadores van aprenent els valors, i van descobrint els sentiments i les emocions tan necessaris per viure.

Aquest any l' AMPA ha tornat a col·laborar en tot el que ha pogut, per tal que els nostres fills puguin gaudir d'una llar d'infants més ben equipada, mitjançant la compra de diversos materials necessaris per facilitar l'experimentació dels nens, per vetllar per la seva seguretat i també joguines, i equipaments, així com la creació d'una cuineta i varis penjadors fets amb palets reciclats i bancs fets amb troncs, per complementar la caseta de fusta del pati, el laberint, i el petit hortet.

Enguany, l'AMPA també ha col·laborat en una activitat de caire solidari, promoguda per l'Ajuntament, on es va recollir menjar i material d'higiene per a nadons, alhora que els nens van realitzar una gimcana on s'ho van passar d'allò més bé, fent diversos tallers: van escoltar un conte, es van poder pintar la cara, van poder recórrer un petit circuit, i també van poder pintar.

Finalment, un any més els nens han pogut gaudir d'una divertida festa de final de curs, aquest any amb el grup d'animació infantil de la Cellera de Ter, els Atrapasomnis, que ens han fet cantar i ballar a grans i petits i tots junts hem compartit uns moments entranyables i disfrutat d'un bon berenar.

L'AMPA LA BALDUFA vol desitjar-vos una BONA FESTA MAJOR 2016 !!!

AMPA Escola Guilleries

L'EDUCACIÓ ÉS L'ARMA MÉS PODEROSA PER CANVIAR EL MÓN. (Nelson Mandela).

Un any més ens retrobem en aquest programa de Festa Major, ens dóna l'oportunitat de fer saber les activitats que hem organitzat el curs 2015/2016 i que donen suport a l'educació dels nostres fills i filles. L'Associació de Mares i Pares de l'escola Guilleries, és una associació oberta a totes les famílies, tots en podem formar part i en sereu benvinguts.

Aquests és un petit resum dels actes i activitats que hem organitzat al llarg de l'any. La Bicicletada, Cursa d'Orientació, Cros Escolar, Festival de Nadal, Festa de Final de curs, i diferents xerrades amb especialistes en temes d'educació.

Hem començat amb els treballs de manteniment dels parcs infantils de l'escola. També hem donat suport a l'escola, organitzant activitats extraescolars, acollides d'infants fora de l'horari escolar, i fent diferents aportacions de material a les aules i ajudant en les accions que es desenvolupen durant tot el curs escolar.

Voldríem agrair l'esforç fet per tots/totes els mestres, l'equip directiu, monitors i tot el personal que treballa a l'escola Guilleries, amb el seu treball ens ajuden en l'educació dels nostres fills i filles.

L'AMPA Guilleries finalment voldríem desitjar-los sort als alumnes i les famílies que ens deixen aquest curs i donar la benvinguda als que s'incorporaran aquest pròxim setembre.

Bona Festa Major!!!!!!!!!!!!

Associació de Pares de Família de Sant Hilari Sacalm

PROJECTE INTERNACIONAL

Des de ja fa uns anys el Col·legi Sant Josep i la Residència de Gent Gran comparteixen un projecte comú, el Projecte Intergeracional.

La relació entre dos grups d'edat ben diferent esdevé important per a totes dues generacions. El coneixement d'una enriqueix a l'altra i la fa créixer, s'estableixen vincles, s'escurcen distàncies i s'entén millor la diversitat del món on vivim.

L'objectiu principal és apropar-se, relacionar-se, conèixer-se i compartir en el mateix espai diferents generacions en un entorn distès i divertit. D'aquesta manera es potencia el desenvolupament d'actituds, valors i habilitats socials i de convivència, que fomenten la capacitat de compartir, conèixer diferents realitats i també vèncer estereotips sobre la vellesa, entenent que és una etapa més de la vida.

Les activitats que es realitzen amb la gent gran s'adapten segons les edats, interessos i necessitats d'ambdues institucions i poden ser des de titelles fins a projectes d'investigació, sempre encarats a transmetre la necessitat de sentir-se necessitat, útil i estimat en totes les etapes de la vida.
Aquest any, en motiu dels 50 anys de la creació del nou edifici del col·legi, els avis de la Residència ens han obsequiat amb un recull de fotografies i una planta molt especial, plena de moltes emocions!

La Junta de pares valora molt positivament l'activitat ja que els alumnes l'han viscut amb molta normalitat, alegria i sempre amb ganes de tornar-hi.

A hores d'ara, podem dir que el Projecte Intergeneracional és una activitat ben consolidada i desitgem que sigui per molts anys!

Bona Festa Major!

Esplai d'Isards

Un any més l'Esplai d'Isards ofereix un estiu molt entretingut per a tots els nens i nenes, que a través de moltes activitats es relacionen amb el poble activament.
Aprofitem el bon temps per fer jocs, gimcanes, excursions, anar a la piscina, conèixer el nostre entorn, també deixem anar la imaginació amb històries fantàstiques i algun que altre taller.

Com cada any just al mig de la temporada d'esplai, agafem les tendes, les màrfegues i els sacs i fem una gran acampada on dormim tot junts amb els amics i amigues després d'un intrigant joc de nit. És una bona manera de relacionar-se tan amb les persones com amb l'entorn del nostre poble.

L'Esplai es basa amb una filosofia, i és la de venir a gaudir tots junts d'un estiu diferent, de créixer, d' aprendre i de jugar. T'ho perdràs?

Associació de Comerç i Turisme de Sant Hilari

Com cada any aprofitem aquest espai del programa de festa major per informar-vos de les activitats i campanyes que fem des de l'associació de comerç i turisme de Sant Hilari Sacalm.

Aquest any, per nosaltres, és especial perquè celebrem els 20 anys d'existència de l'associació de comerç i turisme de Sant Hilari. Han estat moltes les activitats i campanyes que hem portat a terme al llarg d'aquets darrers anys. Algunes com la Fira Estoc, la Ruta del Bolet, les targetes de fidelització, les bústies solidaries, el gastrosolidari i el taller de Nadal, s'han consolidat tan a nivell de comerç com a nivell turístic. D'altres, les trobem ja instaurades com a campanyes promocionals pròpiament dites, carnestoltes, dia del pare, sant Jordi, dia de la mare, sant Joan, festa major, campanya de tardor i Nadal.

Fent un repàs a aquests 20 anys ens adonem que, les diferents persones que han passat per la junta de l'associació, juntament amb tots els associats/des, han fet possible que, l'associació fos una entitat amb vida i plena d'activitats, fent que el nostre poble fos més viu i atractiu.

Què seria d'un poble sense establiments comercials? Us heu preguntat mai què passaria si un dia el poble es quedés sense aquests establiments que donen llum i seguretat??? Des d'aquí, us volem agrair a tots els hilariens/ques que continueu confiant amb el comerç de proximitat, és a dir, amb el comerç que teniu al nostre poble, per poder continuar tenint un poble, viu, actiu i més segur i us convidem a que perdeu un minut reflexionant quines podrien ser les conseqüències de la pèrdua del comerç local, el nostre comerç.

Dit això, des de l'associació de comerç i turisme de Sant Hilari, us desitgem una bona Festa Major!

Esteu al cas de les activitats que anirem realitzant al llarg d'aquest any per celebrar els nostres 20 anys.!!! A la següent pàgina de facebook us hi anirem donant tota la informació: www.facebook.com/comitursh s

La Junta
Associació de comerç i turisme de Sant Hilari Sacalm

ACADIP

L'ACADIP és l'Associació Catalana de Dèficits Immunitaris Primaris. Els seus objectius són donar a conèixer l'existència de les Immunodeficiències Primàries (IDP), donar suport als malalts i als seus familiars, i treballar amb la comunitat científica per intensificar la tasca investigadora en l'àmbit de les IDP.

El poble de Sant Hilari col·labora amb nosaltres des de fa temps per fer més visibles les IDP, a través d'accions de difusió i de la recollida de taps de plàstic i diaris, amb el que financem projectes d'investigació en els que l'ACADIP participa conjuntament amb el Vall d'Hebron Institut de Recerca (VHIR).

Aquest any vam celebrar la nostra Assemblea General a l'Espai Acqua, on ens va acompanyar la il·lustradora Pilarín Bayés, i en la que l'Ajuntament va rebre el premi d'Acadip d'Argent, en agraïment al seu recolzament i la seva col·laboració.

Associació “Torna Serrallonga”

torna En Serrallonga!!

Salut vilatanes i vilatans,
Des del cor de les Guilleries, allà on hi havia corredisses entre somatents i bandolers, des d’on cada dia era un combat per la supervivència, des d’on es van viure les històries més explicades dels bandolers, la quadrilla d’en Serrallonga està expectant.

Des del seu amagatall estan preparant tot l’arsenal que els fa falta per tornar a la nostra vila a rememorar els dies de glòria de la seva tropa. Trabucs i pistolots tornaran a disparar i omplir els carrers d’olor de pólvora, com les èpoques passades. I veuran, un any més, com tenim el lloc pel que ells van viure i lluitar.

No sabem si els agradarà veure com anem fent camí com a poble. Segurament reivindicaran la llibertat, com sempre van dir, i que s’hi ha de continuar treballant. Potser no entendran les formes de fer d’avui en dia, potser massa diplomàtiques pel seu gust. Ja sabem que abans totes les parts tiraven més pel dret. Però el que veuran que no ha canviat és que, passin dies, mesos, anys, dècades o segles, el seu crit de guerra és vigent, molt vigent. Per això, quan l’últim cap de setmana de setembre retornin, el faran ressonar un any més:
VISCA LA TERRA I QUE MORI EL MAL GOVERN!

Us esperem a la nostra festa!

Que passeu un a bona festa major!

http://www.serrallonga.cat
joandeserrallonga@gmail.com

Casal dels Avis “Can Blat”

Hem arribat a la Festa Major, tots els socis del Casal Can Blat, esperem amb alegria aquesta festa, en primer lloc per gaudir de la família, ja que en aquets dies, ens solem reunir, i també poder participar de les activitats de la festa, que solen ser moltes i variades.

Volem entre tots, Junta i Socis, recomanar a tothom que encara no és soci, a que vingui al Casal per assabentar-se de la quantitat d’activitats, que es duen a terme i que entre tots en podríem fer moltes més.

Activitats que es fan actualment: Puntes de coixí, Manualitats, Gimnàstica, Llanes, Informàtica, Classes de Ball, Jocs de taula, Ball tots els diumenges, Berenars, Excursions, Caminades etc. etc.

BONA FESTA MAJOR A TOTHOM !

Excursió a Montserrat

Associació de Pessebristes de Sant Hilari Sacalm

Un any més del programa de la festa major i ja en van 20, de la nostra col·laboració com a Associació de Pessebristes.

Hem sigut constants en les exposicions de diorames per Nadal i Setmana Santa, així com en els concursos i tallers que hem organitzat conjuntament amb la Parròquia, l’Ajuntament i les Escoles.

El 2007 la Federació Catalana de Pessebristes ens va encarregar l’organització de la 38a Trobada de pessebristes de Catalunya i Balears que va tenir un gran èxit de participació i va comptar amb la col·laboració de diferents entitats i particulars a qui l’associació va fer arribar el seu agraïment.

Al llarg d’aquests anys hem mantingut la tradició del pessebre i hem estat pioners en les exposicions de Calvaris per Setmana Santa. Durant aquests anys hem hagut de lamentar la pèrdua de part dels fundadors de l’associació com són: Josep Maria Vila, Joan Vernedas, Honest Masnou, Josep Mollfulleda i Josep Maria Xandri.
Algunes de les accions que ha dut a terme l’associació són la construcció d’un retaule per l’església parroquial i la creació d’una exposició permanent de diorames a Can Rovira com a memorial per Jacint Verdaguer ambientat al nostre poble.

Voldríem donar el nostre agraïment a l’Ajuntament, la Parròquia i a tothom qui ens ha ajudat a vestir els pessebres i diorames, així com a tots els visitants que han vingut a les exposicions.

Pessebre fet l’any 2007 de la trobada

CANAC

L’associació de Cultivadors d’Arbres de Nadal Associats de Catalunya es va fundar el dia11 d’agost del 1990 per donar-nos representació i visibilitat davant les institucions públiques. Érem un sector que estàvem (i encara estem) molt desprotegits i abandonats pels organismes agraris.

Degut al nostre poc volum davant d’altres clústers importants com poden ser els de les pomes de Girona, o les vinyes del Penedès, ens releguem a un segon pla administratiu que degut a la nostra singularitat no hauríem d’acceptar. Som el punt productiu d’avets més austral del continent europeu i tot i la nostra escarpada holografia regim a fer un producte de qualitat i “sovint” econòmicament viable.

La nostra lluita contra la mala interpretació de que perjudiquem els boscos és constant però poc reeixida.

Gràcies a la nostra presència en televisions i ràdios hem pogut explicar-nos i arribar a un públic més ampli. També constatar la gran feina que es fa en aquest sentit des de la veïna població d’Espinelves amb la seva fira anual.

¡¡Us convidem a vosaltres, poble de Sant Hilari , que sou bons coneixedors de la nostra tasca, que ens ajudeu a difondre mitjançant el boca a boca el nostre treball i respecte per la natura !!! Ja sols em manca desitjar-vos un Bon Nadal i feliç Festa Major 2016 i VISCA L’AVET DE NADAL NATURAL.

El president de CANAC

Associació del Via Crucis Vivent

Un any més hem pogut representar el nostre viacrucis Vivent. Potser no ha estat l'any de més afluència de visitants, però tot i així estem satisfets de com ha anat. Aquest any tampoc no hi ha hagut novetats a destacar, però sí que hem muntat una exposició amb la col·laboració de l'Ajuntament, en la qual hem disposat de tot l'edifici de Can Rovira per mostrar a tothom què representa el Via Crucis Vivent. S'hi ha pogut veure material antic, fotografies de totes les èpoques, el vestuari, el lloc on es preparen els personatges, complements, curiositats, anècdotes, etc... És bo que la població i els visitants coneguin el patrimoni de l'entitat i de la feina que comporta conservar-ho.

Portar a terme aquest esdeveniment cada any requereix moltes hores de dedicació en tots els àmbits; s'han fet moltes reunions, assajos, preparació i manteniment dels escenaris, vestuari, etc... a part d'una despesa econòmica prou important. Fins ara no hem tingut problemes per fer front a les despeses, comptant amb la col·laboració de sempre de l'Ajuntament, la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona, el Consell Comarcal de la Selva, a més de l'aportació d'alguna empresa de la població i de diversos comerços i establiments locals. Aconseguir aquestes subvencions per part de les institucions cada cop és, però, més complicat. Per això us volem fer saber que a partir de l'any 2017 posarem en marxa el cobrament d'una quota de socis de 10 euros a l'any per persona que s'haurà d'abonar durant el primer trimestre de l'any, tal i com es va aprovar per assemblea el passat mes de març.
No cal dir que podrà ser soci tothom que vulgui, tant si participa en el Via Crucis, com si no. El Via Crucis Vivent no només som nosaltres, sinó que és del poble i d'aquesta manera tothom qui se l'estimi i vulgui que perduri ens hi podrà ajudar. Per nosaltres, el factor humà és el més important i sense les persones això seria impossible de realitzar. En aquest temps que corren, l'economia és molt important. Properament informarem com es pot fer l'aportació.

No podem acabar aquest escrit sense fer un petit recordatori a una persona que fa poc que ens ha deixat i que va estar molts anys involucrada a l'entitat: en Josep Maria Xandri i Calvet. De ben segur que el recordarem per totes les facilitats que ens va aportar a tot allò que nosaltres vèiem difícil. Moltes gràcies Josep Maria.

I per últim, però no menys important, agrair molt sincerament a tothom que col·labora, sigui de la manera que sigui. Moltes gràcies.

A tots, molt bona Festa Major.

Societat Ocellaire Se'osh

Ramon Donadeu
President de la Societat Ocellaire Sant Hilari

Un any més vàrem celebrar el dia 3 d'abril el concurs ocellaire al pavelló municipal on hi va haver afluència de públic i tot va transcorre amb normalitat. Volem agrair la col·laboració de l'Ajuntament i la Font Vella.

També als socis ocellaires per la seva ajuda perquè un any més tot anés bé , tot i que per poder disfrutar de la nostra afició cada dia tenim més entrebancs per poder dur-la a terme i els ocellaires fan un esforç considerable ja que és una tradició centenària.

Guillables

Un any més la colla de diables Guillables de Sant Hilari tenim el privilegi de donar el tret de sortida a la primera nit de la nostra Festa Major. Aquest any seguim amb moltes ganes de fer-vos passar una estona ben divertida i plena de foc i música pels carrers de Sant Hilari.

Volem agrair l'assistència a tothom que va seguir carrer a carrer el nostre recorregut l'any passat, també a l'Ajuntament de Sant Hilari per seguir comptant amb aquesta colla amb més de 10 anys d'història.

Finalment convidar-vos un any més a seguir iniciant el Dijous de Festa Major amb tots nosaltres!

P.D: VOLS FORMAR PART DE LA NOSTRA COLLA DE GUILLABLES? Posa't en contacte amb nosaltres i t'informarem!!

FOC A LA FEIXA!!

Correfoc de Festa Major

Grup Sardanista Sant Hilari

Xavier Colon Auguet

EL SELVATÀ, L'EMPORDANÈS.... I CATALUNYA

Hi ha dos estils majoritaris de ballar la nostra dansa: l'empordanès i el selvatà. L'empordanès és l'estil que es balla gairebé a tot Catalunya i a la Catalunya Nord, excepte al Gironès, a la Selva i una part del Maresme, que fan servir l'estil selvatà.

No es tracta de dues danses diferents. Els curts són sempre curts i els llargs són sempre llargs a tot arreu, però l amanera de repartir i de començar o d'acabar, en algun moment concret, poden ser diferents. Cal tenir clar, però, que qualsevol persona que balli en un dels estils, pot entrar tranquil·lament en una rotllant que balli en l'altre estil sense trencar l'harmonia amb la resta de balladors. Només caldrà estar atents, en l'acabament de cada tirada a les ordres d ela persona que porta la sardana.

Respecte als estils selvatà i empordanès, conta una llegenda que un rei català, a l'edat mitjana, volia imposar la sardana com a ball del palau. L'única condició que exigia és que només volia un estil i va demanar als balladors que es posessin d'acord. Aquests es reunien un cop l'any a l'ermita dels Metges, al terme de Cruïlles, a la Serralada de les Gavarres, entre l'Empordà i la Selva. Cada comarca portava la seva cobla i els seus balladors i rivalitzaven sobre quin estil era el millor. L'anomenaren l'Aplec de la Concòrdia, però la veritat és que mai no varen arribar a posar-se d'acord.

Disgustat, el rei no ho va acceptar i la sardana va perdre una oportunitat història de ser el ball oficial del palau. En aquest procés en què estem immersos cal que anem tots a una i ens oblidem dels interessos particulars, si no, ens passarà com en la Sardana, que no vam saber aprofitar l'oportunitat, i aquesta no es presenta cada dia.

Tres dosos, un tres i.... VISCA LA FESTA MAJOR!

Penya Barcelonista Sant Hilari

Apreciat Penyista:

Novament tanquem una altra temporada plena d'èxits tant a nivell de Club com a nivell de la Penya Barcelonista Sant Hilari.

És cert que aquesta vegada no s'ha aconseguit el triplet tan anhelat, però és de justícia remarcar que la temporada ha estat excel·lent. La Lliga i la Copa del rei, a més de la Supercopa d'Europa i el Mundial de Clubs és un bon botí per una temporada.

A nivell de Penya, les coses no podrien anar millor. El número de socis va creixent, a l'igual que la gent que va a veure el Barça en família. Aquesta temporada es va organitzar un bus solidari. La resposta del poble, com no podia ser d'una altra manera, va ser fantàstica. A l'igual que la resta d'esdeveniments organitzats. Barraca de Festa Major, Festa de la Penya, Quina de Nadal...

Menció apart mereix l'últim desplaçament de la temporada. La final de copa del rei que es va celebrar a Madrid. La Penya Barcelonista Sant Hilari, juntament amb la Penya d'Hostalric i la de Banyoles, va organitzar

Copa del Rei

un bus per anar a veure i gaudir d'un dels millors partits que es poden veure durant la temporada. 60 persones van viure una de les experiències més gratificants que un aficionat pot tenir. Veure en directe com el teu equip guanya un títol.

Ja per acabar, només ens falta donar les gràcies a tots els barcelonistes del nostre poble per col·laborar tan activament a fer gran la família de la Penya.

VISCA EL BARÇA!!!

Excèntrica, Aula Taller d'Art Hostal Fugarolas

Noves il·lusions, noves persones, noves experiències, aire nou. Les persones que formem avui la Junta d'Excèntrica Aula Taller d'Art tenim un propòsit comú, mostrar i portar l'art al carrer, compartir la nostra passió i fer-la visible, de tal manera que la nostra entitat s'integri a la vida cultural de Sant Hilari, donant a conèixer les nostres activitats, col·laborant i participant amb altres entitats, i acollint noves aportacions i suggeriments que vinguin de fora i ens puguin enriquir com a col·lectiu.

El nostre punt de trobada és l'Hostal Fugarolas. És el lloc on s' engeguen els nous projectes i es treballa per portar-los a terme, i una vegada aconseguits, es mostren periòdicament de forma festiva durant un cap de setmana, tothom hi és convidat.

En aquests moments s'està gestant un nou projecte, en el que els artistes s'implicaran en un treball comú anomenat "El Bolet". Traslladaran els tallers a la sala gran de l'hostal, que estarà oberta i es podrà visitar mentre els artistes van treballant. És una manera de seguir un procés creatiu. A finals d'estiu es podrà gaudir del resultat de la creació.

Esperem la vostra visita.

Fotoflash Sacalm

Som un grup **d'aficionats a la fotografia** que gaudim organitzant sortides, xerrades, tallers, exposicions i sessions fotogràfiques de totes les modalitats: fotoperiodisme, fotografia nocturna, modelatge, bodegons...

També participem a la **Fotolliga**, organitzada per l'**Associació Gironina d'Entitats Fotogràfiques**, de la qual som membres adherits.

És una lliga fotogràfica on AGEF, ens marca les temàtiques i dates d'entrega. Cada mes, s'exposen i puntuen les fotos en una associació diferent.

Al mateix temps participem a una lligueta amb els nostres veïns de l'**Associació Fotogràfica d'Arbúcies**, seguint els mateixos criteris marcats per AGEF.

Si us agrada la fotografia, us animem a que coneixeu el Foto Flash Sacalm. Per qualsevol consulta ens podeu trobar a ffsacalm@gmail.com .

A.D.F Guilleries - Montseny

En primer lloc, des de l'ADF Guilleries –Montseny, volem agrair a tothom i especialment als voluntaris del grup d'extinció la seva tasca un any més,i fer també extensiu aquest agraïment al nostre Ajuntament.

Entre les nostres tasques està preparar-nos el màxim possible i coordinar-nos per si, malauradament, es requerís dels nostres serveis. En aquest sentit hem portat a terme recentment una jornada, l'últim dissabte del passat mes de maig, amb els voluntaris del parc de BOMBERS de Sant Hilari ; el cap de bombers va fer una petita xerrada sobre estratègies a seguir en els incendis forestals, seguidament vàrem fer pràctiques, repàs de material, coordinació i control de les feines necessàries per tal d'estar a punt, si fos el cas, amb els nostres vehicles i equips d'extinció. A primera hora vàrem fer un esmorzar de germanor en el local de l'A.D.F.

El resultat ha estat molt satisfactori,esperem repetir altres jornades de pràctiques i col·laboració amb tots els companys de l'A.D.F. i BOMBERS. Gràcies a tots per la vostra participació.

Gràcies un cop més a tots els que d 'una manera o altra feu possible que l'ADF seguexi funcionant, any rere any, portant a terme una tasca molt important per al nostre territori i en definitiva per a les persones que en ell hi viuen.

Bona festa major a tothom!

Associació Punts de l'Aigua

Bona Festa Major per a tot el que vingui a Sant Hilari i per als Hilariencs.

El Curs 2015 – 2016 de l'Associació Punts de l'Aigua de Sant Hilari Sacalm ha transcorregut amb molta tranquil·litat pel que fa dels Punts de Llibre, doncs no n'han sortit cap de nou.

Però en aquest petit article crec que seria prudent de fer una petita història dels Punts de Llibre, no de l'Associació, sinó de la història real dels Punts de Llibre. "·Els Primers Punts de Llibre es troben al llarg dels segles III i IV el còdex s'anirà imposant de manera aclaparadora.

Cap el segle V l'església va començar a produir enormes llibres per al culte. Antifonaris, saltiris... i es van començа a utilitzar cordes o cintes de teixit cosides a la part superior del llom dels llibres com a sistema de marcatge"
(Textos: Domènec Martínez i Montserrat Casaponsa)

La trobada d'aquest any estava preparada per acollir la celebració de l'anunciació dels guanyadors del concurs de la Biblioteca, però com feia mal temps es va decidir fer la trobada dins de la Biblioteca, es van anunciar els guanyadors i es van repartir els premis.

La trobada va estar sota cobert i va transcorre en tota la normalitat i així es va donar fi a la Sisena Trobada d' Intercanvi de Punts de Llibre.

Via Crucis

Grup de Teatre de Sant Hilari

Com sempre, els del Grup de Teatre de Sant Hilari no hem parat! Just fa un any vam estrenar "8 Dones" i, juntament amb l'obra "El Mètode Gronhölm", les hem anat representant per diverses localitats, on hem tingut una molt bona rebuda i una gran afluència de públic.

Per Nadal, tot i que el nostre director estava "fora de combat" després d'una operació de cor, no ens vam quedar quiets: es va organitzar un festival de monòlegs amb actors locals i d'Arbúcies.

Aquest any, per Festa Major, us oferim l'estrena de l'obra "El Test", una obra carregada d'humor i amb un text intel·ligent que us farà gaudir durant una hora i mitja de bon teatre.

Esperem tenir la mateixa bona acollida de sempre i ens veiem el dimecres de Festa Major al Poliesportiu.

Bona Festa Major i visca el Teatre!

Mètode Grönholm · Bonmatí

Vuit Dones · Llançà

Philia

Manel Serras i Josep Maria Bonvehí

QUAN ELS SAVIS PARLEN

PHILIA ha portat a sant hilari les veus dels talents més Internacionals del nostre poble

Deixar parlar als savis és un bon costum. Sempre s'havia fet, però ara la mediocritat omple les cadires més rellevants en la nostra societat, i la major part de persones que més coneixement poden aportar gairebé prefereixen callar davant tanta ignorància amb micròfon. Qui no ha hagut de mortificar la seva oïda amb les lluites insultants i absolutament improductives dels polítics que habitualment ocupen les pantalles de la televisió? Els savis callen.

Però si els hi demanem, llavors es decideixen i omplen els espais de paraules coherents i plenes de contingut. A Sant Hilari hem aconseguit que els savis parlin. Ho fan gairebé cada mes en unes xerrades que organitza Philia i que són una porta per entrar al món del coneixement. Des que fa aproximadament un any es va iniciar aquesta experiència, setze hilariencs o persones vinculades al nostra poble han estat a la Sala Noble i han pogut explicar l'essència dels seus coneixements.

El que ha mogut a l'entitat Philia ha estat donar a conèixer a tot el poble el que han estat capaços de fer alguns conciutadans que, amb el seu esforç i la seva intel·ligència, s'han obert camí en el món de la ciència, la investigació, l'art i la cultura fins a arribar als llocs més punters a nivell mundial. D'aquesta manera els hilariencs hem descobert les capacitats de persones com l'Albert Vilamala, en Santi Roura, en Francesc Miralpeix, en Josep Molas, la Jorgina Busquets, l'Antoni Moragas, en Josep Rotllant, l'Amadeu Abril, en Pau Canaleta, l'Anna Gamell, en Salvador Brugués, l'Enric López/Oriol Camacho, en Josep Climent, en David Luque, en Miquel Huix o en Jordi Pujol, que ens han introduït en mons tan desconeguts com la intel·ligència artificial, les cèl·lules mare, la terra, l'art, l'aigua, l'espai, la informàtica, la cuina, el disseny automobilístic, la química o la medicina.

Ha estat una experiència brillant i il·lustrativa. On aquestes persones acostumades a parlar amb un llenguatge inintel·ligible per la major part de la societat, han sabut plantejar les seves conferències en termes i explicacions assumibles per a tothom. I s'han sentit tan implicats en aquest projecte, que ells mateixos han col·laborat obertament amb Philia per donar vida al blog que s'ha obert perquè tothom pugui accedir a totes les conferències. Fins al punt, que la major part dels conferenciants han volgut mantenir el contacte que els ha obert Philia i en alguns casos s'han intercanviat idees i, fins i tot, ofertes de treball.

Els objectius de Philia, amb el suport inqüestionable de l'Ajuntament –els parlaments de clausura de l'alcalde, en Manano, són impecables-, s'estan cobrint amb escreix. I les conferències continuaran perquè ens queda

molta saviesa hilarienca per descobrir. Però això solament és possible gràcies a l'excel·lent acollida que el nostre poble està donant als seus talents. Unes persones que són un model d' humilitat i de treball, que haurien de servir d'exemple per a molts estudiants que ara inicien el seu recorregut vital.

Potser aquestes qualitats, la humilitat i el treball, són les que els fan tan savis. I també les que els diferencien de tota aquesta classe política i de la faràndula, convertits en falsos ídols, que utilitzen els micròfons i les televisions per anar degradant la nostra societat.

Sant Hilari contra el càncer

Benvolguts amics i companys de Sant Hilari.

Les persones que formem part de la delegació local de l'associació Catalunya Contra el Càncer us desitgem que passeu una molt bona Festa Major. Ha passat un altre any que, com sempre ha estat carregat de bons moments i altres que no ho hauran estat tant. Nosaltres intentem, dia rere dia, posar un petit granet de sorra per ajudar a aquelles persones malaltes de càncer i als seus familiars. L'associació Catalunya contra el Càncer compta amb persones voluntàries que fan la seva tasca en tres àmbits, l'hospitalari, el domiciliari i el voluntariat de suport administratiu.

Són moltes les accions en les que l'Associació col·labora. Aquest any s'ha posat en marxa un programa de detecció precoç del càncer de còlon, que és el càncer més freqüent al nostre país amb 32.000 nous casos cada any i que es pot curar en el 90% de casos detectats a temps. Amb una prova simple de femta es pot localitzar abans, fins i tot de donar-se la malaltia, d'una manera senzilla, còmoda, higiènica, i no intrusiva. Totes les persones de més de 50 anys que ho hagin volgut se l'han pogut fer de manera totalment gratuïta. A més, una part molt important dels diners que s'han recollit a través de les múltiples i diverses activitats que es porten a terme en tot el territori s'ha destinat a la investigació del càncer de fetge que realitza l'hospital clínic de Barcelona.

Des de la delegació local de Sant Hilari volem donar les gràcies a totes aquelles persones que, de manera

generosa i desinteressada, han col·laborat perquè tots aquests avenços puguin ser possibles.

Moltes gràcies.

La Fraternitat Guilleries

Sóc la Carme Pacheco, presidenta de l'associació La fraternitat de les Guilleries. El nostre propòsit és poder ajudar a les persones que, com jo i els meus companys, ens trobem de la nit al dia amb una discapacitat i no sabem com poder tirar endavant ni com enfocar la nostra nova situació.Intentarem ajudar-vos amb els tràmits d'arreglar papers, metges, advocats… i fer-vos-els més lleugers.

Les persones que ens trobem amb una discapacitat de qualsevol mena, passem per diferents fases. Jo crec que la més complicada per mi és l'acceptació d'una malaltia en la qual tindrem certes limitacions. És molt important saber a on arriben els nostres límits i tenir ben clar quins són els nostres propòsits.
No podem oblidar als nostres familiars en els quals tenim un recolzament infinit i moltes vegades no ens adonem del seu patiment.

Crec que cada cas i cada persona són únics ja que encara que es tingui la mateixa malaltia, a cada persona se li desenvolupa de diferent manera. Però creieu-me quan us dic que, per més complicada que sigui la situació, sempre se n'acaba sortint.

Per això la nostra associació amb l'experiència personal de cadascú, us volem fer un camí més planer.

Només ens queda desitjar-vos una molt bona Festa Major.

Contacte: lafraternitatguilleries@gmail.com

Coral Veus Alegres

JOSEP MARIA BONVEHÍ MAS
President de la coral "VEUS ALEGRES"

70è ANIVERSARI DE LA CORAL "VEUS ALEGRES"

Enguany la coral "Veus Alegres" celebrem el 70è aniversari (1946-2016) i ho volem fer amb molta activitat coral, com són els concerts que tenim preparats i una actuació excepcional.

Els concerts que celebrarem són:

- El dia 17 de gener la missa en honor del nostre patró Sant Hilari i per la tarda la celebració del concert de Reis al casal "Can Blat" .
- El dia 13 de març la col·laboració en el festival per la Leucèmia a Santa Coloma de Farners.
- El dia 8 de maig hem pogut gaudir d'un concert CANTATA BWV 131 de J. S. Bach per la coral COR JOVE CONTRAPUNT i l'Orquestra THE RIPIENO CONSORT ORQUESTRA sota la direcció del nostre director en Xavier Garriga Bardalet.
- El dia 26 de juny el concert de presentació del nou repertori.
- El dia 24 de juny cantarem la missa de Sant Joan en la festa de la vellesa.
- El dia 26 d'agost cantarem la missa de la festa major.
- El dia 8 d'octubre cantarem en el casal de jubilats d'Arbúcies en el dia internacional de la gent gran.
- El dia 16 d'octubre concert amb el repertori que cantarem a Paris.
- El dia 21 d'octubre concert a la Basílica de la MADELEINE a Paris a les 4 de la tarda.
- El mes de novembre concert amb altres corals, pendent de concretar dates.
- El dia 18 de desembre concert de Nadal a l'església.
- I acabarem l'any cantant a la missa del gall el dia 24 de desembre.

"El concert excepcional de veritat serà a la Basílica la MADELEINE de PARIS . Portàvem anys intentant poder anar a cantar a Paris i finalment ho hem aconseguit, això comporta un esforç àdhuc excepcional per part nostra. La Madeleine és un lloc emblemàtic de la ciutat de la llum i de l'amor on han actuat tanta gent de prestigi i on portarem el nom de Sant Hilari , Girona i Catalunya."

Cal fer una menció especial del nostre director en Xavier Garriga. Poder gaudir del nostre director és un plaer i un goig que assaig rere assaig i concert rere concert et desperta una energia i un entusiasme en voler superar-te, aprendre i assolir les seves fites. Per a nosaltres i per a ell és un esforç que té la seva recompensa, la relació personal i familiar de la coral.

El cant coral aporta molt beneficis que cal destacar:

- Aprendre a respirar adequadament.
- Augmenta la capacitat pulmonar,tenir millor control sobre el sistema nerviós.
- Millora l'audició, saber escoltar i desenvolupar l'afinació...
- Desenvolupa la sensibilitat i el gust estètic, les capacitats creatives...
- Educació de valors , convivència, sociabilitat i el respecte...
- Actituds positives com la solidaritat, el compromís, la participació, l'autoestima..
- Conèixer altres cultures, altres idiomes.
- Educació per la igualtat, l'ètica, civisme...
- Genera harmonia a nivell psíquic i reforma el sistema immunològic.
- Es treballen recursos per la veu, per la respiració i per parlar.
- Desenvolupa la intel·ligència.

QUE GAUDIM TOTS D'UNA BONA FESTA MAJOR!!!!

Concert de Nadal 2015

Contra la leucèmia · Santa Coloma de Farners

Coral Amethysta

Ja fa 22 anys que la coral Amethysta de Sant Hilari i Arbúcies va iniciar el seu recorregut. El nom, ben curiós, aboca a aquella pedra preciosa de color lilós que es trobava per aquestes contrades. Ja des d'aleshores ens ha caracteritzat el fet de ser un grup ben heterogeni, tant pel que fa a l'edat com pels interessos musicals. Però el que de veritat ens fa un grup compacte i ben avingut, és la il·lusió i la bona sintonia que sempre hi ha hagut entre nosaltres. I són precisament aquestes qualitats les que ens han permès créixer, madurar, tant des del punt de vista musical, interpretatiu com també vocal.

Durant aquests 22 anys hem vist com eixamplàvem el nostre repertori, intentant abarcar totes les èpoques de la història de la música: el Renaixement (amb les polifonies corals i les ensalades com El Fuego o La Guerra), el Barroc (Glòria de Vivaldi), el Classicisme (misses i motets de Mozart, Haydn i Bach), el Romanticisme, música contemporània i fins hi tot espirituals negres i gospels. Tot això sense oblidar la música de casa nostra (Oltra, Falla, A. Miralpeix, J.Vila, etc). Hem interpretat sardanes, boleros, tangos, i fins i tot havaneres, sense passar per alt les tradicionals nadales d'aquí i d'arreu del món. També hem vist com eixamplàvem les nostres fronteres, no només per l'origen dels nostres cantaires, que ara són de diferents llocs de les comarques de Girona i Barcelona, sinó també pels escenaris que ens han vist cantar. Hem pujat a escenaris d'arreu de Catalunya i també de l'Estat espanyol (Cocentaina, Ejea de los Caballeros, Totana, Pamplona, Roncesvalles, Granada). I fins i tot hem fet el salt a l'estranger: Florac (França), Praga, Morcovice i Olomuc (República Txeca) i Oporto (Portugal). Ens hem presentat a tres certàmens corals que ens han fet adonar que el treball que setmana rere setmana anem fent acaba donant els seus fruits. Hem gaudit de classes de cant amb bons professors, de directors convidats per a determinades ocasions i també hem pogut comptar amb l'acompanyament de bons músics que ens han permès treballar un repertori ambiciós.

Els últims anys la coral prepara un repertori de música sacra que interpreta el Dijous Sant com a tret de sortida dels actes del Via Crucis Vivent del nostre poble.

Amb totes aquestes experiències a l'esquena, La Coral Amethysta volem afrontar el curs que ve amb moltes ganes i energies, per gaudir cantant del món de la cultura i de l'espectacle.

Ja per acabar, la Coral Amethysta us desitja que passeu una bona Festa Major 2016!

Concert de Setmana Santa

Club Bàsquet Sant Hilari

El Club Bàsquet Sant Hilari som una entitat amb més de 25 anys d'història... al llarg de tots aquests anys hem viscut moments molt especials, amb molt d'èxit i amb molts equips... el bàsquet ha format part de la vida de molts hilariencs i estem segurs que molts dels que estareu llegint aquest text us hi sentireu identificats! Des de l'any passat, una nova Junta Directiva ens hem engrescat en el projecte de tirar endavant el Club treballant des de la base, des dels més petits. Estem convençuts que el bàsquet a Sant Hilari seguirà oferint moments únics i els volem compartir amb tots vosaltres.

Feu bàsquet, feu esport! Us esperem!

Bona Festa Major a tothom!!!

Les Guilleries Associació d'Educació Ambiental

Teresa Saló i Montserrat Moya · Les Guilleries Associació d'Educació Ambiental

Des de la nostra entitat creiem que la nostra vila i les Guilleries tenen un entorn natural molt atractiu per ser admirat i gaudit des de molts punts de vista i que cal conservar i mantenir, i per això hem començat a oferir diferents activitats relacionades amb l'ecoturisme amb propostes a diferents públics: per una banda diferents Itineraris naturalístics per Les Guilleries, on volem que els visitants aprenguin a valorar la qualitat dels nostres boscos i de la gestió forestal que s'hi fa, per altra banda activitats de turisme familiar i lúdic amb Anem a buscar el tresor d'en Serrallonga i Al bosc amb els 5 sentits i finalment, hem iniciat uns itineraris de boscos de salut per aprendre a relaxar-nos tot passejant i fent exercicis de respiració i atenció plena pels nostres boscos, Els banys de bosc.

A nivell d'educació ambiental continuem la tasca iniciada fa 35 anys oferint activitats a la natura i tallers per a centres educatius, amb el suport de la Diputació de Girona i enguany hem començat juntament amb la Fundació Acció Natura i el Departament de Territori i Sostenibilitat un projecte molt interessant l' EscolaSèlvans.
L'objectiu és sensibilitzar els centres educatius que pertanyen al Programa Escoles Verdes sobre la importància dels boscos madurs que encara tenim a Catalunya, tot estudiant-los i col·laborant amb la seva preservació, apadrinant-los i comprant els seus drets de tala durant els propers 25 anys. Aquest tipus de boscos són molt valuosos per la seva singularitat ja que només representen entre un 3 i un 5% de tota la superfície forestal de Catalunya, i constitueixen un tresor de biodiversitat que cal protegir.

I com fa 3 anys continuem gestionant El Punt de canvi, espai d'intercanvi de tota mena d'objectes infantils, de 0 a 12 anys, amb més de 3000 objectes registrats, obert els dijous de tot el curs de 5 a 7 de la tarda a l'antic Casal Jove.

Aula de Música de Sant Hilari

Montserrat Cufí
Coordinadora de l'Aula de Música de Sant Hilari, associada a EMVIC · Directora de la coral Petits Cantaires

40 ANYS D'EDUCACIÓ MUSICAL A SANT HILARI

Enguany la coral infantil Petits Cantaires commemorem el nostre 40è aniversari: va sorgir l'any 1976 convertint-se en una entitat amb vocació social i pedagògica que va permetre el naixement de l'Escola de Música de Sant Hilari, l'any 1978. Al llarg d'aquestes quatre dècades, s'ha creat la base per a la formació de diferents grups corals i musicals: han sorgit cantants professionals i aficionats, músics i directors de corals i orquestres, així com altres corals com la Lutiana o l'Amethysta i grups musicals, com l'Orquestra Jove de la Selva.
Com a activitats destacades d'enguany podem citar el concert al l'auditori l'Atlàntida de Vic amb la cantata "El col·leccionista de músiques", l'enregistrament de la cançó "Seguim en peu" del disc del grup emergent Raska i l'espectacular estrena al Palau de la Música de Catalunya de la cantata "A frec d'aigua" d'Antoni Miralpeix i Francesc Danés, amb més de 400 músics i cantaires.

Bojos pel Temps

Un any més ens adrecem a vosaltres per informar-vos del que ha donat de si aquest darrer any la meteorologia al nostre poble,així com de les activitats que hem dut a terme durant aquests últims mesos. Estiu 2015 molt sec i molt càlid amb registres rècord de temperatura a la nostra vila. El dia 6 de juliol s'arribà a 38,8ºC de temperatura màxima a Sant Hilari. La tardor passada , va passar sense pena ni glòria,va ser poc freda i molt seca, excepte el mes de novembre que cauen més de 100 litres a causa d'una forta xalocada. L'hivern molt sec i poc fred fins al mes de febrer,a partir de llavors s'obre l'aixeta de l'aigua i es normalitzen les temperatures. Del 3 de novembre al 6 de febrer,cau menys d'un litre de pluja a la nostra vila. Tanquem el 2015 amb un dèficit de precipitacions important amb només 656 litres recollits.

Enguany la primavera es comporta molt moguda amb pluges força abundant i temperatures bastant fresques.

Pel que fa a les activitats, alumnes dels instituts i de primària visiten l'estació d'AEMET de Sant Hilari. S'organitzen dues xerrades juntament amb la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament,amb motiu de la celebració del dia Mundial de la Meteorologia ,el dia 23 de març. La primera xerrada és sobre "El canvi climàtic i les glaceres dels Pirineus" a càrrec del glaciòleg Jordi Camins, on va explicar la repercussió del Canvi Climàtic i les seves conseqüències. La segona, al mes d'abril, on es va fer la presentació de la Xarxa Meteorològica Espai Natural Guilleries-Savassona, de la qual Sant Hilari en forma part, organització de la qual, n'és el director en Lluís Solanas. Tot seguit , l'Eloi Cordomí, meteoròleg de TV3, va explicar com preparen les previsions meteorològiques de TV3, i va fer una petita classe de meteorologia molt interessant.

Per últim ,recordeu que estem oberts a tothom.

BON TEMPS I BONA FESTA MAJOR!!!

Banc de Sang i Teixits de Girona

UN GEST DE SOLIDARITAT

Cada any 5.000 persones són diagnosticades de leucèmia a Espanya. Moltes necessitaran un trasplantament de medul·la òssia per superar la malaltia. 3 de cada 4 pacients no tindrà un familiar compatible. El trasplantament de medul·la òssia és l'única esperança per a molts afectats de leucèmia i d'altres malalties de la sang.

Com bé coneixeu, el Banc de Sang i Teixits té com a missió garantir l'abastament i el bon ús de sang i teixits a Catalunya. No obstant això, una altra de les tasques que desenvolupa és col·laborar en la promoció de la donació de medul·la òssia i actua d'enllaç amb el Registre Espanyol de Donants de Medul·la Òssia (REDMO), gestionat per la Fundació Josep Carreras.

En la tardor passada, vam poder demostrar una vegada més que som un poble solidari. La campanya "Feste donant de medul·la òssia" va ser coordinada per l'Ajuntament, el Banc de Sang i Teixits de Girona, l'ICS i el personal del CAP de Sant Hilari.
La resposta a la primera crida va ser espectacular i, en conseqüència, se'n va convocar una segona. Més d'un centenar d'hilariencs i hilarienques van fer-se donants de medul·la òssia al CAP de Sant Hilari.

En nom del Banc de Sang i Teixits de Girona, només volem agrair a totes aquelles persones que de forma altruista van dedicar uns minuts a la solidaritat, ja sigui registrant-se al REDMO o bé donant sang a les extraccions que s'organitzen cada quatre mesos al municipi.

Bona Festa Major!

Les vostres delegades: Núria Navarro i Núria Prat

SINF-ACNEFI

Des de SINF-ACNEFI tenim com a objectiu la divulgació, el coneixement i l'avanç en la investigació de la malaltia i oferir suport als afectats.

Les Neurofibromatosis són un conjunt de desordres genètics causants d'innumerables tumors que creixen al llarg de diversos nervis, i que poden afectar al desenvolupament de teixits no nerviosos com ara ossos i pell. Normalment, els afectats, no estan informats, i, a més, es senten, tot sovint, sols...
•Es manifesten de moltes maneres, des de taques a la pell, petits neurofibromes, fins arribar al tumor cerebral o al càncer, passant per diverses manifestacions: hipertensió, desfiguracions, invalidesa, sordesa, ceguesa i paràlisi. L'únic tractament actual és la cirurgia, que no sempre és practicable. Un altre aspecte important, són les dificultats d'aprenentatge que presenten molts dels nens afectats.

•Imposen un enorme pes social i emocional tant per a qui les pateixen com pels seus familiars, ja que la malaltia és poc coneguda, incurable, imprevisible i progressiva. Moltes vegades, l'afectat es veu rebutjat socialment per les seqüeles físiques que deixa.

La falta d'informació i la seva poca incidència produeix en la majoria d'afectats i els seus familiars un sentiment de frustració davant d'un futur incert i desconegut. És per això que amb la vostra col·laboració, recollida de taps i participació en les activitats realitzades feu possible que donem suport a la nostra causa, que no és altra que trobar cura per a la malaltia.

En nom de l'Aroa i tots els altres afectats us volem donar les gràcies per demostrar la solidaritat de la nostra vila, per demostrar que Sant Hilari SÍ és solidari.

Us volem desitjar molt BONA FESTA MAJOR 2016.

Associació Layla - El centre del poni

Aprofitant l'edició de la revista de la Festa Major d'enguany, l'Associació Layla vol expressar el seu agraïment a l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm, per la confiança dipositada en la tasca realitzada pels integrants de la nostra associació, mitjançant l'oferiment del conveni de cooperació i patrocini signat aquest any.

Tanmateix, donem les gràcies a l'IES Anton Busquets i Punset per la creació del projecte singular, que té com a protagonista l'alumne Raül i el seu tutor Beni, i que ens ha permès comprovar i reconèixer -un cop més- la importància del benefici que exerceix l'animal sobre els nens i tot l'equip en general.

Aquesta tasca no seria possible de tirar endavant sense la col·laboració dels nostres voluntaris a qui agraïm el seu suport de tot cor, amb els quals formen un equip ple d'il·lusió.

Moltes gràcies.

Associació de Dones “La Violeta”

Com cada any, ens retrobem en aquest programa de la festa major. Volem saludar a tots els hilariencs i hilarienques fent-vos quatre pinzellades de tot allò que hem fet durant aquests últims mesos. I, per damunt de tot, volem agrair a totes les nostres sòcies el seu suport i participació en les activitats que hem organitzat, sempre amb la voluntat i l’objectiu d’animar la rutina del dia a dia. Aquest 2016 ha estat un any intensiu de caminades, xerrades, sortides d’esbarjo, visites culturals i, per descomptat, el sopar anual de sòcies, que vam celebrar el 13 de novembre.

La temporada la vam començar amb l’organització d’una sortida cap a la terra ferma, visitant Balaguer i Agramunt. Aprofitant l’avinentesa, vam poder veure la fàbrica de torrons Vicens i tothom va tornar a casa ben proveïts per a les festes.

El 25 de novembre, Dia mundial contra la violència de gènere, en el marc de l’habitual encesa d’espelmes davant la Casa Cultura, vam llegir el nostre manifest. I, en aquesta línia, també vam organitzar diferents xerrades divulgatives a través d’Assercat Suport, per donar a conèixer la tasca i el suport que una treballadora familiar pot oferir.

El mes de desembre el vam encetar amb la campanya de recollida d’aliments per al Gran Recapte i la col·laboració amb la Marató de TV3. Aquest any, a través de la rifa d’una panera i la venda d’ornaments nadalencs, es van recollir 2.657’10 euros, fruit de la solidaritat de tots els que hi vau participar, que agraïm profundament.

Alfombres d’Arbúcies

I amb el març va arribar el Dia internacional de la Dona, una cita molt important per a nosaltres que aquest any vam celebrar a Can Fugarolas, amb un animat ball organitzat conjuntament amb l’Ajuntament.

En matèria de promoció de la vida saludable, hem organitzat diverses caminades pel nostre entorn, com ara a Reixac o a la Font d’en Gurb. I pel que fa a les sortides culturals, el 7 de maig vam oferir una excursió a Barcelona, on vam visitar la Sagrada Família i el Poble Espanyol. I a principis de juliol vam anar al Teatre Atlàntida de Vic, a veure l’obra El FloridoPensil (Nenes), on vam riure i gaudir d’una molt bona proposta teatral. És per tot això que us expliquem que volem animar-vos a conèixer la nostra associació i a sumar-vos a les nostres activitats perquè, tal com diu la dita: quants més serem, més riurem!

Us desitgem molt bona Festa Major, gaudint d’aquests dies amb salut i alegria!

LA VIOLETA

Comunitat Islàmica de Sant Hilari

En primer lloc volem aprofitar per felicitar a tots els vilatans de Sant Hilari Sacalm per la festa major i desitjar que tinguin unes bones festes.

És la primera vegada que participem i estem satisfets de poder expressar la nostra opinió.

La comunitat Islàmica de Sant Hilari és una associació cultural i religiosa que està treballant per fer-se càrrec dels assumptes religiosos dels seus musulmans.

La comunitat islàmica es va crear en el 2006 i fa 10 anys que gaudim d’aquesta vila i ens en sentim part d’ella.

Aquesta associació va iniciar les seves activitats en un local en el carrer Est i ara està instal·lada en un petit local al carrer Piscina.

També estem treballant per facilitar el procés d’integració dels musulmans del poble i cooperem amb la vila en tot allò que se’ns demana.

MOLT BONA FESTA MAJOR!

Indrets

Van passant els anys i aquest ja en fa sis que vam néixer com a associació, amb la finalitat de promoure activitats de lleure relacionades amb la natura i els esports d’aventura.

Durant una setmana, alguns nens i nenes de Sant Hilari i Arbúcies sortim del dia a dia de viure en un poble, sortim de la seguretat de viure a la nostre llar, envoltats de la família, per recórrer els boscos de les Guilleries. Durant aquests dies caminem amb la motxilla a l’esquena, acampem al mig del bosc, ens enfilem als arbres més alts, escalem parets verticals, ens banyem a rius d’aigua fresca, ens preparem el menjar, compartim amb els companys, fem assemblees on podem opinar com ens sentim i el que ens agrada i el que no. Hi el final del camí, quan arribem a casa, tornem cansats, però contents, i tots ens hem fet una mica més autosuficients i una miqueta més grans i coneixedors de nosaltres mateixos i el nostre entorn.

L’any passat el grup de petits i mitjans van seguir amb la ruta per les Guilleries però els grans es van animar i vam anar de Sant Hilari fins a Sant Feliu de Guíxols a peu, una gran experiència que recordaran tota la vida.

Així que esperem per molts anys continuar deixant petjada per les muntanyes del nostre entorn.

Motoclub Sant Hilari

Aquest any des del Moto Club Sant Hilari organitzem 3 curses: Les 3 hores de resistència, celebrades el dia 3 d'Abril, la cursa de la Lliga Catalana puntuable pel Campionat de Catalunya el dia 3 de Juliol i la cursa de motocròs puntuable pel campionat Accema el dia 2 d'Octubre.

També us volem explicar que aquest any hem realitzat unes modificacions al traçat del circuit fet que fa que el circuit sigui mes tècnic i el temps per volta sigui major. De la mateixa manera s'ha aprofitat per eliminar alguna zona que comportava un risc més elevat.

Val a dir, que el nostre circuit, agrada: degut a l'emplaçament en el que es troba, envoltat de bosc, que sempre intentem tenir-lo arranjat, etc.. i ho demostra que enguany ha vingut l'equip oficial de Kawasaki del mundial de motocròs, que van aprofitar per entrenar, realitzar reportatge dels nous models de Kawasaki i un vídeo promocional de l'equip que s'ha pogut veure a nivell mundial. (A la fotografia, els dos pilots oficials mundialistes de l'equip Kawasaki Energy, Climent Desalle i Jordi Tixier, al nostre circuit).

Esteu tots convidats a assistir a alguna de les curses que organitzem i viure de primera mà l'essència d'aquest esport del motor.

Salut, gas i bona Festa Major.

Club Tennis Taula Sant Hilari

Un any més el programa de la Festa Major ens dóna l'oportunitat d'informar a totes les hilarienques i hilariencs de les activitats del nostre Club.

Enguany hem donat un pas més de qualitat quedant segons a la Lliga Intercomarcal. Fins a l'última jornada vam estar lluitant per quedar primers. També hem anat participant ens els diferents tornejos que es fan pels pobles del voltant sempre fent un bon paper representant al Club i al poble de Sant Hilari. Després del breu parèntesi de l'any passat, aquest mes de maig hem tornat a organitzar el Torneig de Primavera al pavelló. Fins a vuit taules muntades i una participació de molt bon nivell d'on va destacar, com havia de ser, en Sergi Molist.

Els anys passen i tot revisant els papers de l'entitat hem vist que ja fa quinze anys que una colla d'amics del poble ens vam reunir per fundar el Club de Tennis Taula.

De fet ja havia existit abans però vam haver de fer foc de nou. I la flama continua encesa. Animem a tothom qui tingui ganes de jugar ho faci a les taules que hi ha muntades al poliesportiu. Segur que petits i no tant petits heu jugat alguna vegada a ping pong. No és un joc difícil i la condició física tampoc és determinant. Alguna cosa bona ha de tenir quan un dels pilots punters de la Fórmula 1 practica el tennis taula per millorar el seu pilotatge.

Salut i Bona Festa Major 2016

Amics de les Motos Històriques

Els amics de les motos Històriques de Sant Hilari Sacalm som una colla dedicats a la restauració i conservació de vehicles amb molts anys d'antiguitat.

Aquesta agrupació d'amics no sols restaurem motos històriques sinó que també realitzem sortides, trobades i sobretot molt bona amistat amb gent de diferents poblacions.

Com cada any fem una trobada a l'estiu (juliol) a Sant Hilari, on tothom pot gaudir i veure aquests vehicles al centre de la nostra vila (plaça Gravalosa).

Manel Roura	Àngel Clopés	Ventura Roura
Jordi Vilar	Salvador Pagés	Paco Rojas
Isidre Serra	Jordi Coromines	Pere Triador
Juan Roura	Jordi Crehuet	Josep Mª Triador
Juan Cervé	Juan Rovira	

Des d'aquesta agrupació d'amics, us desitgem, una bona Festa Major a tothom.

Club Tennis Sant Hilari Sacalm

Com cada any, el Club Tennis Sant Hilari treballa perquè els esports de raqueta que es practiquen al nostre poble estiguin ben actius. Ens agrada incentivar la mainada a practicar esport, aquest és un pilar que creiem bàsic per a la continuïtat del tennis i del pàdel, per això, apostem per la seva formació.

Som un club ben viu, ho demostra la gran participació en els tornejos: les maratons de pàdel (la d'estiu, la Calçotada, la Castanyada), els tornejos de tennis (el d'hivern,l'Open Josep Masó), el Comarcal de pàdel (aquest any amb 3 equips masculins i 2 femenins), etc. I no ens oblidem del sopar anual! No perdem l'excusa de fer Club, reunint-nos en la nostra festa, i celebrant la passió que tenim per aquests esports.

I aquest any ens fa molta il·lusió l'estrena de la nostra nova pàgina web, molt més visual i operativa. I com que, des del Club ens agrada continuar aportant al nostre poble, el projecte d'aquest 2016 és un rentat de cara a la pista de pàdel més antiga: un canvi de la gespa i una substitució del filat per un de més resistent, que millorarà, de ben segur, les condicions per jugar a la pista.

Finalment, un esment als nostres socis i als nostres patrocinadors, gràcies a ells aquest Club és el que és i com és, un Club actiu, que incentiva l'esport i un lloc on compartir la passió pel tennis i el pàdel.

Passeu molt bona Festa Major! Salut, tennis i pàdel!

Club Tennis Sant Hilari
www.ctsanthilari.cat

Bastoners de les Guilleries

Un any més, els Bastoners de les Guilleries seguim en peu. I aprofitant la Festa Major que ja tenim aquí, us explicarem com els Bastoners ens anem fent cada vegada més grans i anem progressant amb molta alegria.

Durant aquest últim any hem tingut moltes noves incorporacions: tant de bastoners, com de grallers nous! Cada vegada es va fent més gran la família i amb il·lusió de que continuï així. Estem molt contents també ja que hem incorporat algun ball nou que hem creat tots junts i ens ha sortit molt bé.

Estem molt agraïts a tots els pobles on hem anat a actuar aquest any. Hem participat en trobades a Breda, Sant Celoni o Santa Coloma de Farners. I com no, a la grandíssima Trobada Nacional a Castelldefels amb centenars de bastoners més.

Així doncs, estem molt satisfets amb els esdeveniments que han passat aquest any i molt feliços que aquesta tradició popular catalana no s'ensorri i continuem augmentant. Us convidem a tots a participar en els nostres actes i si voleu, de forma activa.

Molt Bona Festa Major!!!!

SALTA, BALLA, I PICA FORT!

Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya

Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya

C.E. Sant Hilari - Font Vella

Aquest any hem aconseguit, després de quatre anys de feina, començar a recollir els fruits per als que treballem; hem augmentat el número de jugadors i equips de futbol-7. Poder tenir una base àmplia és molt important per l'evolució i el futur de la nostra entitat.

La base de la nostra formació és, com no podria ser d'una altra manera, aprendre a jugar a futbol en totes les seves vessants. Però també fem èmfasi en potenciar les relacions amb els companys, el treball en equip i els valors que els hi poden servir tant a l'esport com a la vida.

Aquesta temporada ha estat plena de parts positives i no tan positives, però volem quedar-nos amb les positives que són les que ens ajuden a créixer i fer-nos més forts.

Tota la gent que forma el C.E Sant Hilari-Font Vella, Junta, jugadors, entrenadors, pares, posem tot el nostre esforç i dedicació perquè tothom es senti ben acollit dins el club, esperem que us hi sentiu.

No vull deixar d'agrair la col·laboració de tots els nostres patrocinadors, Ajuntament de Sant Hilari, Font Vella, Mèmora, Diputació de Girona i altres amb més petites aportacions però igual d'importants. Sense ells el nostre club no seria possible.

La pròxima temporada se'ns presenta apassionant, plena de reptes i desafiaments que entomarem amb tota la il·lusió per fer un club més gran.

Bona Festa Major a tothom!!!

Bub Bub's

Som un grup de voluntaris format per persones de Sant Hilari Sacalm, amb la intenció de promoure adopcions dins i fora de la vila d'animals abandonats i rescatats de Sant Hilari.
Tenim unes instal·lacions en les quals hi tenim els animals en espera d'una segona oportunitat i, mentre estan sota la nostra responsabilitat, el nostre objectiu és satisfer les seves necessitats bàsiques, emocionals i les sanitàries. Per mantenir les necessitats dels animals necessitem recursos econòmics i materials. Si ens vols ajudar pots fer-te teamer donant 1€ al mes a través d'aquesta pàgina: https://www.teaming.net/amicsdelsanimalshilariencs o fent donacions de material.

La nostra ubicació és: Carrer nou s/n i us podeu posar amb contacte amb nosaltres a través del correu electrònic amicsdelsanimalshilariencs@gmail.com també per via Facebook amicsdelsanimals@facebook.com o per trucant al 664 18 55 90.

Si estàs interessat a adoptar un animal o bé vols ser voluntari o saber més sobre nosaltres, posa't en contacte amb el grup.

Els protagonistes de les fotos són alguns dels animals que busquen una família i d'altres que ja la tenen.

Càritas parroquial Sant Hilari

ENS EN SORTIREM!

De nou toquen les campanes de festa major. Per això fem pinya a la Celebració compartint aquests bons dies i ho fem amb una mirada de denúncia, tot acostant-nos a la realitat del nostre poble, on més de cent famílies viuen al llindar de la pobresa, on el camí d'anada i tornada d'immigrants i refugiats resta obert, on el futur de molts llocs de treball es revesteix de precarietat, on s'escapen de les mans del nostres joves les seguretats i s'omplen d'incerteses… amb tot, hi cap una esperança que es lleva cada matí i que ens fa obrir la finestra de la solidaritat.

Estem cridats a sortir de nosaltres mateixos i disposar-nos a atendre les necessitats de totes les persones amb dignitat. Càritas Parroquial vol avançar en aquest camí i tot un equip de voluntariat no escatima dedicar temps i esforços per escoltar i obrir un ventall d'ajudes que van més enllà del banc d'aliments i el rober. I ho podem fer perquè no estem sols, som la cara visible de la col·laboració i sensibilitat de tantes i tantes persones, de tantes entitats, de tants recursos que ens venen per amorosir ferides i necessitats dels més desfavorits. Poc a poc tots plegats anirem transformant el model de la nostra societat-poble. Ens en sortirem arrapant-nos als valors de la vida, la generositat, l'educació, la tendresa, l'estimació, la rialla,l'agraïment, la festa… per això podem cridar ben fort:
VISCA LA FESTA MAJOR!!!

Equip de Voluntariat – Càritas Parroquial

Moviment demogràfic 2015

Durant el 2015 hi ha hagut una davallada demogràfica inferior a la del 2014, doncs en començar l'any estaven empadronades a St. Hilari 5.774 persones i en acabar-lo n'hi havia 5.770. Per tant hi ha hagut un creixement negatiu de 4 persones.
Si analitzem la població actual veiem que la procedència d'un 18´25% de les persones que viuen al poble no és de l'estat espanyol. Ho concretem per continents: d'Amèrica central i sud n'hi ha 82, d'ˆAfrica 575, del continent asiàtic 10 i d'Europa 386.
Seguint analitzant les dades actuals constatem que hi ha hagut 60 defuncions i 55 naixements, que comparant-ho amb l'any anterior veiem que han augmentat les defuncions (54 l'any 2014) però han disminuït els naixements (63 l'any anterior).
Pel que fa als matrimonis, durant el 2015 se'n van celebrar 27.

Naixaments any 2015

Joana Valls Méndez..... 08/01
Marc López Rico..... 23/01
Guerau Pallarols Donadeu..... 26/01
Ona Taberner Vilamala..... 26/01
Lluc Taberner Pujol..... 03/02
Martí Taberner Pujol..... 03/02
Nil Ballesteros Porcuna..... 15/02
Nour El Mardi El Houari..... 23/02
Hafsa Adanouan Boujnan..... 14/03
Sara Jbilou Salmi..... 02/04
Jordina Borrull Despuig..... 04/04
Elisenda Lázaro Bonvehí..... 04/04
Jana Elias Rico..... 07/04
Fatima Lagaidi Jamaa..... 12/04
Berta Bosch Taberner..... 14/04
Claudia Torra Troya..... 15/04
Roc Santaugini Badia..... 23/04
Ianis Gabriel Fratita Alecu..... 25/04
Maia Molina Perellada..... 30/04
Iu López Malet..... 05/05
Adrià Serrano Masmiquel..... 16/05
Júlia Busquets Redondo..... 21/05
Nadir Sakil Sakil..... 22/05
Dylan Dias López..... 24/05
Fatima Zohra Allouch El Mizgaldi..... 29/05
Claudia Teixeira Arjona..... 04/06
Irene Viñas Macias..... 06/06
Íria Soler Canaleta..... 17/06
Hafsa Jalouli El Marnissi..... 20/06
Haruza Boukbib..... 21/06
Gerard Herranz Pons..... 26/06
Ruben Rojano Rubinat..... 01/07
Malak Hazmi..... 06/07
Irina Luque Buhils..... 08/07
Nara Luque Buhils..... 08/07
Mariona Cano Verdolet..... 25/07
Clara Recordà Silva..... 31/07
Maria Planiol Cardona..... 02/08
Ona Espinola Pagespetit..... 12/08
Bruna Allué Triadó..... 23/08
Housam Majah Amira..... 29/08
Pol Cano Tutusaus..... 08/09
Ivet Crous Castillo..... 19/09
Rahima Bannadi Banadi..... 21/09
Joana Gol Masó..... 30/09
Aminata Diakite..... 03/10
Saifeddin Al Amnca Hajjioui..... 20/11
Eloi Teixeira Polo..... 21/11
Martí Macias Cobo..... 24/11
Diego Pérez Rubio..... 28/11
Sara Adnaouan Boukhima..... 01/12
Fatima El Khaldi Marouan..... 02/12
Neus Turón Aymerich..... 12/12
Karim Laaouni Merhraoui..... 27/12

Matrimonis any 2015

Josep Recasens Pedraza i Laia Dot Miralpeix..... 10/01
Carles Badia Ripoll i Cristina Elisabeth López..... 07/02
José Domènech Torrent i Carme Grau Major..... 08/02
Fernando Román Itoiz i Natalia Somoza Triviño..... 21/03
Jordi Abanco Pladevall i Ana Maria Garcia Juarez..... 10/04
Josep Serradesanferm Rojas i Maria Rosa Soler Bonamaison..... 11/04
Benito Ferranti Royo i Rosa Esmeralda Rosado Vera..... 18/04
Javier López López i Laura Benavent Merino..... 09/05
Carles Godayor Soler i Josefa Molist Tarrats..... 29/05
Fermín Almera Parra i Sònia Ferreira Solà..... 06/06
Roger Campos Liquete i Meritxell Garcia Roig..... 06/06
Marcel Román Moragas i Maria del Mar Roura León..... 23/06
Ivan Masó Llorente i Sara Espinosa Sánchez..... 26/06
Xavier González Soldevila i Helen Jane Enos Lira..... 02/07
Manuel Jono Dias i Jéssica López Redondo..... 19/07
Jordi Tarrés Molina i Andrada Carciumaru..... 08/08
Oriol Fauria Torrent i Andrea Zacková 15/08
Robert Ruiz Belmonte i Cristina Cuminal Ruiz..... 10/09
Pere Pagès Toy i Maria Teresa Romero Boix..... 05/09
Luís Jesús Hernández Mata i Henderson Rafael Figueroa Carrero..... 16/09
Ramon Fábregas Cullell i Maria José Valera López..... 26/09
Gerard Tordera Xandri i Marta Sempere Rabionet..... 03/10
Narcís Corbera Fauria i Marisol Bertran Brunet..... 08/10
Joan Josep Garcia Martínez i Carmen Sigles Martínez..... 10/10
Alberto Homs Puigdomènech i Osman Padilla Meza..... 27/10
Marc Masó Palomera i Cristina Carrillo López..... 06/11
Albert Cullell Cullell i Helena Trias Saló..... 28/11

Defuncions any 2015

Pedro Güell Masó..... 07/01
Ana Pujol Gebellí..... 01/02
Mercedes Valls Arumí..... 01/02
Isidre Solà Expósito..... 06/02
Salvadora Riera Busquets..... 07/02
Julián Rubio Mallo..... 11/02
Dolores Busquets Busquets..... 24/02
Rafaela Blanca Martínez..... 25/02
José Montilla Póstigo..... 03/03
Roser Busquets Vilaró..... 07/03
Alilich El Haucine..... 10/03
José Crous Danés..... 11/03
Ramon Fogueras Masmiquel..... 14/03
Joan Bosch Masó..... 22/03
Mª Asunción Nogué Prat..... 22/03
Rosa Rovira Bruguera..... 27/03
Joan Masnou Tarrats..... 27/03
José Crous Treserras..... 29/03
Antonio Melgares Pino..... 01/04
Isabel Ferré Gavalda..... 03/04
Pilar Auguet Barrera..... 06/04
Sulogio Arteaga Narbona..... 20/04
Dolors Pujol Muntalt..... 26/04
Maria Corbera Prat..... 27/04
Joan Bosch Rabasseda..... 28/04
Joan Martorell Isern..... 28/04
Josefa Camps Gudayol..... 28/04
Joan Roura Cutrina..... 06/05
José Puigdemont Maurici..... 11/05
Maria Fontané Plenacosta..... 14/05
Concepción Masó Rosquellas..... 26/05
Mercedes Ponce Santiago..... 27/05
Salvador Cullell Masó..... 30/05
Estrella Planiol Tejón..... 10/06
Juan Moragas Pujol..... 11/06
Maria Dolores Rodríguez Mérida..... 14/06
Montserrat Corominas Brugarola..... 16/06
Rosa Castellanos Massana..... 23/06
Carme Mosoll Pagès..... 26/06
Lídia Talleda Pujol..... 29/06
Maria Verdolet Taberner..... 05/07
Remigi Fradera Guasch..... 10/07
Àngela Llobet Trias..... 19/07
Àngela Torras Cardona..... 23/07
Lluís Obiols Serrallonga..... 26/07
Concepción Gudayol Busquets..... 02/08
Francesc Miralpeix Font..... 06/08
Josep Cardona Tarrés..... 09/08
Jesús Luján Pérez..... 10/08
Francisco Sastre Font..... 28/08
Casiano Ruíz Sicília..... 19/09
Mª Concepción Bonmatí Rabionet..... 05/10
Montserrat Vilardebó Casasses..... 10/10
Lorenzo Cardona Tornés..... 10/11
José Sánchez Castillo..... 13/11
Luisa Pulido Garcia..... 20/11
Àngela Garrofa Rodríguez..... 06/12
Martín Solà Pastells..... 06/12
Francisca Vidal Triadó..... 27/12
Ramon Rovira Cornet..... 30/12

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament

Ajuntament (oficines)	ajuntament@santhilari.cat	972 86 81 01
Biblioteca	biblioteca@santhilari.cat	972 86 80 08
Casa Cultura	casadecultura@santhilari.cat	972 86 86 56
Espai Aqua	promocioeconomica@santhilari.cat	972 98 19 10
Espai Jove	tecnicjoventut@santhilari.cat	972 86 86 56
Instal. esportives municipals i piscina Municipal coberta	santhilari@sportgest.com	972 86 97 62
Museu Guilleries	museuguilleries@santhilari.cat	972 86 94 47
Oficina de Turisme "Can Rovira"	canrovira@santhilari.cat	972 86 96 86
	oficinaturisme@santhilari.cat	
Ràdio Sant Hilari	radiosanthilari@gmail.com	972 87 23 00
Residència Gent Gran	residenciaggshs@sumaracciosocial.cat	972 87 28 00
Tanatori	tanatorigirona@memora.es	972 20 23 35

Serveis diversos

Aula de Música Municipal	aulesmusicals@gmail.com	626 93 78 55
Casal de Gent Gran Can Blat	associaciocanblat@gmail.com	972 86 87 32
Escola Guilleries	b7003434@xtec.cat	972 86 87 29
Col·legi Sant Josep	col-santjosep@xtec.cat	972 86 94 83
Correus		972 86 81 46
Escola Bressol Municipal La Baldufa	labaldufa@santhilari.cat	972 86 94 00
IES Anton Busquets i Punset	b7004517@xtec.cat	972 87 28 88
Llar Infantil Les Cent Fonts	llar-centfonts@xtec.cat	972 86 93 58
Parròquia de Sant Hilari	carlesgiol@gmail.com	972 86 80 61
		972 86 82 22

Sanitat

Ambulàncies Guilleries		972 86 84 57
		607 54 86 33
Àrea Bàsica de Salut de Sant Hilari (CAP)		902 111 444
		972 87 22 77
Assistència Social	bassanthilari@gmail.com	972 87 20 37
Farmàcia Broto		972 86 80 98
Farmàcia Muntalt	fxaviermuntalt@cofgi.org	972 86 90 49

Seguretat ciutadana

Emergències 112		112
Policia Municipal	guardiamunicipal@santhilari.cat	972 86 81 23
		699 49 20 60
Mossos d'Esquadra Santa Coloma de Farners		972 18 16 75
Violència Domèstica		900 900 120

Telèfons i adreces electròniques d'establiments col.laboradors

AGÈNCIES DE VIATGES			
Rossell Vacances	972 86 80 79		lluis@rossellvacances.cat
Viatges Noves Rutes (Sta. Coloma de Farners)	972 87 74 85	972 84 10 27	info@novesrutes.com
ARQUITECTES, ARQUITECTES TÈCNICS I ENGINYERS			
C2 ARQ SLP (gestió integral de projectes)		625 448 904	c2arq@c2arq.cat
Gstió arquitectes & arquitectes tècnics (Gerard Tordera)		619 906 578	info@gstio.cat
Isabel Font Mercader (arquitecta)	972 87 20 41		fontmercader@hotmail.com
Jaume Pallarols Canaleta (enginyer tècnic industrial)	972 86 81 64		info@jpallarols.com
Jordi Rotllant (arquitecte tècnic)		620 207 315	jrotllant@aparellador.cat
Maria Cerver (arquitecta tècnica)	972 86 93 06	630 685 930	mariacerver@gmail.com
Mª Carme Saurina Porta (dissenyadora d'interiors)		610 562 233	estudienblau@infonegocio.com
ASSESSORIES I ASSEGURANCES			
Anna Frigola Allianz	972 86 82 35		anna.frigola@allianzmed.es
Agència Suy	972 86 88 33		agenciasuy@gmail.com
Gestoria A.C.A. J. González	972 87 21 75		mangelsbelmonte@gmail.com
Mapfre - G. Assegurador	972 86 90 50		nripoll@mapfre.com
Norveta Consulting, SL	972 00 10 14		info@norvetaconsulting.com
Núria Torrent	972 86 90 68	689 862 741	ntempreses@gmail.com
Saballs Gestió, S.L	972 86 81 15		sthilari@saballsgestio.com
Vilabella Assessoria i Gestió, SLU	972 86 81 82		info@vilabella.net
BARS			
Bar Ca la Fina	972 86 86 48		
Bar Chapete	972 86 99 94	615 515 586	
Bar Club	972 86 80 43	655 895 477	
Bar Florida	972 87 21 48		gerardoyconchi@hotmail.es
Bar Granja Tívoli	972 86 80 42		granjativoli@hotmail.com
Bar Juani	972 86 83 69		
Bar Líquid	972 86 92 41		liquidmusicclub@hotmail.com
El Raconet		661 277 771	
El Racó d'en Serrallonga. Punt Burricleta	972 86 93 09	625 699 991	elracodenserrallonga@gmail.com
Pub La Cabanya			
BENZINERES			
Estació de Servei Sant Hilari BP	972 87 20 30		nfloriach@centraldebenzineres.com
CARNISSERIES I CANSALADERIES			
Carns i embotits Homs	972 86 82 92		albert.santaugini@gmail.com
Can Barnet	972 86 87 47		canbarnet@gmail.com
Carnisseria Pagespetit	972 86 94 76	686 178 312	tarres.josep@gmail.com
Carns i embotits Masó	972 86 82 41		
Carnisseria i xarcuteria can Cisquet	972 86 82 67		carnisseria.cancisquet@hotmail.com
Joan Valls Bosch	972 86 82 11	625 408 616	
CENTRES DE BELLESA			
Àngels Suy (Estètica i salut)	972 87 23 56	619 183 371	suyestetica@yahoo.es
Clips	972 87 28 53	680 289 256	shsclips@gmail.com
Estètica Ester Elias	972 86 92 85	649 591 237	estetica_elias_04@hotmail.com
Estètica Fina	972 86 82 94		finaarboleas@hotmail.com
Estètica Styl	972 86 82 70		evallsa@hotmail.com
Filu centre estètica	972 86 84 70	699 968 480	info@esteticacarme.com
Maria Roquet	972 86 84 14		perruqueriamariaroquet@hotmail.com
Matilde i Silvia	972 86 82 65		
Rosa Crous	972 86 88 37	607 318 658	
CLÍNICA DENTAL			
Clínica Dental Dr. Joan Mª de Ribot i Porta	972 86 98 14		
Clínica Dental Sant Hilari		675 462 460	
CLÍNICA VETERINARIA			
l'Eriçó Blau	972 86 87 53	630 177 405	cveterinariblau@gmail.com
COMERCIALS			
Comercial Màiquez S.L.	972 86 91 28	fax: 972 86 95 79	comercialmaiquez@sinto.net
COMESTIBLES			
Aliments Es-Pla		667 756 760	
Carns i embotits Homs	972 86 82 92		albert.santaugini@gmail.com
Bonpreu	972 86 95 17		s0109@bonpreu.cat
Casa Mimó	972 86 80 52		
Josep i Anna, la botiga	972 86 98 31		josempr.collsabena@gmail.com
Fruiteria i Celler Jordi Bayés	972 87 22 48		fruiteriajordi@gmail.com
Magatzem Collsabena	972 86 86 05		rafi.collsabena@hotmail.com
Pastes Canigó (Joan Vidal)	972 86 80 33	650 602 675	pastescanigo@gmail.com
Productes agroalimentaris Ponet	972 87 22 24	659 909 583	rosellmoragas@hotmail.com
Queviures i pollastres a l'ast Rotllant	972 86 82 47	678 642 205	queviures-rotllant@hotmail.com
Supermercat Charter Consum	972 86 92 87		
Supermercat Condis	972 86 85 61		c0295@condis.es
Supermercat Suma (celler)	972 86 87 10		superferra@gmx.es

CONFITERIES

Pastisseria Duran	972 86 81 14		annaduranfuguet@gmail.com
Pastisseria Fornés	972 86 80 85		
Pastisseria l'Artesà	972 87 39 94		
Pastisseria Malet-Torrent	972 86 93 08		info@malet.cat
Pastisseria Masó	972 86 94 85		josepmariamaso@hotmail.es
Pastisseria Torrent (Ca l'Enric)	972 86 80 04		

CONSTRUCCIONS METÀL.LIQUES

Art Català	972 86 82 91		artcatala@grn.cat
Moca Madinpack, S.L.	972 86 80 81		
Taller Moca	972 86 80 81		
Welding metalls	972 86 87 11		weldingmetalls@gmail.com

CONSTRUCTORS D'OBRES I SERVEIS IMMOBILIARIS

Antoni Brugué	972 87 21 25		antonibrugue@gmail.com
Construccions Àngel Toro	972 86 92 43	610 228 381	atoroluque@hotmail.com
Construccions Casas (Albert Casas)	972 33 65 67	660 001 671	construccionscasas@gmail.com
Construccions Joan Carrillo	972 86 92 93	679 987 387	construccionsjoancarrillo@hotmail.com
Construccions Josep Carrillo		690 870 989	
Construccions Juvanteny		626 773 856	constructora.j2@telefonica.net
Construccions Roc, S.L	972 86 83 39	605 824 965	construccionsroc@gmail.com
Lluís Verdaguer Tarrats	972 86 91 18		
Obres i reformes Vilamala		650 117 315	
Obres Molist, S.L.	972 86 87 18	639 394 103	
Obres Montseny, S.L.	972 86 93 83	699 141 748	
Obres Vilà, Bosch C.B	972 86 92 56	630 071 157	construccionsvila@hotmail.com
Obres Jordi Marcó	972 86 95 52	650 326 973	obresjmarco@gmail.com
Roura Construcció - Joan Roura Font	972 87 20 92	620 361 282	rouraconstruccio@gmail.com

SERVEIS IMMOBILIARIS

Disseny de Llars S.L.	972 86 80 41	636 060 903	dissenydellars@gmail.com
Finques Valls	972 16 27 19		valls@finques-valls.com
Vilabella Assessoria i Gestió, SLU	972 86 81 82		info@vilabella.net

DISTRIBUCIONS DE BEGUDES

Distribucions Josep Molas		625 335 510	jmolas67@gmail.com

DROGUERIES

Dispunt	972 86 80 01	699 615 342	marmora.65@gmail.com

ELECTRODOMÈSTICS

Botigues Rossell-Confort electr.	972 86 96 95		joseprossell@confort-electro.com
Electro-Porcel (venda i reparació)	972 86 87 42		satporcel@perfil.cat
Josep Garcia (reparació i manteniment)		646 597 278	
Lampisteria Can Vilamala	972 86 93 14	670 895 563	canvilamala@canvilamala.com

ENSENYAMENTS

Centre Formació Permanent d'Adults	972 86 86 56		escoladadults@gmail.com
CEIP Guilleries	972 87 87 29		ceipguilleries@centres.xtec.es
Col·legi Sant Josep	972 86 81 46		col-santjosep@centres.xtec.es
Escola de Música de St.Hilari	972 87 21 64	626 937 855	aulesmusicals@gmail.com
IES Anton Busquets i Punset	972 86 93 58		b7004517@centres.xtec.es
Llar Infantil "Les Cent Fonts"	972 86 80 61		b7003458@centres.xtec.es
Escola Bressol Municipal "La Baldufa"	972 87 28 88		labaldufa@santhilari.cat

ESCOLA D'IDIOMES

One Way (serveis lingüístics)		608 429 120	info@oneway.cat

ESTANCS

Casa Mimó	972 86 80 52		
Estanc Duran	972 86 80 05		

ESPECTACLES

Cinema Catalunya	972 86 81 46	972 86 94 83	apf@colsantjosep.cat

ESPORTS

Piscines municipals	972 86 97 62		santhilari@sportgest.com

FARMÀCIES

J. R. Broto Soucheiron	972 86 80 98	646 593 929	joseprbroto@cofgi.org
Xavier Muntalt Brugués	972 86 90 49		fxaviermuntalt@cofgi.org

FERRETERIES

Camó-Ridorsa, Can Jombo	972 86 83 08		

FERROS FORJATS I CARROSSERIES

Art Català	972 86 82 91		info@artcatala.es
Bonjoch, S.L. carrosseries	972 87 39 00		bonjoch@bonjoch.net
Serralleria d'alumini Sacalm	972 86 96 18	605 800 148	alu.sacalm@gmail.com
Serralleria Solà, SL	972 87 21 57	648 122 443	serralleria.sola@gmail.com
Serralleria Toni Juvanteny		635 629 575	tjserralleria@gmail.com

FLEQUES

Antiga Casa Forner Nou S.L.	972 87 28 91		anticfornernou@gmail.com
El Crostó (granja-cafeteria)	972 86 94 56		elcrostodesanthilari@gmail.com
Fleca Artesania Danés	972 86 87 97		
Forn de pa Solà	972 87 21 07		
La Dama d'Ayma	972 86 94 12		

FLORS, PLANTES, JARDINERIA I CULTIUS FORESTALS

Cultius La Pedra Llarga	972 86 95 71	646 711 567	lapedrallarga@gmail.com
Cultius Miralpeix SC	972 86 89 26		cultius@miralpeix.com
Cultius Sacalm		606 100 877	
Jardineria Macías	972 87 38 77	669 059 470	joanmacias@yahoo.es
Josep i Anna, la botiga	972 86 98 31		josempr.collsabena@gmail.com
Plajarsa		653 934 217	info@plajarsa.com
Plantes Masó Sant Hilari	972 87 29 73	680 959 343	plantesmasosanthilari@gmail.com
Vivers Guilleries, S.L	972 87 21 94	606 865 399	info@viversguilleries.com

FOTÒGRAFS

Irene Fotògraf	972 86 85 01	635 480 924	irenefotograf@gmail.com

FUSTERIES I MOBLES

Avet Blau	972 86 97 23	Fax: 972 86 97 22	mobleslavetblau@hotmail.com
Bellmoble	972 86 81 86		info@bellmoble.com
FIAM - Aymerich	972 86 81 72		fiamaymerich@gmail.com
Fusteria Joan Masó	972 86 91 80	630 650 333	
Fusteria Viladelbosch	972 86 91 09	639 411 107	fviladelbosch@hotmail.com
JMJ Fusteria i Decoració	972 86 97 70	675 655 575	info@jmjfusteriaidecoracio.com
Josep Texeira (serveis de manteniment)		695 580 699	josetexeirahidalgo@gmail.com
Joan Jumbert Solé	972 86 87 66	616 436 032	joan.jumbert@gmail.com
Miquel Rovira S.L.	972 86 82 48	630 679 444	
Ramon Llopis	972 86 87 14	696 575 299	fusteriaramonllopis@gmail.com

FUSTES

Cornellà , S.C.P. (serradora)	680 222 805	608 432 369	serradoracornella@live.com
Fustes Sant Hilari, S.A.	972 87 21 80	692 945 528	antoniobayes@maderasbg.com

GRÀFIQUES I PUBLICACIONS

Gràfiques Montseny	972 86 84 06		info@montseny-impressors.com

HOTELS, HOSTALS, FONDES, CASES RURALS I RESTAURANTS

Cases rurals

Casa rural "Les Clotas"	972 87 20 87	669 500 321	lesclotas2002@yahoo.es
Cortals de Tarrés	972 87 20 87	669 500 321	cortalsdetarres2015@gmail.com
Riudecós	972 86 04 53		riudecos@riudecos.com
La Casica		636 936 985	lacasicarural@hotmail.es
El Graner		622 642 383	elgraner@yahoo.es

Hotels, hostals i fondes

Vilar Rural de Sant Hilari	972 87 28 20		infosanthilari@vilarsrurals.com
Hotel Balneari Font Vella	972 86 83 05		info@balnearifontvella.cat
Hotel Ripoll Restaurant	972 86 80 25		info@hotelripoll.com
Hostal Torras Restaurant	972 86 80 96		info@hostaltorras.com
Fonda Rita	972 86 80 09		fondarita@gmail.com

Restaurants

Bar Restaurant Aquari " Can Pinotxo"	972 86 93 69	649 192 438	restaurantaquari@hotmail.com
Bar Restaurant Ca la Fina	972 86 86 48		
Bar Restaurant Can Moragues		642 660 960	
Bar Restaurant Bar Montseny	972 87 29 67		annasoler.cat@gmail.com
Bar Restaurant Ca La Marta	972 86 89 18		restaurant@calamarta.com
Bar Restaurant La Taberna Andalusa	972 87 29 24	650 506 521	
Can Cames (Magdalena Muntalt Pagespetit)	972 86 80 46	651 009 080	
El Caliu de Joanet	972 16 26 75		monjoan@gmail.com
La Bàscula	972 86 96 00		
Els Cortals	972 86 87 95		www.elscortals.cat
L'Isard	972 86 96 09	616 281 430	
La Pedra Llarga	972 86 86 77		lapedrallarga@hotmail.com
La Roda	972 87 39 60		larodasthilari@gmail.com
Mª Verdolet	972 86 81 06		info@verdolet.cat
Pizzeria La Teca (per emportar)	972 86 89 08		
Pizzeria Braseria Villavecchia	972 86 95 64		villavecchiascp@gmail.com

JOIERIES I RELLOTGERIES

Joieria Fortuna-Fina Font	972 86 93 54	665 517 502	fina@autoreparacionstgb.com
Joieria i Rellotgeria J.Breix	972 86 80 57		
Joimar Joiers	972 86 95 15		joimar4@hotmail.com

LAMPISTES I MANYANS

Argemí Instal·lacions	972 86 95 24		info@argemi.cat
Instal·lacions Carreras (tècnic superior en PLC)		607 547 878	i.carreras@outlook.com
Instal·lacions J.Pallarols, S.L.	972 86 81 64		info@jpallarols.com
Lampisteria Can Vilamala	972 86 93 14	670 895 563	canvilamala@canvilamala.com
Lampisteria Instalcomas		619 623 246	instalcomas@hotmail.com
Lampisteria Insteny, S.L.	972 86 81 04		info@insteny.com
Remiendos PR (Paco Rojas)	972 86 93 87	648 254 837	pacorojas.r@gmail.com

LLENYA

Llenyes Josep Valls	972 87 20 52	628 090 165	

LLIBRERIES, COPISTERIES I PREMSA

Can Vilamala	972 86 93 14	670 895 563	canvilamala@canvilamala.com
Jeimar	972 16 23 42		jeimar@telefonica.net

MANANTIALS EN EXPLOTACIÓ

Font del Subirà	972 86 82 40		ceam@fontsubira.com
Font Vella	972 86 82 50		
Fontdor	93 300 43 18	972 86 90 26	fontdor@vichycatalan.es

MANTENIMENTS INDUSTRIALS

Agustí Donadeu (Cayo)	972 86 82 66		tmcayo@gmail.com
Fermanox	972 87 21 11	648 821 279	fermanox@fermanox.cat
Mecanitzats Macavi, SL	972 87 39 92		oficina.macavi@gmail.com

MECÀNICS I COMPRA-VENDA DE COTXES

Antoni Fauria, S.L.	972 86 82 35	672 059 303	fauria@fauria.cat
Autoreparacions TGB (Mecànica de cotxes)	972 86 95 06	665 517 502	info@autoreparacionstgb.com
Autoreparacions Viladelbosch	972 86 94 70		viladelbosch@gmail.com
Garatge Guilleries-Citröen	972 86 88 73		estserveiguilleries@soc.redcitroen.com
Garatge Trima, S.L. Seat (Grup Volskswagen) (serv. de grua)	972 86 83 28		taller@garatgetrima.seat.es
Motos Malet, S.L.	972 86 90 38	600 375 891	motosmalet@hotmail.com
Motos Villegas (venda i reparació de motos, bicicletes i maquinària agrícola)	972 87 22 12	665 527 433	motosvillegas@hotmail.com
Planxisteria i pintura Toni Masó	972 86 94 23	625 071 037	planxisteriatonimaso@gmail.com
Tallers Casas-Güell - Opel - Suzuki - Hyundai	972 86 80 95		jcasas1801@gmail.com

ELECTRICITAT

Mecanitzats elèctrics Mecalec	972 87 39 67		mecalec@mecalec.cat

MODA, MERCERIES I CONFECCIÓ

Confeccions Montse	972 86 94 72		montse.confeccions@gmail.com
Drapps	972 86 93 71		drapps15@hotmail.com
Isabel Serrano	972 86 90 10		estherprat81@gmail.com
La Nova	972 87 21 91		novamercerialaura@outlook.com
Maidis roba i complements		615 537 015	maidismoda@hotmail.com
Maria Ripoll, S.L.	972 86 82 08		info@teresaripoll.com
010 SHS		629 009 590	010shs.complements@gmail.com
Roba i complements Judit		626 972 131	judit.busquets79@gmail.com

MEDICINA, MEDICINA ALTERNATIVA I ALTRES

Centre de fisioteràpia Teresa de Ribot	972 86 92 08		
Joan Torres, medicina i dietètica	972 86 89 42		guitartlourdes@hotmail.com
Jordi Vila, osteòpata		669 175 929	info@osteopatiajordivila.com

OBJECTES DE REGAL

deCOR-a	972 86 88 33		agenciasuy@gmail.com
Rodamón	972 87 28 81		info.rodamon@gmail.com

ÒPTIQUES

Estrada Centre Òptic (òptica i aparells auditius)	972 86 95 42		
Òptica Xica	972 86 89 60		opticaxica@gmail.com

PEIXATERIES

Peixateria Llorà	972 86 83 21		

PERRUQUERIES

Clips	972 87 28 53	680 289 256	shsclips@gmail.com
Carme Garriga	972 86 80 20		cgllopis@hotmail.com
Carme Ramon (home i dona)	972 86 89 51		
Estilisme Fina	972 86 82 94	682 263 374	finaarboleas@hotmail.com
Louan	972 87 21 50		louan@louan.net
Matilde i Silvia	972 86 82 65		silviacornella@yahoo.es
Maria Roquet	972 86 84 14		perruqueriamariaroquet@hotmail.com
Perruqueria Elias	972 86 92 85	649 591 237	estetica_elias_04@hotmail.com
Perruqueria Elvira (home i dona)	972 86 94 58		verdolet54@hotmail.es
Perruqueria Imatge (home i dona)	972 86 97 82		imatge2003@hotmail.com
Perruqueria Josmay (depilacions)	972 86 93 48		josmay.27@hotmail.com
Perruqueria Montse i Sílvia (home i dona)	972 86 89 97	658 257 750	p.montsesilvia@gmail.com
Perruqueria Styl (home i dona) - Solàrium	972 86 82 70		evallsa@hotmail.es
Rovira Perruquers	972 86 85 08		roviramaso@gmail.com

PINTORS

Pintures Teodoro Arteaga - Andreu Arteaga	972 86 82 32	670 201 046	info@pinturestarteaga.cat

PSICOLOGIA

Estímul (logopèdia, pedagogia, psicologia)	972 87 38 18	676 428 145	nuriafabregasc@gmail.com

SABATERIES

Calçats Comas	972 86 95 26	628 120 599	calçatscomas@hotmail.com

REPARACIÓ DE CALÇAT

Boutique 4 elements (Reparació de calçat, tintoreria i esmolat d'eines)		619 064 618	vidanes.sabaters@gmail.com

TORNERIES

Artesania Artidecoració, S.L.	972 86 82 14	617 539 455	joaquimsaurinaporta@gmail.com
Artesania Danés, S.L.	972 86 87 97		art.danessl@grn.es
Artesania i mobles J. Teixeira	972 87 23 03		teixeira@grn.es
Artonisa, S.L.	972 87 23 27		artonisa@yahoo.es
Francesc Gol Busquets	972 86 88 39		jordi-gol@hotmail.com

M.D.C., S.A	972 87 22 26		mdc@mdc.es
Manufactures Sacalm	972 86 90 41		mansacalm@gmail.com
Packaging Solà. SLU (Albert Puig)	972 86 88 55		

TRANSPORTISTES

La Hispano Hilarienca, S.A.	972 20 48 68		info@hispanohilarienca.com
Transport de paqueteria J. Gubern (Caseta)		620 875 910	joancaseta@gmail.com
Transports J. Valls	972 87 20 52	628 090 165	ancose68@gmail.com
Transports Jordi i Carles Elias	606 918 061	636 015 722	estetica_elias_04@hotmail.com
Transports Josep Canaleta i fills	972 86 92 01	699 978 314	
Transp. Maria Moragas (Ponet)	972 86 90 58	659 909 583	rosellmoragas@hotmail.com
Transports Ricard Moragas i Fills	972 86 86 07		moragas@moragas.com
Transports Ruiz-Ruano	972 86 91 01		rafaruizruano@gmail.com
Transports Soler	972 86 83 74		trans.soler@hotmail.com

TROFEUS, PUBLICITAT I REGALS D'EMPRESA

Trofeus Wans	972 87 22 23	610 414 076	info@wanscat.cat

VARIS

Aporta	972 87 23 51		
Assercat suport, S.C. Treballadores familiars	678 878 311	617 899 691	
Autoescola Vial-2	972 86 88 38	610 420 419	vial2@vial2.cat
Cinema a la Fresca (J. Jumbert)		616 436 032	joan.jumbert@gmail.com
Excavacions i llenyes Pagès, S.L	972 87 21 94	606 936 940	excavaciopages@gmail.com
Fedor, S.A.	972 86 82 00	609 738 870	fedorsa@fedorsa.com
Hidroserveis Guilleries, S.L. (Bombes d'aigua i instal·lacions)		659 430 864	hidroserveis@gmail.com
La Cosa Nostra	972 86 86 58		
Magatzems Sant Hilari	972 86 80 11		
Maria Roquet (manualitats)	972 86 84 14		perruqueriamariaroquet@hotmail.com
Material Construcció Guilleries, GRUP GAMMA	972 87 21 05		guilleriesgamma@gmail.com
SH Concept Formació	972 93 86 27		
Punt Burricleta	972 86 93 09	625 699 991	elracodenserrallonga@gmail.com
Tapisseria Cuberta	972 86 83 33		tapisseriacuberta@gmail.com
Tintoreria Destaca		607 701 113	

VINS I BEGUDES

Art&vi (celler degustació)	972 86 88 52	649 964 415	
El Celler d'en Jordi		659 446 469	cellerdenjordi@gmail.com
Magatzem Collsabena	972 86 86 05		rafi.collsabena@hotmail.com

Contingut

03 Salutació de l'alcalde
04 Pregó de Festa Major 2015
08 Aspectes de la Festa Major 2015
10 XXXIXè concurs literari de narració curta
17 Fotos que fan història
18 El silenci d'Idomeni
Elisabet Punset
20 Establiments centenaris
27 Premi Carlemagne
L'Europa humanista que somia el Papa Francesc
Mossèn Carles Mª Giol
27 Fotos que fan història
28 Sant Hilari, un plató de cinema (2)
Lluís Puigdemont i Reverter
29 Fotos que fan història
30 80 anys del començament de la guerra civil
Xavier Clos i Jordana
32 Fotos que fan història
34 Mn. Josep Mas i Bayés, in memoriam
Francesc Danés
36 Racó literari
40 **Programa d'actes de la Festa Major Sant Hilari Sacalm 2016**
42 Activitats 2015-2016
80 Telèfons d'interés
81 Telèfons i adreces electròniques d'establiments col.laboradors

ENTITATS I ASSOCIACIONS DE SANT HILARI

45 Partit Independent de Les Guilleries
45 Partit Demòcrata Català
46 Esquerra Republicana de Catalunya
46 Joventut Nacionalista de Catalunya
47 Súmate
47 10è Aniversari Piscina Coberta Municipal
48 15è Aniversari Residència de gent gran
49 Graduacions 2016
50 Escola Bressol Municipal La Baldufa
51 Llar Les Cent Fonts i Col.legi Sant Josep
52 Escola Guilleries
53 IES Antoni Busquets i Punset
54 AMPA La Baldufa
55 AMPA Escola Guilleries
56 APSFH Col.legi Sant Josep
56 Esplai Isards
57 Associació de Comerç i Turisem de Sant Hilari
57 ACADIP
58 Associació Torna Serrallonga
58 Casal dels Avis "Can Blat"
59 Associació de Pessebristes de Sant Hilari Sacalm
59 CANAC
60 Associació del Via Crucis Vivent
60 Societat ocellaire Se'osh
61 Guillables
61 Grup Sardanista
62 Penya Barcelonista Sant Hilari
62 Excèntrica, Aula Taller D'Art · Hostal Fugarolas
63 Fotoflash Sacalm
63 A.D.F. Guilleries - Montseny
64 Associació Punts de l'Aigua
65 Philia
66 Sant Hilari contra el càncer
66 La Fraternitat Guilleries
67 Coral Veus Alegres
68 Coral Amethysta
68 Club Bàsquet Sant Hilari
69 Les Guilleries Associació d'Educació Ambiental
70 Bojos pel Temps
70 Banc de Sang i Teixits de Girona
71 SINF-ACNEFI
71 Associació Layla · El centre del poni
72 Associació de dones "La Violeta"
72 Comunitat Islàmica de Sant Hilari
73 Indrets
74 Motoclub Sant Hilari
74 Club Tennis Taula Sant Hilari
75 Amics de les Motos Històriques
75 Club Tennis Sant Hilari Sacalm
76 Bastoners de les Guilleries
76 C.E. Sant Hilari - Font Vella
77 Bub Bub's
77 Càritas parroquial Sant Hilari

ONE WAY
Language services
ONEWAY Serveis lingüístics
Classes d'anglès, francès, alemany i català
Preparació per a exàmens oficials
www.oneway.cat
info@oneway.cat
608 429 120

DISTRIBUCIONS JOSEP MOLAS
C. Tres Creus, 72
17403 Sant Hilari Sacalm
Mòbil 625 335 510
jmolas67@gmail.com

INSTAL·LACIONS J. PALLAROLS
- Electricitat - Aigua - Gas - Calefacció
- Aire condicionat - Bombes i regs - Energies renovables
C/ Joan Serras, 9 - Tel. 972 86 81 64 - Fax 972 87 21 74
17403 SANT HILARI SACALM (Girona)
info@jpallarols.com

Fotografia de la contraportada: **Carme Porta**

